Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Đại Lê Chu An Cầu Siêu cho các tù nhân đã chết hay còn bị giam đã cử hành trọng thể tại Chùa An Quang hồi 19 giờ chiều ngày 15-9-74.

1) TT Quảng Độ Phó Viện Trưởng đang đọc diễn văn trong buổi lễ.
2) Quang cảnh chư TT Đại Đức Tăng Ni và Phật Tử II Qảnu trong Đô Thành.

Ảnh THANH HUY

Khối DT Xã Hội Hạ Viện sẽ gửi văn thư chính thức yêu cầu trả lời về 6 điểm cáo trạng số

NÊU TT. THIỆU KHÔNG TRẢ LỜI

SẼ THEO THỦ TỤC HIẾN ĐỊNH ĐƯA RA ĐẶC BIỆT PHÁP VIỆN BÁO CHÍ TẨY CHAY CUỘC HỌP VỚI HAI UỶ BAN THƯỢNG VIỆN

– DB Trần văn Tuyên: Phong trào Chống Tham Nhũng của 301 LM đã biến thành phong trào của nhân dân

SAIGON (16-9 HB).— Luật sư kiêm dân biểu Trần văn Tuyên, trưởng Khối Dân-tộc Xã hội Hạ viện đã cùng một số dân biểu, mở cuộc tiếp xúc với báo chí sáng nay tại nhà hàng Continental lúc 8 giờ 30.

Trong cuộc tiếp xúc với báo chí trong và ngoài nước này, DB Trần văn Tuyên đã đề cập tới lập trường của Khối DTXH, trước 3 vấn đề :

1) Cuộc ra mắt của Lực Lượng Hòa Giải Dân Tộc.
2) Phong trào chống thamnhũng
3) Phong trào đấu tranh cho Tự Do Báo Chí.

Về vấn đề thứ nhứt, theo D.B. Trần văn Tuyên, khối Dân tộc Xã hội ra tuyên cáo ủng hộ LHG và cho phép khối viên được tự ngày gia nhập lực lượng. Khối DTXH cũng kêu gọi đồng bào quốc nội và quốc ngoại ủng hộ Lực Lượng Hòa Giải.

Về Phong trào chống tham nhũng, DB Trần văn Tuyên nhận định : đó đầu phong trào ấy chỉ

XEM TIẾP 4 TRANG 8

MAPS, MICROFILM AND ARCHIVES

CẢNG BIỂU NGỮ GẦN PHÒNG ĐT KHIÊN : «ĐÀN ÁP KHÔNG TẠO H.B.»

HUẾ PHẢN NỘ CHỐNG ĐÀN ÁP

Tỉnh Trưởng, Cảnh Sát Trưởng Huế bay chức ?

TIN CIỜ CHỐT — ĐẠI TÁ DUỆ THAY Đ.TÁ KHIÊM TỈNH TRƯỞNG THỪA THIÊN

☆ Đồng đảo Phật tử sát cánh với Công giáo trong cuộc biểu tình ☆ ĐT Khiên gặp các LM ở trường Bình Lin

SAIGON 16-9 (HB).— Tiếp theo tin 2 cuộc tập hợp của giáo dân Huế sáng qua trước nhà thờ Phú Cam để phản đối chánh sách đàn áp của chính quyền địa phương, sáng nay Đại úy phái viên HB tại Huế gọi về cho biết thêm không khí phản nộ của đồng bào Phú Cam rất sôi động. Thái độ bình tĩnh của đồng bào Phú Cam và Nhà thờ Chúa Cứu Thế đi nghe Linh Mục Trần hữu Thanh thuyết trình về bài trừ tham nhũng sáng 8-9, và hành động đàn áp cực kỳ dã man của Cảnh sát cho tới hôm nay vẫn là 1 bí hiểm đối với dư luận tại đây. Đồng bào sáng hôm đó không hề tổ chức biểu tình như tin tức loan đi sau khi bị đàn áp tàn bạo khiến Cha Bình và Cha Thanh và hàng chục đồng bào trở thành nạn nhân một cách phi lý. Trong lời kêu gọi tham dự buổi họp chống bắt công, đàn áp" công bố ngày 13-9, LM Ng. kim Bình nói :

Làm sao diễn tả nổi thảm trạng đó. Các ông lão, dân bà, thiếu nhi, thanh niên... lớp lớp đanh

XEM TIẾP 5 TRANG 8

Mặt trận Huế lắng dịu, nhưng Rạch Giá lại phát đánh lớn

PHÁT GIÁC "2 ĐOÀN" CHIẾN XA BV

Nam Đà Nẵng hủy 4 chiếc

☆ 2 ĐẶC CÔNG VÀO GẦN TÀU HQ 801 BỊ BẮN HẠ

SAIGON 16-9.— Mặt trận mới bùng nổ ở mạn 20 cây số Nam Rạch Giá, một đại điểm nằm trên liên tỉnh lộ 12 Rạch Giá — Năm Căn. Hôm chủ nhật cho tới sáng thứ hai, tiếng súng còn nổ vang ở đây.

Binh sĩ đồn trú cản cứ Hòa Quan và dân xã đã đi tản 1 phần về quận Kiến Bình sau những đợt vây ép mạnh của Cộng quân.

Trong khi đó, mặt trận phía Nam Huế đột nhiên lắng dịu trong 24 giờ qua.

Tin mặt trận cho hay tối 15-9 Cộng quân đánh vào đồn Nghĩa quân ở phía Tây quận Tuyên bình. Quân đồn trú phân tán mông, đến rạng sáng nay, CQ tiến phào hậu xung vào xã và cản cứ Hòa Quan do ĐPQ và NQ trú đóng.

Cuộc giao tranh dâng co tới sáng hôm nay thì 1 cánh quân mãi tiến lạc, một số đi tản về quận Tuyên Bình.

Tại Biên Hòa sáng nay, binh sĩ các bán đồn Thành Tuy Hạ đã phát giác 2 đặc công vào gần đầu hải quân HQ-801. Toàn tuần tiễu bắn hạ 1 tên và bắt sống 1 tên.

2 đoàn chiến xa

SAIGON (15-9).— Hôm nay nguồn tin quân sự cho biết quân đủ phát giác 1 đoàn chiến xa BV cách Đà Nẵng 25 dặm Tây Nam và gọi đại bác pháo kích hủy diệt 4 chiếc và 1 đại bác 100 ly.

Chiếc xa BV bị phát giác ở phía Đông Thường Đức và đang di chuyển đọc các chân núi thuộc tỉnh Quảng Nam.

Thông Tấn ngoại quốc nói về vụ cướp Boeing đi BV

KHÔNG TẶC CÒM 3 NGƯỜI

1 mặc quân phục 2 dân sự

☆ Phủ nhận không tặc thuộc binh chủng Dù ☆ Phi cơ nổ tan tành khi rớt xuống đụng mìn

SAIGON 16-9.— Chuẩn tướng Lê quang Lưỡng, tư lệnh sư đoàn Dù phủ nhận tin nói rằng người mặc sắc phục dù mang lon thiếu ta trong số 3 người mặc thuộc binh chủng Dù.

Nhưng theo tin thông tấn ngoại quốc sáng nay cho biết ba người trong đó có 1 mặc sắc phục dù và mang lon Thiếu tá và 2 người mặc đồ thường đã dự vào vụ không tặc phi cơ phản lực 727 của Air VN bốn Chủ nhật.

Khi người mặc quân phục Thiếu tá Dù vào phòng lái ra lịnh cho phi công trưởng bay ra BV thì có 2 tiếp viên cũng vào cổ thuyết phục người nầy bỏ ý định đó thì người nầy nói giận gọi 2 người mặc thường phục vào và nói rằng đây là hộ vệ viên và nhân viên an ninh của anh ta.

Phi công trưởng cho 3 tên không tặc biết là phải đáp xuống phi trường Phan Rang để lấy thêm nhiên liệu. Liên đó phi công cho biết người mặc quân phục đã lôi 2 trái lựu đạn trong sáu lựu đạn mang ở vai và đang rút chốt và 1 giây sau đó phi cơ nổ.

Tin từ HKVN hôm nay cho biết thêm phi cơ sở dĩ nổ tan tành vì khi rớt xuống vòng đai phòng thủ phi trường Phan Rang đã đụng phải mìn.

Hiện xác phi hành đoàn đã

XEM TIẾP 1 TRANG 8

XEM TIẾP 3 TRANG 8

NĂM THỨ CHÍN ● BỘ MỚI SỐ 1829 ● THỨ BA 17-09-1974 ● 02-8 NĂM GIÁP DẦN

hòa bình

CORNELL UNIVERSITY LIBRARIES
1974

xây dựng hòa bình, hòa hợp, hòa giải dân tộc

Chủ Nhiệm : TRẦN DU — Giám Đốc : TRẦN HỮU QUỲNH
TÒA SOẠN TRỊ SỰ và QUẢNG CÁO : 397 LÝ THÁI TỔ — SAIGON ● ĐIỆN THOẠI 25.809 — 52.402
TY QUẢNG CÁO : 105 VÕ TÁNH SAIGON ĐIỆN THOẠI 90.669

QUAY LẠI KHÚC PHIM KHÔNG TẶC CƯỚP PHI CƠ TỪ ĐÀ NẴNG VÀO SAIGON

KHÔNG TẶC CHO NỔ TUNG BOEING 727

2.700 GIÂY KINH HOÀNG

TRƯỚC LÚC KHÔNG TẶC CHO NỔ 2 LỰU ĐẠN M.26

72 NGƯỜI HÀNH KHÁCH VÀ PHI HÀNH ĐOÀN CHẾT

Không tặc là Thiếu Tá Dù Lê Đức Tân khoảng 40 tuổi mưu cướp phi cơ đi Hà Nội

● BOEING NỔ TAN TÀNH TRÊN KHÔNG PHẬN PHAN RANG VỚI CAO ĐỘ 800 BỘ, KHÔNG MỘT AI SỐNG SÓT, TRONG SỐ HÀNH KHÁCH CÓ 1 ĐẠI TÁ, 1 TRUNG TÁ ● NHÂN CHỨNG CUỐI CÙNG LÀ CUỘN BĂNG NHỰA GHI LẠI NHỮNG TIẾNG HÉT KINH KHỦNG 2 TIẾP VIÊN TÙNG THOÁT CHẾT LÊ VINH TÀI, ĐỖ THỊ NHÂN LẦN NÀY RA ĐỊ VĨNH VIỄN ● . CỐ HỒN DẠY · HÀNG KHÔNG VIỆT NAM PHẢI QUA THÁNG 9 MỚI HẾT ·HUỐNG· □ NHIỀU XÁC NGƯỜI BỊ NỔ TAN NÁT, XƯƠNG THỊT BAY TỨ TUNG

SAIGON 16-9 (HB).— Như tin loan sớm khởi hồm qua, đây là lần thứ 6 trong lịch sử Hàng không VN và cũng là lần đầu tiên trong 7 vụ không tặc, một chiếc Boeing của Air VN đã bị nổ tung khiến cả hành phách và phi hành đoàn không còn một ai sống sót, khi tên không tặc buông hai trái lựu đạn M26 vì không buộc được phi cơ bay thẳng ra Hà Nội theo ý muốn của hắn ta.

Rời phi trường Đà Nẵng hồi 10 giờ 15 sáng chủ nhật, chiếc Boeing 727 mang số 706F của hãng không VN chở theo 72 người gồm cả hành khách và phi hành đoàn đi Saigon, nhưng bất ngờ ở vào phút thứ 30 trên cao độ 1000bộ Nam Trung phần, một tên không tặc trong số hành khách đã dùng hai trái lựu đạn M26 uy hiếp phi hành đoàn buộc bay ra Bắc. Sau 2700 giây điồn đình căng thẳng, lúc 11giờ30 phi đoàn trưởng Trung tá Nguyễn Thanh Lịch bắt ngờ đáp xuống phi trường Phan Rang nhưng tên không tặc đã cho nổ tung hai trái lựu đạn cầm tay, khiến người ta chỉ còn ghi nhận chiếc Boeing nổ tung ở cao độ 800 bộ rơi xuống vòng rào phía Nam phi trường Phan Rang.

Nhiều xác người chảy đen vàng từ tung lần lộn trong những mảnh vỡ của phi cơ và ở cách xa độ hàng trăm thước khiến không thể nào nhận diện được. Một phái đoàn thuộc BGh Air Việt Nam đã tức tốc bay ra tại điểm ngộ nạn để mở cuộc điều tra tận chỗ.

Không như những lần trước lần nầy không tặc là một Thiếu Tá Dù tên là Lê Đức Tân khoảng 40 tuổi hơn. Ông ta lên phi cơ như là một hành khách nên không nghi ngờ đó là không tặc.

Tin bản chính thức nói rằng, vào phút thứ 30 trong khi phi cơ bay ở cao độ khoảng 4,000 bộ thì tên không tặc xuất hiện cường bức một nam tiếp viên yêu cầu thông báo cho phi hành trưởng là ông muốn phi cơ bay thẳng ra Hanoi mà không nói lý do.

Hai nam tiếp viên Lê văn Ngọc Thọ và Lê vinh Tài lãnh nhiệm vụ điều đình với sự hỗ trợ của hai nữ tiếp viên Đỗ thị Nhân Dương thị thu Yến và Võ thị An. Mặc dù hai tiếp viên Tài và Nhân đã học được nhiều kinh nghiệm trong lần không tặc

XEM TIẾP 3 TRANG 8

THỜI CUỘC HÔM NAY

NHÂN OÁN, THẦN OÁN

Chết là hết và quy luật thượng vô của xã hội loài người định rằng «an bình cho người chết».

Nhưng quy luật trò chơi chính trị của loài người lại khác. Chết chính trị chưa phải là hết và cũng không thể được .. an hưởng chút nào.

Ông Richard Nixon đã chết chính trị. Nhưng hậu quả của hơn 5 năm cầm quyền tuyệt đỉnh vẫn còn đeo đuổi ông.

Trước hết là ông Nixon phạm tội trong thời kỳ ông làm Tổng Thống. Nếu ông

(Xem tiếp trang 8)

EVN trách nhiệm thế nào về trường hợp không tặc

SẼ BỒI THƯỜNG RA SAO cho những hành khách tử nạn ?

● THÂN NHÂN HÃY ĐẾN LẬP THỦ TỤC VÀ ĐI PHAN RANG NHẬN DIỆN

SAIGON 16-7.— Tin từ Air VN cho biết các thân nhân những người tử nạn sáng thứ hai đến tại Văn phòng BGĐ gốc đường Phan đình Phùng — Đinh tiên Hoàng đã lập thủ tục và hãng sẽ đưa ra tận nơi nhận diện thân nhân trưa riêng ngày. Quan tài và chuyên chở về tận nơi an nghỉ sẽ do Air VN đảm trách.

Một nguồn tin được cản cứ theo một thông tư của Hãng không VN gửi lên chánh phủ trước đây cho biết, Air VN chỉ bồi thường thiệt hại trong trường hợp ngộ nạn do sự sơ xuất kỹ thuật của hãng, chứ không bồi thường thiệt hại cho nạn nhân khi tai nạn do sự cường bức của không tặc ra, vì Air VN đã nại lý do đồ là do vấn đề an ninh của chánh quyền. Chúng tôi loan tin tin này với sự dè dặt thường lệ vì có thể vào phút chót HKVN có biện pháp tế nhị hơn.

Nên biết những lần không tặc trước xảy ra tại Huế, Qui Nhơn TSN... do các không tặc Nguyễn thái Bình, Nguyễn văn Việt, Bùi văn Lăng... nhưng tất cả đều thất lại. Theo tin truyền đi từ Air Việt Nam cho biết. Hàn Giám Đốc trong kỳ cùng Hương sau lần bị không tặc ở Qui Nhơn đã được "cô hồn" thông báo cho hay muốn qua Hương phải hết tháng 9 dương lịch nay.

PHỦ NHẬN TIN LẰNG PHÁI 2000 CÁN BỘ NÔNG CỐT RA TRƯNG

CHỈ 500 TRIỆU PHÁN BIỂU TÌNH

kiểm soát kỹ 300.000 công cán

● CÓ KHẨU LỆNH BUỘC CÔNG CHỨC PHẢI ĐỨNG NGOÀI CUỘC TRANH ĐẤU

SAIGON 16-9 (HB) — Trên 300 ngàn Công chức toàn quốc hiện đang được kiểm soát chặt chẽ các Phòng Sở An ninh được lệnh phải nằm vững sinh hoạt trong hàng ngũ Công — Cán, lực soát phiếu lý lịch và nhân xem số người theo đạo Công Giáo hay Phật Giáo là bao nhiêu và họ có thể bước phải khai lại nếu lỗi sơ còn thiếu sót.

Theo các viên chức hữu quyền Phủ Đông Lý Công vụ thì, việc kiểm soát Công chức cần cứ vào thành tích biểu ghi nơi phiếu lý lịch viên tuyển hành mỗi năm 1 lần trước khi có ngân sách mới, những lý do thông kê thành phần, Công Giáo, Phật trong năm trong guồng máy công quyền từ trung ương xuống địa phương tăng thực hiện như thời Đệ ICH vào tháng 9-63 đã không được giải thích.

Một "khẩu lệnh" truyền tay có tính cách giản tiếp nói rằng bất cứ viên chức nào, đặc biệt là tại những nơi đang xảy ra biến động lắt ổn, người công chức đều phải đứng ngoài các cuộc tranh đấu và nếu có tính tham gia lảng hành vi hoạt lảng lời nói đều sẽ bị thi hành biện pháp kỷ luật.

Có việc chi 500 triệu ?

Phủ Tổng Lý Công Vụ, Cơ quan quản trị hồ sơ của trên

XEM TIẾP 2 TRANG 8

VAI TRÒ CỦA BÁO CHÍ TRONG CUỘC ĐẤU TRANH CHO ĐỆ TỨ QUYỀN QUỐC ẤN

Người dân Âu Mỹ có đầy đủ tự do nên không xem báo chí là tiếng nói duy nhất của mình. Nhưng ở các nước chậm tiến, dân biểu nghị sĩ không thực sự xuất phát từ nhân dân thì báo chí được người dân xem như đại diện chánh thức của họ và báo chí phải đóng một vai trò quan trọng mà ở các nước vừa minh không hề có. Đặc biệt trong giai đoạn nầy, trước viễn ảnh một cuộc đấu tranh chánh trị, báo chí của chế đầy đủ uy tín để xứng đáng với sự tín nhiệm của dân, thì TỰ DO NGÔN LUẬN là một điều kiện cần thiết để vai trò của báo chí thật sự hữu ích cho chánh nghĩa tự do.

BÀI 2.— Đấu tranh chánh trị là gì ? Và những kẻ đương quyền quan niệm phải đấu tranh chánh trị như thế nào ?

Đó là hai câu hỏi mà chúng tôi nêu ra trong bài báo hôm qua.

Vạn đề đấu tranh chánh trị đã được đặt ra trong nhân dân từ bao nhiêu năm nay. Bằng chứng là chính tôi cũng đã đề cập đến một cách tỉ mỉ trong một loạt bài bình luận đăng trên báo B.T. vào khoảng tháng 8 năm 1971. Đến nay, theo tin loan báo, mới thấy Bộ Dân Vận Chiêu Hồi tổ chức từ ngày thứ sáu 13 vừa

XEM TIẾP 6 TRANG 8

HÒA BÌNH BỊ CHA ĐẠP

DƯỚI GÓT GIÀY SẮC LUẬT SỐ 007

Trích lại của Nhật báo Anh Ngữ "THE SAIGON POST" số ra ngày 6-9-1974.

MÂY CHỞ

Thiên thượng phù vân như bạch y
Tu du hốt biến vi thương cẩu.

ĐỖ PHỦ

TIN KINH KHỦNG

TIN KINH KHỦNG

TKK 16-9-74 Xứ Lãnh Nam có tên hủ nho mắc bệnh điếc rất nặng, hai tai cứ vểnh lên mà chẳng nghe thấy gì. Bèn cho mời lang y đến mà chữa cho khỏi điếc.

Lang y chẩn mạch, lâm bầm : Mặt người tim chó, suốt đời sống bằng nghề xu nịnh. Nói rồi bỏ đi mà không chịu chữa.

Vì vậy suốt đời mang bệnh điếc, hai tai cứ vểnh lên mà chẳng nghe thấy gì. VIP KK

NẰM Ở ĐÂU ?

Tháng 8-1974 sẽ được ghi bằng chữ vàng vào lịch sử đấu tranh của nhân dân miền Nam, chống độc tài độc ác, chống tham nhũng. Cuộc đấu tranh chính trị mới ở giai đoạn nầy, xin sẽ chỉ chấm dứt khi nào tự do dân chủ thật bị bóp nghẹt.

Bản cáo trạng 6 điểm, mới, chỉ nêu vào trang số 1. Và qua điểm hồa thiếu sắc luật số 007 về báo chí, mới chỉ là qua điểm đầu tiên của một bao quát cần đầy đủ.

Hướng trước cuộc đấu tranh của toàn dân, quốc hội hoàn toàn bất lộc. Hạ viện, Thượng viện, trên cương vị đình chế của một cơ sở pháp, ngồi thu hình như những bóng mờ sự vinh suy hoặc trên

(XEM TIẾP TRANG 8)

NHẬT KÝ HÒA BÌNH

NHIỀU CÁI LẠ ĐÁNG SUY NGHĨ

L.M. THANH LẢNG

Sau khi bỏ cả ngủ trưa để chăm chú vào bài thi Văn Khoa, ngồi đồng hồ thấy gần năm giờ, vội vội ra chợ ra sạp báo. Cảnh gì lạ thế ! Tôi tưởng có cái tranh nhau: người ta chen chúc như cơi lên nhau, tôi cứ tưởng là cảnh sinh viên Văn Khoa đang cơi nhau ghi tên ngày nhập học chứ. Xóm tôi bao nhiêu năm qua đó. Cảnh chen lấn nhau mua báo như vậy mới xảy ra độ tuần nay thôi. Chả bù với trước đây, mấy bà bán báo ngồi ngáp rưỡi hay cùng lắm là trao đổi báo chí như trao đổi vận hóa vậy. Đây là một hiện tượng lạ.

Hiện tượng lạ thứ hai là ông bạn hàng xóm của tôi, hồi còn bạn đồng minh ở đây vẫn đọc chín mười tờ báo, nhưng gần hai năm nay chỉ đọc một tờ, lắm khi lại là một tờ trao đổi vận hóa chứ không phải tờ báo do ông làm chủ vậy mà mấy hôm nay ông mua hẳn 7 tờ báo một lúc. Nhưng hôm nay, ông ra muộn nên thiếu hẳn của ông mất 5 tờ. Ông cầu nhàu cô bán báo :

— Tôi đã dặn cô từ hôm qua, sao cô không dành cho tôi.

— Thì tôi đã dành cho ông bốn tờ Đại Dân Tộc, Điện Tín, Sống Thân, Hòa Bình đầu ở dưới tủ thuốc lá nầy, vậy mà mấy ông bà mua báo lục lọi lấm sao tôm được lấy luôn, bốn tờ mà ném cả ba trăm rồi đi luôn.

Thấy ông khách nhăn nhó, cô Tân bảo tằn ngằn rút từ dưới tập ra bốn tờ Sống Thân, Đại Dân Tộc, Điện Tín, Hòa Bình trao cho ông khách :

(XEM TIẾP TRANG 8)

LỜI NGƯỢC DÒNG

THIÊN HỒ

Ô HÔ ! NẾU CÓ. !

Hai ông Nghị sĩ Chủ tịch UB Ngoại giao Thông Tin và LB Tư pháp Định chế TV vừa gởi thư mời các chủ báo và kỹ giả tới TV họp. Đang lúc lăng bảo lăng vân tranh đấu toé phở ra thế nầy, mấy Cụ Nghị Thông Tin và Định Chế gởi đó mời họp là đúng quá rồi. TH không phải là chủ báo, nhưng đường đường là một kỹ giả, cố vấn cho nghiệp đoàn của anh Hai Kiên Giang nữa đây, nên nghe mấy ông Nghị sĩ mời là định vác bút đột vô TV liền. Qui Ông Nghị sĩ Dân biểu vốn mang tội tầy bình đối với quốc dân là đã đẻ ra cái luật ủy quyền 005, để rồi tử đó sinh ra cái luật «thăng chín den» 007 bắp nghẹt báo chí, phen nầy chắc là các ông đã bắt đầu thấy cái hậu quả quái ác của chính mình, muốn tỏ lòng sám hối với quốc dân, với lăng bảo lăng vân, nên mới gởi thư mời báo chí họp.

Họp làm gì ? Tất nhiên ai cũng nghĩ là mấy ông họp để thông báo một vài chuyện hay ho nào đó. Thì đu như đã nộp một dự thảo luật về báo chí. Thì dụ như đã tìm ra một giải pháp để hành Phân có thể thỏa mãn được những đòi hỏi chính

XEM TIẾP TRANG 8

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

hòa bình QUỐC TẾ · TIN ĐIỆN · TÀI LIỆU · THAM LUẬN

Cuộc tranh đấu đòi tự do của Nhật Báo Hòa Bình đã gây thành trận địa chấn trong khắp làng báo

● **Nhật báo Hòa Bình đã không có đơn trong cuộc tranh đấu đòi tự do ngôn luận, chống dàn áp khủng bố báo chí ☆ Các đồng nghiệp đã liên tiếp hưởng ứng cuộc đấu tranh cho chính nghĩa chung. Báo Dân Luận số ra ngày 6-9 đã tố thái độ như sau :**

Vụ báo HòaBình, 1 đồng nghiệp thân mến của Dân Luận đã chọn giải pháp tự ý định hàn để bày tỏ bất bình qua sự việc là tờ báo bị tịch thu nhiều quá. Tự đó tiện đã bộ tham mưu của báo nầy làm tìm lum những cuộc tranh đấu đòi hỏi nhà nước hãy tỏ sự cởi mở với báo chí, tính lại việc sửa sai sắc luật Dâm Bông và hãy mở cho báo chí một con đường thoát... Cuộc tranh đấu kéo theo sự ủng hộ tích cực của Trung Tâm Văn Bút, khai nhào cho những cuộc đấu khẩu kịch liệt — và điểm đặc biệt, trong cuộc họp báo bỗ túi ở Câu lạc bộ Báo chí, Cha Lâm, Chủ bút báo Hòa Bình đã lâm được một phép lạ trong khi cha cả bài Requiem cho tình trạng báo chí VN, một số đại diện dân thân chính cớ nặng đã hu hu rất kỹ, ướt cả chục cái khăn tay.

Không biết các ông ký khóc vì thương Cha Lâm, một nhà tu nhiều lần đận vào nghiệp báo hay khóc vì đồng tình với ông — dù sao, sau đó đã thấy cả hai việc quốc hội đã đem luật 007 ra rà lại rất kỹ, chăm mo rất tăng chứ một coi mỏi xôm tụ vô cùng. Thôi thì cũng được, công việc có hơi trễ, lại có vài sự trùng hợp nào nhỏ đầy ý nghĩa, nhưng đối với báo Việt Nam trẻ kiêu đó còn đớ hơn là.. chết lần chết mòn, có còn hơn không Vua Hùc không bao giờ tính mốc nhẹ các ông dân cớ đến đúng lúc trong vụ nầy, cũng không muốn cuộc tranh đấu Cha Lâm trở thành một tiếng pháo theo kiểu, kêu lắm lại càng tan xác lắm.. cũng cầu mong cho Cha không là một cái pháo xỉ..

Cuộn tranh đấu của Cha Lâm và nhóm Hòa Bình, Vua Hùc nghĩ rằng đây không phải là đề tài để bêu xấu, mà mai, lợi dụng khai thác để bắt thêm vài khứa với cái lối chàm biến nữa mà, tha thiết rớm... Nhà Nước phải những người có quyền sinh sát bao chi cũng nên vui vẻ chấp nhận một cuộc tranh đấu kiểu nầy cho nó xôm. Đây là một bông hoa dân chủ, chứng tỏ rằng miền Nam ta rất đăng hoàng, không chơi xấu, dân thấy chánh quyền vì hàng hải làm việc cho chánh nghĩa quả nên hơi mạnh tay, kẻ bị bộ là báo chí bèn kêu lên cao quá... Đây là một sự kiện chẳng lấy gì làm lạ. Trong một nước tự do, dân có quyền kêu đau nếu chăng may bị bóp, Hành động nay thiết nghĩ không phải là sự chống đối, chỉ là một phản ứng tự nhiên.

Một khi chánh quyền nghe thấy tiếng kêu đau, xin đừng nói gián, tội nghiệp ! Báo chí VN hiện đang chịu cùng một lúc trăm ngàn thứ Khó zôi ! Nguyên nhân xảy ra trăm ngàn thứ khó đó lối không hẳn là hoàn toàn do chánh quyền. Lỗi từ nhiều phía trong đó có tình trạng chiến tranh, có tham nhũng có giá giấy quá mắc và sự khan hiếm ở tận ngoại quốc, có những lỗi lầm do chính những người làm báo với nhau. Bây nhiêu thứ khó, chộng chênh nên tình tình nhiều quá, tiếng kêu đau phải bật lên thiết nghĩ chánh quyền cũng đồng lấy làm lạ.

Trong làng báo — nếu có những người tha thiết, tâm hồn cởi mở, bao dung — nếu có tranh đấu thì cũng nghĩ rằng mình đi đòi hỏi 1 sự hợp lý, công bằng cho quyền lợi của dân chủ, của cả làng báo.

Thì cũng có những kẻ rất bết, đầu óc lúc nào cũng chỉ nghĩ đến chuyện lợi ích riêng tư, mưu đồ tiền, giới luồn cúi đã vinh thân phì gia, bao đồng nghiệp.Có những kẻ chỉ thích đàm bị thóc, chỗ bị gạo để đeo cái mác chống đối, bất mãn luôn luôn nghi ngờ thiện chí của những người đăng hoàng . . .

Lỗi lầm đó Vua Hùc cho rằng đây là lỗi làm vẻ phản của những người cầm bút trong làng với nhau.

Một chiều không hoàng nổi lên qua vụ một đồng nghiệp thân mến phải chọn con đường tạm chết để kêu đau, thiết nghĩ vấn đề chưa đến mức trầm trọng lắm. Theo tinh thần văn thư của ông Tổng Trưởng Dân Vận Chiêu Hồi gửi cho Chủ Tịch Hội Chủ Báo Việt Nam — Vua Hùc thiết nghị chuyện có thể giải quyết được trong sự cởi mở đích thực giữa chánh quyền và báo chí — hai bên đều tha thiết muốn tìm hiểu nhau để gỡ rối tơ lòng. Quả nhiên lần ngồi lại với nhau giữa những kẻ có quyền với báo chí và những kẻ kêu đau oai oái sắp tới sẽ là một dấu hiệu báo trước sự hòa hoãn để đưa đến một kết quả... để thở hơn cho báo chí hiện tại. Tuy nhiên vẫn để chỉ tùy cả ở sự thành thật, tha thiết của hai bên... Chờ xem.

Những người tình nguyện tự thiêu để đốt cháy Sắc Luật 007 S.L.U.

● **Dù ngọn lửa chưa hùng lên, nhưng từ đôi mắt long lanh của người tình nguyện tự thiêu, hơi nóng và chất lửa đã tỏa ra làm sôi sục nguy từ đấu cuộc tranh đấu đòi quyền tự do báo chí..**

▶ *NGUYỄN NHƯ HỒ ghi*

THIỆN LÝ NHÌ

Buổi họp bào của bàn biên tập nhựt báo Hòa Bình vào sáng ngày 30-8-74 tại Câu lạc bộ báo chí đã biến thành buổi họp báo đầy nước mắt khi kẻ gia Thiện Lý Nhì lên bàn chủ tọa tuyên bố tình quyện tự thiêu để tranh đấu cho quyền tự do báo chí.

Với thân hình gầy gò khiến người ta tưởng cơn gió thổi bay, nhưng giọng nói sang sảng, đôi mắt sắc bén sáng vô chiếc cằm bạnh của người thiếu đàn ông tính ! gia Thiện Lý Nhì đã thu hút được hầu các đồng nghiệp các vị dân cử hiện diện trong buổi họp báo lịch sử nói trên. Lời tuyên bố tình nguyện tự thiêu của anh đã được mọi người ghi nhận cùng với sự xúc động tận cùng. Người ta tin tưởng thân xác của anh sẽ bừng cháy thật sự nếu nhu cầu của cuộc tranh đấu đòi hỏi. Nhưng anh đã ngọn lửa thực sự chưa bùng lên nhưng từ đôi mắt long lanh của người tình nguyện tự thiêu, hơi nóng đã tỏa ra làm sôi sục nguy từ đấu cuộc tranh đấu chống sự vô-hiệu-hóa áp bào chi của Bộ Dân Vận Chiêu Hồi.

— Nếu chính quyền không cho các Ký giả tự do hành nghề thì hãy bắt tất cả chúng tôi và bỏ tù đi. Bỏ tù đi chúng tôi khỏi đi ăn cắp, ăn cướp rồi cũng phải tù 1 cách nhục nhã... Nếu chính quyền cứ tiếp tục đàn áp báo chí, tôi sẽ tự thiêu để đòi hỏi chính quyền trả lại quyền tự do ngôn luận cho làng báo chúng ta.

Đến nay, trải qua gần nửa tháng vẫn bao nhiêu biến chuyển, nhưng thái độ của chính quyền, nhưng lời nói trên đây của anh Thiện lý nhì vẫn chưa dứt những ám vang trong lòng các đồng nghiệp, các vị đại diện dân cử hiện diện trong buổi họp báo sáng ngày 30-8-74 của nhật báo Hòa Bình.

Trong suốt thời gian Hòa Bình tự ý đình bản, nhiều bạn đọc theo dõi những diễn biến cuộc tranh đấu đòi hỏi quyền tự do ngôn luận của làng báo và các hội đoàn văn hóa, Phong Trào Nhân Dân Chống Tham Nhũng, đã viết thư hoặc gọi điện thoại đến Tòa soạn thăm hỏi về số phận của báo Hòa Bình cũng như về cá nhân anh Thiện Lý Nhì. Trong số có nhiều bạn đọc đã thắc mắc muốn biết vì gia cảnh anh Thiện Lý Nhì và lý do nào khiến anh tình nguyện tự thiêu...

Nhân thấy cuộc tranh đấu đòi hỏi quyền tự do báo chí của làng báo Việt Nam đang ở trong giai đoạn cam go, sôi động, nên chúng tôi nhân thấy việc giới thiệu anh Thiện Lý Nhì lúc này không đến nỗi thừa thãi, cũng như chúng tôi không hề có dụng ý mưu thủ bùng một đốm lửa còn đang được ủ kín khi cuộc tranh đấu chưa chín.

(CÒN NỮA)

CÒN THAM NHŨNG CHẲNG HY VỌNG GÌ!

Dầu hỏa có đem lại cơm no áo ấm không Hãy xem tấm gương của nước Nigeria

● **Việt Nam có dầu hỏa. Hẳn là một phước lớn cho nền Kinh tế đang suy sụp của nước ta. Nhưng phép màu nầy có cứu được dân ta hay không, ta hãy xem gương nước Nigeria, một nước có nhiều điểm giống Việt Nam**

☆ *Bác sĩ VINH SƠN*

(Tiếp theo)

Sau khi thăng trưởng Gowon áp dụng chính sách không ai thắng, không ai bại và quyết thi hành giải, tất cả bình đẳng, nhưng hiểm hơn là chính quyền Nigeria chưa có một kế hoạch cụ thể dài hạn nhằm thu ngân sự cách biệt giữa người giàu và nghèo mỗi ngày một to lớn. Vấn đề giáo dục cũng vấn cớn yếu kém. Nigeria thiếu rất nhiều cán bộ trung cấp, mặc dù trường GOWON ra lệnh giáo dục tiểu học cưỡng bách trên toàn quốc, nhưng chỉ có một phần trăm trẻ em Nigeria được cấp sách đến trường vì chưa mẹ nghèo quá không đủ tiền học phí và giấy bút (có Kiều Mỹ Duyên chắc hẳn được dân Nigeria mong đợi). Sau cùng vì dân số gia tăng quá mau, thiếu kế hoạch hóa gia đình hữu hiệu nên mỗi ngày các thành thị bị áp lực của nạn nhân mãn khiến phẩm chất đời sống tại đây bị suy giảm, nạn thất nghiệp hết sức trầm trọng, ngay cả thành phần trí thức cũng khó kiếm việc làm.

NIGERIA là một trường hợp điển hình cho một thế giới mới, được nhiều người gọi là thế giới thứ tư gồm các nước chậm tiến nghèo khổ nhưng may mắn tìm thấy được dầu hỏa, nhờ nguồn tài nguyên nầy người dân có được lợi lộc gì không, đời sống có được cải thiện chút nào không hay chỉ làm đầy túi thêm cho một thiểu số vốn đã giàu sẵn, tất cả tùy thuộc vào việc giải quyết các vấn đề trên (chín rẽ, nội chiến, nạn nhân mãn và nhất là thâm nhiễm). Việt Nam hiện đương trên ngưỡng cửa đi từ thế giới thứ ba sang thứ tư, thiết tưởng các kinh nghiệm của Nigeria cũng đáng để cho chúng ta suy gẫm.

(Tiếp theo)

Sau khi thăng trưởng Gowon áp dụng chính sách không ai thắng, không ai bại và quyết thi hành giải, tất cả bình đẳng, nhưng hiểm hơn là chính quyền Nigeria chưa có một kế hoạch cụ thể dài hạn nhằm thu ngân sự cách biệt giữa người giàu và nghèo mỗi ngày một to lớn. Vấn đề giáo dục cũng vấn cớn yếu kém. Nigeria thiếu rất nhiều cán bộ trung cấp, mặc dù trường GOWON ra lệnh giáo dục tiểu học cưỡng bách trên toàn quốc, nhưng chỉ có một phần trăm trẻ em Nigeria được cấp sách đến trường vì chưa mẹ nghèo quá không đủ tiền học phí và giấy bút (có Kiều Mỹ Duyên chắc hẳn được dân Nigeria mong đợi). Sau cùng vì dân số gia tăng quá mau, thiếu kế hoạch hóa gia đình hữu hiệu nên mỗi ngày các thành thị bị áp lực của nạn nhân mãn khiến phẩm chất đời sống tại đây bị suy giảm, nạn thất nghiệp hết sức trầm trọng, ngay cả thành phần trí thức cũng khó kiếm việc làm.

NIGERIA là một trường hợp điển hình cho một thế giới mới, được nhiều người gọi là thế giới thứ tư gồm các nước chậm tiến nghèo khổ nhưng may mắn tìm thấy được dầu hỏa, nhờ nguồn tài nguyên nầy người dân có được lợi lộc gì không, đời sống có được cải thiện chút nào không hay chỉ làm đầy túi thêm cho một thiểu số vốn đã giàu sẵn, tất cả tùy thuộc vào việc giải quyết các vấn đề trên (chín rẽ, nội chiến, nạn nhân mãn và nhất là thâm nhiễm). Việt Nam hiện đương trên ngưỡng cửa đi từ thế giới thứ ba sang thứ tư, thiết tưởng các kinh nghiệm của Nigeria cũng đáng để cho chúng ta suy gẫm.

BỊ BỊT MỒM, BỊT MIỆNG

DÂN CHỦ LỢI TRANH ĐẤU BẰNG MỌI PHƯƠNG TIỆN KỂ CẢ CÁCH RA BÁO LẬU, TỐ CÁO TỘI ÁC...

Trước sự đàn áp mạnh mẽ của chánh phủ quân nhân, phe đối lập tại Chi Lợi tới nay Tướng Augusto Pinochet vẫn coi bất cứ ai chống đối chế độ của ông là "một tên mác xít nguy hiểm". Phái hữu bằng được, Tướng Pinochet luôn luôn nhắc nhở : "Phải duy trì trật tự bằng mọi giá".

Cách đây chừng nửa tháng, Đức Cha Raul Silva Henriquez, tổng giám mục Santiago, và các vị lãnh đạo giáo hội tìn lành và Do Thái đã lên tiếng yêu cầu Kết từ ngày lên cầm quyền tại Chi Lợi tới nay Tướng Augusto Pinochet vẫn coi bất cứ ai chống đối chế độ của ông là "một tên mác xít nguy hiểm". Phái hữu bằng được, Tướng Pinochet luôn luôn nhắc nhở : "Phải duy trì trật tự bằng mọi giá".

Cách đây chừng nửa tháng, Đức Cha Raul Silva Henriquez, tổng giám mục Santiago, và các vị lãnh đạo giáo hội tìn lành và Do Thái đã lên tiếng yêu cầu Chánh phủ bãi bỏ tình trạng thiết quân luật, nhưng Tướng Pinochet chỉ trả lời : "Lúc nầy chưa thể ấn định ngày nào bãi bỏ thiết quân luật"

Và từ "La Segunda" ; một trong những tờ báo rất hiếm hoi được phép xuất bản ; đã viết một bài đã kích dữ dội đề nghị "nhốn xược và không đúng lúc" của Giáo Hội.

Giáo Hội Chi Lợi đã phản ứng bằng cách bỏ hết các lá tôn giáo trong ngày kỷ niệm độ nhứt cầm niên cuộc đảo chánh thành công của Tướng Pinochet.

Đã có nhiều kỷ giả ngoại quốc bị chánh quyền Chi Lợi làm khó dễ. Và mới đây, kỷ giả Joseph Novitski, đặc phái viên tờ "Washington Post" đã bị làm khó dễ vì đã tố giác với những bằng cớ cụ thể, vụ nhà cầm quyền đã bắn bạ mà không cần xét xử gì hết một Bác sĩ và một nhà thầu khoán tại Buin, gần Santiago, ngày 13-8 năm nay.

Tại Hoa Kỳ, Nghị sĩ Edward Kennedy tuyên bố :

— "Việc vi phạm các dân quyền là việc xảy ra một cách thường xuyên tại Santiago".

Trong điều kiện đó, phe đối lập, không còn cách nào hơn đề nói lên tiếng nói của mình. Là làm báo lậu.

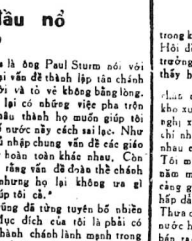

Trước khi nền C.H. được khai sáng ở Nam VN 1955

MỘT CHẾ ĐỘ TRẦN TÂN QUỐC SỤP ĐỔ

TIẾP THEO

Súng bắt đầu nổ

(Tiếp theo)

Cố vấn của tướng Mỹ Collins là ông Paul Sturm nói với ông Diệm : «Trước hết, hãy xét lại vấn đề thành lập tân chánh phủ đi...» liên bị ông Diệm ngăn lời và tỏ vẻ không bằng lòng. Ông nói với giọng cau có : «Sao lại có những việc pha trộn như thế ? Những người bạn Mỹ chẳng thành hy muốn giúp tôi thật, song họ lại nhận định tình thế nước này cách sai lạc. Như họ đem việc thành lập tân chánh phủ nhập chung vấn đề các giáo phái vô trang. Phải biểu hai việc ấy hoàn toàn khác nhau. Còn những người Pháp tiếu bộ, họ hiểu rằng vấn đề đoàn thể chánh trị vô trang phải giải quyết trước, nhưng họ lại không ưa gì tôi, thành ra họ không làm gì để giúp tôi cả.»

Thủ tướng Ngô đình Diệm cũng đã từng tuyên bố nhiều lần và nay ông nhắc lại nữa : «Mục đích của tôi là phải có một quân đội thống nhứt, một nền hành chánh lành mạnh trong đó tổ chức Cảnh sát Công an phải đặt dưới quyền chỉ huy và kiểm soát của chánh phủ chớ không phải do đảng phái hay một đoàn thể vô trang nào rắm lấy và trực tiếp điều khiển.

Điều quan trọng nhứt là hôm nay ông Diệm đã nói thẳng đường như đã ra lời cho các đảng phái hãy gỡ bỏ mọi nơi đưa đến : «Tôi muốn dẹp hẳn lực lượng vô trang Bình Xuyên. Ngay bây giờ, tôi không muốn thấy họ có một ở Đô thành nữa.»

Ý muốn của Thủ tướng Ngô đình Diệm lại là điều lo nghĩ của mọi người. Đến trường Collins đã đặt vấn đề với ông Diệm như vầy : «Ông có chắc đánh đuổi Bình Xuyên ra khỏi Đô thành mà nước ông tránh khỏi nội chiến chăng ? Và nếu nội chiến xảy ra, ông định phải mất một thời gian bao lâu mới chấm dứt.?»

Ý nghĩ nầy không phải riêng của tướng Collins mà phía người Pháp còn có trách nhiệm ăn ninh ở miền Nam cũng như đại đa số người Việt Điện nghĩ như thế cho nên họ mới đưa ra lo sợ...

Song le, chỉ có ông Diệm không sợ. Có lẽ ông đã nhớ «Bao Thanh mưu chim» (đã đề cập ở đoạn trước) mà biết rõ nội tình và thực lực của BX hiện nay. Đúng ra BX là một lực lượng đáng kể, chiến sĩ BX từ cấp chỉ huy đến binh sĩ đều có tinh thần chiến đấu cao, gan lì, giỏi chịu đựng gian khổ, đặc biệt là họ có khí tiết anh hùng với truyền thống kết nghĩa của Lưu quang Trương. Nhưng đã là BX lúc ở chiến khu thời kháng chiến chống thực dân Pháp giành độc lập, đoàn thể BX trước năm 1948 kia !

Đến khi kéo về thành quỹ thuận tướng De Latour đêm 16-6-1948, có lẽ vì sự biết ơn của Pháp và của chánh phủ quốc gia VN mà các chiến sĩ BX lần lượt địa vị, vật chất và xa hoa của đô thành làm mất tinh thần hào hùng và truyền thống liệt oanh của hiệp sĩ ngày trước. Ngày nay, mỗi cấp chỉ huy BX đều có một sự nghiệp to, có gia đình nào vợ nào con v.v. .Đó là chưa kể những người của BX đã cậy thế quyền làm mất lòng bỏ bao chẳng ít. Tóm lại, BX năm 1955 chỉ còn tiếng mà không có miệng.

Dường như yếu tố của BX ngày nay đã được ông thầu đảo hơn ai... Cho nên ông mới quyết dẹp lực lượng vô trang nầy mà không sợ hậu quả.

Ngày 10-4-1955 — Sáng nay, Mặt trận tổ chức lễ thượng cờ tại Tổng Hành dinh của Thiếu tướng Lê văn Viễn bên kia cầu chữ Y.

(Còn nữa)

CUỘC ĐIỀU TRẦN CỦA PHÁI ĐOÀN CHÍNH PHỦ TẠI HẠ VIỆN NGÀY 26-7-74

TIẾP THEO

trong kho như của mình bây giờ 300 ngàn tấn. Vì lẽ đó trong Hội đồng nội các các quại cần lại. Tôi nói với anh Tổng Trưởng như thế nầy : lúc trước tôi có làm Đại sứ bên Tàu, tôi thấy họ xuất cảng lúa gạo là khi nào mùa lúa họ đã vô, họ chắc chắn mùa lúa tới trúng mùa có dư, họ mới lấy nếu số dư trong kho xuất cảng. Vì lẽ đó mấy anh mới đồng ý với tôi rút lại đề nghị xuất cảng gạo. Nói như thế để quí vị hiểu rõ rằng bao chi nhiêu khi cũng gây ngộ nhận trường rằng nghĩa là ý kiến chỗi nhau cũng đưa ra hội đồng nội các thảo luận cân nhắc lợi hại. Tôi mới quyết định hoãn lại việc xuất cảng gạo trừ khi sang năm mình trúng mùa lớn, mình dư, chừng đó mình sẽ tính xuất cảng gạo. Bây giờ mình coi ý kiến của anh Cảnh Nông thấy rất hấp dẫn, coi cử ung quanh mình có ai làm theo ý kiến đó không Thưa quí vị, có là nước Thái Lan. Nước Thái Lan trong nước họ gạo giá thấp, họ thấy giá quốc tế lên cao họ đem bán ra. Kết quả, là cái gì, kết quả là đầu cơ, kết quả tình trạng bất ổn định vẫn gặp không được vững. Kết quả qui vị đã thấy mình thận trọng, mình chậm rãi khi phân chắc trong kho mùa lúa tới thấy có dư mình mới nghĩ xuất cảng gạo. Vì cầu thứ nhứt đó cho Ông Tổng Trưởng Dân Vận.

ÔNG TỔNG TRƯỞNG DÂN VẬN VÀ CHIÊU HỒI

Kính thưa quí vị, thật ra đối với câu hỏi của vị DB Lê Lợi Trọng tôi không biết phải trả lời như thế nào. Tại vì nó bao gồm không những cái lập luận, cái cảm nghĩ được chúng tôi không biết ông Dân biểu trách chúng tôi xài biểu ngữ, rồi có lúc ông Dân biểu hỏi chúng tôi có thấy chánh sách Dân vận chúng tôi có khó khăn không. Nhưng mà tôi cũng rằng trả lời cho ông Dân biểu rõ. Thứ nhứt vấn đề xử dụng biểu ngữ là một kỹ thuật thông tin bay nói nôm na là một kỹ thuật để cho người dân thấy và nhớ, cái sự kiện mà ông Dân biểu nói rằng chúng tôi cho trăn ngập thành phố rừng biểu ngữ ngay khi chúng tôi được cử nhiệm vào chức vụ Tổng Uỷ trưởng Dân Vận vào đầu tháng giêng 1973. Và cái sự kiện ngay lúc đó là chúng ta đã kỷ một cái Hiệp định Bale. Thành thử ra sử dụng ngân khoản của tôi đã áp dụng cái kỹ thuật nầy đồng mức và bằng chứng là qui vị đã thấy các biểu ngữ đó trên các đường phố Saigon và ở các Tỉnh khác nữa. Thành thử ra đây là không phải là sự xa hoa phô phí mà nó nằm ở trong cái khuôn khổ ngân khoản của tôi đã áp dụng đó ở trong ngân sách của Phủ Tổng Uỷ Dân Vận. Còn nói rằng Bộ chúng tôi là Bộ ăn nhiều tiền nhứt, hãy hoa thì Ông Dân Biểu chắc hơn ai hết, bởi rằng trong kỷ điều trần vừa rồi, cách kỷ lệ ngân sách của Phủ Tổng Uỷ Dân Vận hãy giờ là Bộ Dân Vận Chiêu Hồi bị rút nhỏ lại 43% như thế nào để có những cái hiệu quả tốt đa. Khi mà chúng tôi thấy rằng ông Dân biểu không có ý nghĩ rằng vấn đề dùng thêm rằng, những vấn đề nầy mà ông Dân biểu nêu lên như cái chuyện linh trắng chỗ trăm những chuyến xe heo, gà, vịt của dân không chứng đề cho của bộ chúng tôi đã cố sự kiện đó rồi rồi tư cách Tổng Trưởng linh lên với Hiệp Đồng Nội Các lấy một quyết định, rồi từ đó chẳng chánh chỗ không phải tôi làm ngơ. Điều lẽ tiếp là ông Dân Biểu nêu lên những lẽ phiếu là 1 viên dan, chúng tôi chỉ giải thí h câu của Tổng thống Ông Dân biểu nói rằng qua bao chiếu cuộc bầu cử, bao nhiêu nhân dân chúng ta đi bầu cử là tại sao Cộng sản chưa chết mà vẫn giữ vững vững vàn cho thì tôi xin thưa rằng : Khi mà nói đến một lá phiếu là một việc đạn bảo vào đầu Cộng sản là một hình thức nói lên việc xử dụng cái quyền của dân mình, chúng ta mới ngăn chặn được sự bành trướng của Cộng sản trong đất nước nầy. Mà cái hình ảnh ai bết ở ở Dân biểu khi được bầu cử bằng những lá phiếu đó hiện đang nằm trong tay bao nhiêu triệu ngàn viên đạn đó, xin ông Dân biểu cứ xử dụng.

Về đề tài chúng tôi có thấy khó khăn về những mâu thuẫn ở trong nội các như Thủ tướng đã giải thích thì chúng tôi trong ngành Dân vận chỉ phổ biến và phân anh những gì Hội đồng Nội Các lấy quyết định, chứ không phải là những quông cáo cái mâu thuẫn hay lập trường riêng của vị Dân biểu nầy hay vị Dân biểu nọ. Xin cảm ơn quý vị.

Thưa Thủ tướng và qui vị trong phái đoàn chính phủ, tôi xin đề cập đến sự vi phạm trắng trợn Hiệp định Balê với mưu đồ của Cộng sản thành lập quốc gia mới, đọc theo dãy Trường Sơn. Từ sau ngày ký Hiệp định Balê Cộng sản đã không rút quân hoàn toàn khỏi Lào, Kampuchea và Nam Việt Nam mà lại còn khuyến cã vợ con họ theo nữa. Vì họ không thể đưa binh sĩ trở về Bắc, sợ bị tác động phân tuyên truyền Sơ-ng song theo đó Cộng sản miền Bắc lại còn thực hiện một cuộc di dân khác với kế hoạch bắm đất lâu dài, chương trình khẩn hoang trong trọng tạo thực phẩm nuôi quân tại các vùng xâm nhập với kế hoạch hợp tác hóa của Cộng sản đối với dân cũng các miền chúng chiếm đóng. Sự kiện trên tạo sên mối nguy hiểm thường xuyên cho miền Nam Việt Nam. Như vừa trình bày, từ cao nguyên Boloven Sắc Bắc Việt lợi dụng vùng tiếp giáp hoàn toàn rừng núi để xâm nhập thì lúc đó sự bảo vệ biên giới đối với quân dân miền Nam trở nên vô cùng khó khăn. Quả thật, quan điểm chiến lược của Cộng sản là xem Bắc Việt như hậu phương an toàn và biến dạng toàn thể miền Nam Việt Nam thành bãi an ninh chỉ phối bởi rất nhỏ mặt trận. Hành lang xâm nhập cấp nhằm sát giới Trừa Thiên và chạy dài suốt đọc biên giới đến Lộc Ninh. Con đường xuyên sơn nầy được canh tân hóa để xe hơi xe tăng, đại bác di chuyển với mức độ cần quan trọng hơn với mức độ di chuyển xưa kia trên đường mòn Hồ Chí Minh. Ngoài hậu phương lớn nầy thành lập sát nách Việt Nam Cộng Hòa thì Cộng sản còn hưởng được ưu thế của một số điểm tựa trên tuyến đã sắp đặt trước và loan rộng ra. Đó là nơi họ đã tạm chiếm đóng cuộc giải, hay là biến chiếm đóng tại các vùng rừng núi xa xôi như là Bắc Binh Định, Kontum Đồng Thập v.v... Như vậy, thực qui vị, Hiệp định Ba Lê ngày 27-1-73 bị chà đạp, uy tín của Hoa Kỳ bị mất nặt lớn đối với cái Hiệp định nầy. Hiệp định nầy đã đi khắp khiêng nếu chúng ta đồng chữ ba chân Hiệp định có gồ rõ tất cả các quân ngoại nhập phải rút khỏi Lào, Kampuchia và Nam Việt Nam và kể bịch phải tôn trọng đất đai và chủ quyền của Nam Việt Nam. Tuy nhiên Hiệp định đã bị phạm trầm trọng như nhiều vị đồng viện đã có nêu lên. Và nếu người ta từ lại cái tuyên ngôn của ông Kissinger: khi ông nầy luận về các điều đề kỷ kết, nói rõ sự ngăng thế của Hoa Kỳ và các bảo đảm đối với hòa bình hợp lý và lâu dài, thì người ta thấy rõ ông Kissinger đã lầm. Và người Hoa Kỳ đã ước tính sai ý định và thiện chí của Cộng sản Cộng sản không bao giờ có thiện chí. Hiệp định Nam Việt Nam mà Cộng sản lại có ý định thành lập một quốc gia sát nách Việt Nam và ngay trên đất đai của hai quốc gia bạn của chúng ta Kampuchea và Vương quốc Lào. Thì rõ ràng là Hoa Kỳ đã lầm lẫn. Vương quốc Lào và Kampuchea quả thật đã bị thiệt hại rõ ràng. Thái Lan. Lào, Kampuchea bị de dọa dài dài. Hai quốc gia nầy nằm trong Liên Hiệp Quốc đã bị mất đất. Như vậy chúng ta có thể suy luận còn đâu là thực tế của Hiến Chương Liên Hiệp Quốc của thế giới tự do. Quí các vị định thực trong thì hành Hiệp định Balê vừa trì h bày. Chúng tôi xin đặt 2 câu hỏi như sau :

Câu hỏi thứ nhứt : Cộng sản đang mưu tính thực hiện một cách phi phát mật quốc gia thứ ba dọc theo Trường Sơn từ Quảng Trị đến Ninh xuyên qua Cao nguyên Boloven. Chính quyền miền Nam đã làm gì để ngăn chặn. Việt Nam Cộng Hòa có phải thay đổi chiến lược phòng vệ trước tình thế đó hay không. Những trường hợp vi phạm trắng trợn Hiệp định Balê của Cộng sản cũng bởi lộ rõ rệt ý định lấn đất đành dân và bảo đảm thiết lập đường xuyên sơn nói trên thay thế đường mòn chiến lược Hồ Chí Minh. Như vậy, trước tình trạng Cộng sản xé lẽ Hiệp định BaLê, chính phủ Việt Nam Cộng Hòa cũng ta có ý định kêu gọi triệu tập Hội nghị quốc tế để cứu xét vấn đề không ?

Câu hỏi thứ hai : Một vị đồng viện chúng ta đã có nêu lên. Tuy nhiên chúng tôi ở Jây xin nhấn mạnh hai chữ áp lực, áp đặt để xin được giải đáp. Chiến tranh Đông Dương có chiếu hưởng giải kết với các Hiệp định và Nghị định thư ít nhứt trên hình thức, mặc dầu hàng ngày Cộng sản vẫn ngoan cố vi phạm trầm trọng ở Kampuchea và Việt Nam ta. Giải pháp ở Vương quốc Lào cho chúng ta thấy một hình thức liên hiệp không mấy bình đẳng và không rõ ràng. Ngoài ra còn nhiều dự luận về sự sắp xếp của các đại cường để cho các quốc gia Đông Nam Á biến thành trung lập. Chính phủ giải thích thế nào khi có người dự luận cho rằng miền Nam Việt Nam sẽ được trung lập để ngăn chặn miền Nam Việt Nam không bao giờ trở thành miền Nam Cộng sản. Tất nhiên như Ông Tổng Trưởng Ngoại Giao đã trình bày có những nguyên tắc quốc gia tự quyết mà các đại cường phải tôn trọng. Tuy nhiên thái độ và biện pháp của Việt Nam trước các áp lực đặt ra nếu có cần phải được hình dung trước. Xin cảm ơn Thủ Tướng và qui vị.

ÔNG TỔNG TRƯỞNG NGOẠI GIAO :

Thưa qui vị, trong hai câu hỏi đặt ra có một câu hỏi đã được trả lời rồi nên tôi xin phép hết sức vắn tắt. Thứ nhứt về câu hỏi sự vi phạm của Cộng sản, sự vi phạm đó rõ ràng là hiển nhiên. Sống hôm nay trong bàn điều trần. Thứ tường cũng có nhắc tới, tôi xin chỉ nói rõ là các sự vi phạm đó rõ ràng như lời ông Dân Biểu đã nói nhằm ở trong cái mưu đồ muốn có một nước Việt Nam thứ ba tức là muốn chia cắt miền Nam Việt Nam này thành ra hai quốc gia. Cái điều đó vi phạm trầm trọng như Hiệp định Paris, tại vì trong Hiệp định Paris không hề dự liệu chia xẻ miền Nam Việt Nam thành hai quốc gia. Cái điều đó chống ta như định chống lại, chống cả cái mặt chính trị cả mặt ngoại giao và cả mặt quân sự.

Vì trong hai câu hỏi do ông Dân Biểu đặt ra có một câu hỏi đã được trả lời rồi nên tôi xin phép được vắn tắt. Thứ nhứt là câu về sự vi phạm của Cộng Sản vì các sự vi phạm đó đã rất hiển nhiên. Sống nay trong bàn điều trần, Thủ Tướng cũng đã nhắc tới, tôi chỉ xin nói rõ các vi phạm đó rõ ràng như lời Dân Biểu đã nói là nhằm trong mưu đồ muốn có một nước Việt Nam thứ ba, tức là muốn chia cắt miền Nam Việt Nam thành hai quốc gia. Điều đó là vi phạm trầm trọng nhất Hiệp định Paris tại vì trong Hiệp định Paris không hề dự liệu chia xẻ miền Nam Việt Nam thành hai quốc gia. Cái điều đó chống ta nhứt định chống lại, chống cả cái mặt chính trị cả mặt ngoại giao và cả mặt quân sự.

Vì trong hai câu hỏi do ông Dân Biểu đặt ra có một câu hỏi đã được trả lời rồi nên tôi xin phép được vắn tắt. Thứ nhứt là câu về sự vi phạm của Cộng Sản vì các sự vi phạm đó đã rất hiển nhiên. Sống nay trong bàn điều trần, Thủ Tướng cũng đã nhắc tới, tôi chỉ xin nói rõ các vi phạm đó rõ ràng như lời Dân Biểu đã nói là nhằm trong mưu đồ muốn có một nước Việt Nam thứ ba, tức là muốn chia cắt miền Nam Việt Nam thành hai quốc gia. Điều đó là vi phạm trầm trọng nhất Hiệp định Paris tại vì trong Hiệp định Paris không hề dự liệu chia xẻ miền Nam Việt Nam thành hai quốc gia. Cái điều đó chống ta nhứt định chống lại, chống cả cái mặt chính trị cả mặt ngoại giao và cả mặt quân sự.

Điều thứ hai có áp lực quốc tế để bắt buộc chúng ta theo một giải pháp trung lập hay không, thì chúng tôi đã thưa là Hiệp định Paris đã đưa ra một giải pháp, giải pháp đó lại thông qua một cuộc tổng tuyển cử thành thật và tự do, thông qua sự xử dụng quyền tự quyết của nhân dân miền Nam Việt Nam, tôi không thấy cái lý do gì để nhũng quốc gia, tất cả những quốc gia đã ký vào Hiệp định đó, lại bắt chúng ta một điều trái hẳn hiệp bảy gồm không có mọi áp lự nào như vậy cả. Tôi xin cảm ơn.

Tổng Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo Việt Nam ra

hòa bình

THÁNG 9.1974 — 17 — Thứ Ba

Tháng 8 Năm Nhâm Dần — 2 — Ngày Tân Dậu, Hành Mộc, Sao Chủy, Trực Kiến

TUYÊN CÁO SỐ 1 VỀ HÒA BÌNH TẠI VIỆT NAM

● Giới trẻ chưa bao giờ bị coi rẻ như hôm nay ● Tổng Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo lên án gạt gẫm nhà cầm quyền chỉ biết cúng cố địa vị bằng cách dung dưỡng phe nhóm, địa phương, gia đình để buôn lậu, áp phe và làm giàu

L.T.S.— Chúng tôi vừa nhận được bản Tuyên Cáo số 1 về hiện tình đất nước của Tổng Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo VN, một đoàn thể thuộc hệ thống Phong Trào Sinh Viên Công Giáo Thế Giới Pax Romana gồm toàn giới trẻ Công Giáo.

Bản tuyên cáo số 1 đề nói lên những khát vọng của tuổi trẻ hôm nay, cương quyết đấu tranh, đánh lại thế chế độc tài kiểu tạo Quốc Hương thanh bình, thịnh vượng, bằng cho thống cảm giữa 2 miền Nam Bắc V.N.

Sau đây là nguyên văn bản tuyên cáo số 1 của Tổng Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo nói về Hiện Tình Đất Nước :

Trong viễn thanh khao mặt tân mới, đã Đấu Tộc Việt cố cơ đánh lại được thế chế đồng kiến tạo Quốc Hương thanh bình, thịnh vượng, trong đó đời sống Đức Chủ được tôn trọng đúng mức, an sinh xã hội được vạn toàn và sự công bằng xã hội tiến triển khắp nơi, xét là ánh rạng của thống giữa hai miền Nam, Bắc được ấnh nổi chuẩn bị cho tương lai thống nhất lâu dài.

Chúng tôi Tổng Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo Việt Nam nhận thấy rằng :

1. Sau 20 năm chia đôi đất nước và gần 2 năm từ Hiệp định Paris, với bao mồ côi góa đau đớn Toàn Cầu vẫn lính trạng cái cước được xa lạc vang chiến tranh vẫn còn tiếp diễn vẫn gây biết bao tội ác, đau thương, tang tóc cho Dân tộc.

Các phe phái hai bên vẫn tiếp tục vay nhiều giác mộng phá nhà không tưởng.

2.— Cơ quyền tự do của bản của con người vẫn chưa được tôn trọng và Chính quyền có khuynh hướng ngày càng độc tài.

3. Bộ máy và hoi Miền Nam biết tại đây không sa đọa, bất chấp những lời tuyên chiến bắt cứng cố đi vị bằng cách dung dưỡng phe nhóm, địa phương, gia đình để buôn lậu, áp phe thao nhũng làm giàu... trong khi đó đời sống đắt đắng cực kỳ lầm than, thất nghiệp, chết đói.

4.— Giới trẻ chưa bao giờ bị coi rẻ như hôm nay không người có trách nhiệm đã tạo cho nhau phương tiện của ý đã chính trị, việc giáo dục đã không cho thế hệ ông tính thân nhân, đào tạo và khai phóng như đã hứa và cũng không có một kế hoạch đầu tư nhân lực giáo... Tương lai đã đối vàng đầu chẳng cực kỳ lầm than, thất nghiệp, chết đói.

5.— Giới trẻ chưa bao giờ bị coi rẻ như hôm nay không người có trách nhiệm đã tạo cho nhau phương tiện của ý đã chính trị, việc giáo dục đã không cho thế hệ ông tính thân nhân, đào tạo và khai phóng như đã hứa và cũng không có một kế hoạch đầu tư nhân lực giáo... Tương lai đã đối vàng đầu chẳng cực kỳ lầm than, thất nghiệp, chết đói.

Quốc gia. Xã hội.

6.— Tiền lại trong khung cảnh kẻ hiện nay, đối sống của toàn dân không được bảo đảm và bị xâ đẩy vào cảnh tương, nên đã có những phản ứng cụ thể đó là:

1. Sự thanh bình của lực lượng Hòa giải đáo Tân.

XEM TIẾP F TRANG 6

TẠP GHI

Khoái bọn thực dân

Tạ đã có 1000 năm sả-lô thăng Trau và 100 năm sả lê thăng Tây, nên đã em đã ôn ca ca đăng cấu lưu lại đây. Lưu bao chi của thực dân đưa ra chỉ nhằm chẳng lại các cao trào chống của dân bản xứ. Vì thế, mới thu hồi đặc lực, giới cầm bút đã tranh đấu hủy bỏ luật báo chí của thực dân.

Nhưng là thay, trong cuộc tranh đấu của giới cầm bút hiện nay, một số người đã đòng ý một bài viết Tả Các đã viết trước đây, là thành cầu bỏ bớt luật báo chí ấy và rồi chủn của đã ký chống bóa ta và xin áp dụng lại luật báo chí của thực dân năm 1881.

Ngoại quốc đọc tin sẩy chắc sẽ ngạc nhiên lắm và cho rằng giới cầm bút VN Nam không

Nhưng nghĩ cho kỹ thì giới cầm bút VN không có không đâu. Nay nhớ :

1- Luật bảo chí của thực dân đã có bước ra bảo phải đăng ký quỹ trước đã bảo đảm nhiều phát điều ? Thế mà luật bảo chí ta rão chủ lại buộc ra bảo phải đăng 20 triệu ký quỹ tiền phát.

2- Luật bảo chí của thực dân không bao giờ đưa ký giả ra Tòa Quân Sự Mặt Trận sẽ có bao thẩm tục khắc cấp, cho luật ký ra tòa chuẩn lắc có nhà báo ra Tòa QSM!

3- Theo luật báo... của thực dân thì thời tục quá tăng không bao giờ được áp dụng cho các tội phạm báo chí, nghĩa là người cầm bút không bao giờ thể bị bắt giam tại trận. Chế luật ấy ra cầu chủ lại cho bắt kỳ giả ngay.

4. Luật thực dân không bắt buộc muốn không các an cần thaodoi; lên tha viết phải tra. Thế lại luật ta ra rão chủ buộc muốn không cao phải rạp đầu viết tha đưa đưa, trong khi theo luật hành thì thì có thể cao, bao ra rão dưới kẻ khác không có.

5. Luật bảo cui thực dân chỉ phạt các vào báo bị phạt chiếu bão ấn bản thôi, chứ không phải phạt người phát thay bao nào nằng ai ở sát nhà. Còn luật ta ra rão chủ bắt nhà báo phải chịu bình phạt của tất cả mọi bìn ấn, có khi công chúng đến cả 100 triệu.

Chỉ nhìn qua mấy điểm cho nhỏ ở trên thôi, ta con cũng đã thấy rằng bọn thực dân

nhưng lại bao chi của thực dân của bọn ta ra rão trong quyền lam bao của dân thuộc địa hơn luật báo chí tự ra rão chủ nhiều.

Vì lẽ đó nay, nên nhắc đến ngôn dưới chế độ thực dân là tự ra rão chủ, nhưng bình thường thì luật phạt, bọn kỹ giả vẫn mơ tưởng được sống lại thời làm bao dưới ách thống trị của thực dân.

Ô ơ ! Ai tai !

NHỮNG NGÀY TRANH ĐẤU

☐ Chúng tôi chấp nhận đi tù và sẵn sàng tự thiêu

★ Io Văn ghi

(Tiếp trang)

Rồi trụ sở Nghiệp đoàn tôi đi lưng thang cho đến buổi Nghỉ uống chiều trong ở quán Đồng Hồng Duy Tích và gặp 10 Hai đưa nghỉ uống cho đến 11 giờ 40 đem ký giả Duy Tích biết là quán ký của nhà tôi Hòa Bình, đến tôi vẻ nhà nhưng vẻ đến cho lại gặp mặt đưa chưa, mấy đưa vẫn gọi tôi bằng Bá rất đi ân. Tôi đi luôn...

Sáng thứ bảy. 31-8-1974 một buổi sáng nhiều điểm lạ...

6 giờ sáng, tôi thuốc lá không có, tôi đi ra ra Cầu Lại Đỗ Đại Bạc Chi tìm mua thuốc lá Gitane. Vừa xuống xe nhìn quanh cảnh, tôi mim cười vì lính chim, lính nổi đông quá cỡ...

Một anh cảm nhìm thấy tôi lang thang qua bán Edeen bèo đi lại tươi cười hỏi :

— Bác ơi, hôm nay bác Hòa Bình định bán đến Hà Việt phải không ?

— Cố lẽ...

— Nghe nói có tự thiêu phải không bác ?

— Hình như thế !

Thấy tôi trả lời mỉ cách không hỏi, anh Cảm nói rằng nhìn. Mặc xong thuốc hết, tôi trở sang Trụ Sở Nghiệp Đoàn gọi giây nói về Tòa Soạn gặp Cô Lâm bảo tin. Hà Việt cũng vừa tới trụ sở Nghiệp đoàn nhiều lắm là cô Chu Lâm cho biết. Tôi Bảo rằng cô lính cảnh chưng Tôi nói:

— Chả lẽn ngay Trụ Sở của Nghiệp đoàn, con cho tiếc xem!

Báo Trị sự của Nghiệp đoàn Ký Giả Nam Việt lúc đục đến Đại Bữu Đã Ngọc Cơ, Thăng Thủ Quốc sẽ Nghiệp đoàn cùng với một số Đầu Biểu thăm bảo, các phóng viên, chiếp ảnh viên của các Tòa Báo đã đến đông đúc nhiều lắm mà lúc đó đã đông.

Các ký giả và nhân viên Trị sự của Nhựt Báo Hòa Bình cũng đến rất đông. Bên ngoài đình giáng đã gần đình Hà Việt được Đại trung người... Lúc mục Nguyễn quang Lâm đến ! Các ký giả vây quanh Linh mục Lâm hỏi :

— Ai tự thiêu đấy thưa Cha ?

Linh mục Lâm cười tươi :

— Tôi được không ? Hay là để Tà Vẫn tự thiêu !

Tất cả đều cười, Linh mục Lâm nói, nhỏ nhẹ :

— Hãy gọi giây nói !

— Nhạc chuyển mục thưa Cha !

— Mấy đình sao ?

— Vào Hà Việt ông được, chuyển sang bọn bảo. Cha đồng ý không ?

— Hợp bảo được không ?

— Để con hỏi ý với Nguyễn kiến Giang. Mỗi người Cha, Phó Văn Nghiệp đoàn đưng ra rồi được bảo trong trụ sở thì bọn phạm...

— Mấy lần đi !

XEM TIẾP C TRANG 6

Khoái bọn thực dân

Tạ đã có 1000 năm sả-lô thăng Trau và 100 năm sả lê thăng Tây, nên đã em đã ôn ca ca đăng cấu lưu lại đây. Lưu bao chi của thực dân đưa ra chỉ nhằm chẳng lại các cao trào chống của dân bản xứ. Vì thế, mới thu hồi đặc lực, giới cầm bút đã tranh đấu hủy bỏ luật báo chí của thực dân.

Nhưng là thay, trong cuộc tranh đấu của giới cầm bút hiện nay, một số người đã đòng ý một bài viết Tả Các đã viết trước đây, là thành cầu bỏ bớt luật báo chí ấy và rồi chủn của đã ký chống bóa ta và xin áp dụng lại luật báo chí của thực dân năm 1881.

Ngoại quốc đọc tin sẩy chắc sẽ ngạc nhiên lắm và cho rằng giới cầm bút VN Nam không

Nhưng nghĩ cho kỹ thì giới cầm bút VN không có không đâu. Nay nhớ :

1- Luật bảo chí của thực dân đưa ra bảo phải đăng ký quỹ trước đã bảo đảm nhiều phát điều ? Thế mà luật bảo chí ta rão chủ lại buộc ra bảo phải đăng 20 triệu ký quỹ tiền phát.

2- Luật bảo chí của thực dân không bao giờ đưa ký giả ra Tòa Quân Sự Mặt Trận sẽ có bao thẩm tục khắc cấp, cho luật ký ra tòa chuẩn lắc có nhà báo ra Tòa QSM!

3- Theo luật báo... của thực dân thì thời tục quá tăng không bao giờ được áp dụng cho các tội phạm báo chí, nghĩa là người cầm bút không bao giờ thể bị bắt giam tại trận. Chế luật ấy ra cầu chủ lại cho bắt kỳ giả ngay.

4. Luật thực dân không bắt buộc muốn không các an cần thaodoi; lên tha viết phải tra. Thế lại luật ta ra rão chủ buộc muốn không cao phải rạp đầu viết tha đưa đưa, trong khi theo luật hành thì thì có thể cao, bao ra rão dưới kẻ khác không có.

5. Luật bảo cui thực dân chỉ phạt các vào báo bị phạt chiếu bão ấn bản thôi, chứ không phải phạt người phát thay bao nào nằng ai ở sát nhà. Còn luật ta ra rão chủ bắt nhà báo phải chịu bình phạt của tất cả mọi bìn ấn, có khi công chúng đến cả 100 triệu.

Chỉ nhìn qua mấy điểm cho nhỏ ở trên thôi, ta con cũng đã thấy rằng bọn thực dân

nhưng lại bao chi của thực dân của bọn ta ra rão trong quyền lam bao của dân thuộc địa hơn luật báo chí tự ra rão chủ nhiều.

Vì lẽ đó nay, nên nhắc đến ngôn dưới chế độ thực dân là tự ra rão chủ, nhưng bình thường thì luật phạt, bọn kỹ giả vẫn mơ tưởng được sống lại thời làm bao dưới ách thống trị của thực dân.

Ô ơ ! Ai tai !

HỌC HÀNH

Hôm nay thứ hai 16-9-74 ngày tựu trường

1 triệu rưỡi Học Sinh tựu trường ở các lớp đệ nhất và đệ nhị cấp

SAIGON 16-9 (HB).— Sau cơn cố lắi trừu học sinh trung học công lập trên toàn quốc trở lại lớp học sau ba tháng nghỉ Lễ.

Số học sinh nói trên được tính lên có 170 ngàn học sinh lớp 6, 50 ngàn học sinh trung học tổng hợp, 30 ngàn học sinh trung học kỹ thuật và học sinh trung học Nông lâm súc công trường quốc gia có số sẵn.

Nếu tính chung thêm học sinh trung học tư thục, bán công và tạm quốc gia thì số số được kể trên là 1 triệu rưỡi các lớp đệ I và đệ II cấp.

Theo thống kê của Bộ VHGD và TN, bách phân thiếu sách giáo khoa năm nay là 65a/0 trong khi tỷ lệ gia đình số sách giáo khoa tại các lớp tiểu toàn quốc lên tới 40a/0.

Về bữa học phí thông, cơ quan giáo dục cho biết đã dự trù giữ vững trên 1.000 phòng trong năm nay và vào 2.000 giáo sư so với số 6.000 hiện có. Thiếu khoảng 15 ngàn.

Mặt khác, Bộ này cũng đã dự định cải tổ chương trình giáo dục vào năm 1975 của cấp trung học để kết các mục tiêu giáo dục của Ủy ban đặc nhiệm soạn thảo mục tiêu chương trình cho các môn, các ngành và các cấp vừa hoàn tất cách đây mấy hôm.

Song song với việc cải tổ chương trình cho hợp lý và hữu dụng, Bộ cũng đã lạc vào đề tài cũ. Tuy nhiên vẫn bắt buộc Tư tưởng Phổ không vào cuối năm học nay không được giữ hữu quyền xác nhận.

Từ trong học kỳ hai mươi ra chu kỳ sang trung học tổng hợp vẫn phải đề cái bỏ trung học phổ thông thành trung học tổng hợp phải đặt

XEM TIẾP H TRANG 6

VI ĐẠU? TƯỚNG TƯ, TƯỚNG LỊCH THẤN BẠI DANH LIỆT ?

DIỀU TRA CỦA HUỲNH HẠO THIỆN

★ Khi Tướng Lịch mê bà nhỏ, con cũng vứt đi...

(TIẾP THEO)

Bài 2.- Bà Tướng Lịch nhớt đạn mười Lư Sư bảo chữa cho chồng. Bà tin rằng chồng bà oan! Thật ra, bà Tướng Lịch quá thương con, sợ con mất tha, chứ với chồng Bà tình nghĩa cũng gì nữa đâu?

Tướng Lịch đã đi theo với tiếng gọi của tình yêu! Tướng Lịch mê vợ nhỏ vì Vũ, đành chỉ N.q để thế quyền lợi, những thế quyền lợi bất hợp pháp, cầu lạc thành tội, trong mà bảy giờ tướng Lịch, chẳng như tướng Lê văn Tư phải ra Tòa Án Quân sự Mặt Trận!

Ông Tư nghe tiếng khác của bà Tướng Lịch trong điện thoại, ông rùng mình lắm! Ông tin tưởng người đàn đàn 3 bà sự nhưng khó, ở làm sao bà ông đã của con tướng Lịch tìm mọi cách để liên lạc với Tướng Trần quốc Lịch để gia tăng Tướng Lịch vẫn cứ cần với điều kiện, bà Tướng Lịch phải đi khỏi ấn, đồng được tự do thăm hỏi các con, con tôi các con của ông!

Ông Tư tin kiến chỉ Tướng Lịch đang ở Ô Môn khách sạn H.M nhưng khó liên lạc được, xin ông về thăm con, ông trả lời tình bơ:

— Tôi đang lo cho thân tôi chưa xong, thì giờ đâu mà thăm chồng nhỉ Chú nói giúp là tôi không về được...

Ông Tư đưa lý khi nói người bạn cho biết như thế! Bà vợ thì được nhưng lim sao bà cũ con được!

Người cha tên nhân như thế sao? Người cha không chịu nghĩa gì thương các con nữa, làm sao người đó thương yêu Đất Nước nay được! Kẻ đó bán đất nước nay quê đã đáng! Kẻ đó phạm tội không sẽ lại bắt!

Khi tôi viết bài này thì được tin, Tướng Lịch và Tướng Tư vừa Tòa Án Quân sự Mặt Trận vào ngày hôm nay thứ hai, 16-9-1974. Và sau tội trung phạm, và hai bạn Tướng bị đuổi ra khỏi quân đội, giữa sống cấp bình Nhất, sẽ phải tổng giam vào Quân Lao vì phạm bất vị thân, các ông Tòa Quân sự Mặt

XEM TIẾP B TRANG 6

Cáo lỗi

L.ch Mục Nguyễn Quang Lâm bay ra Huế nên bài Hồi Ký «10 năm làm báo» tạm gác vài kỳ. Trân trọng cáo lỗi với Bạn Đọc.

HÒA BÌNH

GHEN

Vì đau bà chủ tiệm vàng KC dùng áo cưới treo cổ

Bắt được chồng hẹn với người yêu bà Kim Chi choáng váng, suýt xỉu

Điều tra của Sơn Thanh

Bà Hoàng thị Các 27 chủ tiệm vàng Kim Chi ở số 84 đường Trần văn Thanh (chợ Tân Định) đùng chiều ấy cuối ngày lên xe hỏa về nhà chồng treo cổ chết tại nhà

Nguồn tin sáng đã làm chấn động dư luận Đô Thành, nhất là mấy hôm nay đồng bào ở gần chợ Tân Định bàn tán không ngớt. Họ thì thầm to nhỏ cho rằng cô một lý do nào đó đã biết lâm nên người đàn bà ở đẹp lâm chủ một tiệm vàng đã chấm sự cuối treo cổ chết bỏ lại 4 đứa con thơ, trong số có đứa còn mang nặng.

Người đàn bà ít nói

Chồng tại đến tận nơi quan sát, được biết treo vàng Kim Chi sẩm phía dưới ánh lồng chợ Tân Định khoảng giờ đường Trần Thanh Đạt hướng đến Các là vợ chính thức của ông Trần Tú Châu, vợ chồng sống chung trong tiệm Kim Hoàn vàng. Theo người ở khu biết biết chiều hôm 11-9 ông Châu bắt bà bà nhà ở Tân Hòa quy mở bưu, vừng mạnh bưu viđược tin nhiều lắm nên thôi.

Ông Châu đã vào đó ở hơn gần nửa tháng nay nên vào trong tâm bà Các cũng sinh nghi bao lâm sát ông. Kết quả bà đã bắt gặp chồng bà bọn bỏ vui mặt thiếu nữ trẻ đẹp.

Bà Các là người đàn bà ít nói, học thức, bà quí trọng danh dự của chồng, khi bắt gặp tình địch thay vì một trận ghen lưu huyết xảy ra đàng nay bà bạo chuông rằng bà cố gương đựng nào vách tường bà lẻ đường chả khói ngã. Chập sau, bà lấy tại bình tình lão bước trở về nhà trong khi đó có lẽ ông Châu trông thấy bà vẫn chưa cực kỳ lầm than, nên bà phẩm vẫn cũng đáp ông nhu cầu Quốc gia. Xã hội.

☐ Tiền lại trong khung cảnh kẻ hiện nay, đối sống của toàn dân không được bảo đảm và bị xâ đẩy vào cảnh tương, nên đã có những phản ứng cụ thể đó là:

1 Sự thanh bình của lực lượng Hòa giải đáo Tân.

XEM TIẾP F TRANG 6

Làm tiệc đại khách

Bà Các có tiếng là người khéo, bà rất vẻ nhưng không thể nào khách biết rằng gia đình bà vừa xảy ra một chuyện tày trời có thể đã cả gia đình. Bà làm đã mời đại khách bà cũng người vào bàn đông cùng bà và ông, Hôm sẽ có đã ông Châu bà cùng bàn sẽn uống bia chiêng rượu Tiệc sa khách ra về khoảng gần 9 giờ đêm. Ông Châu đã uống rượu bơi nhiều bà Các lo đon mông cho ông ngủ, và đêm đã mời người cùng ngủ bơi xóm bàn thường nhật. Từ giờ phút đó không người tiếng đã: ai gì rồi ông bà nhà cả cho đến lúc 3 giờ sáng thình lình ông Châu la lên thất thanh : Chị Các ơi! Chị Các ơi! Chết rồi. Mọi người đều thức giấc (trong nhà ông Châu có 2 người em trai làm ở chung) đến nhà sau thì thấy bà Các đã treo cổ trong trang, chiếc ghế nhỏ sẵn nghiêng

XEM TIẾP A TRANG 6

PHẢI CHĂNG VÌ HỒN MA BÁO OÁN Ở NHÀ BÉ?

Thiếu phụ bốn con đã xuống tóc đi tu treo cổ tòng teng trên cành cây

☆ Nạn nhân để lại bà bức tuyệt mạng thư

Điều tra của LÊ HƯNG

★ — Người ta bắt tôi phải chết để trả thù. Những tôi có lẽ gì nên tội Chồ viên trong người cô ở cho tiết lộ cho chồng tôi biết, bình như bà H. có cho chồ biết, hồn ma bảo rằng kiếp trước bà ma và bà H. có ân oán nên quyết trả. Những sự vu trong ngài cả tuyên rằng để là lolinsi xem. không thể cố thuyền ma quỉ trong chúa hay bắt ma bao o ?).

(CON NỮA)

Cô là gia đình biết chẳng của bà nhưng không phải tiết lộ mấy may. Cuối cùng, từ 9, 10 năm nay, người ta chỉ biết mang mang rằng bà H. ở thăm lên với ba người đàn ông không ra mặt, trong số đó chỉ có một người chịu thì nhận với chồng H. H. rồi đi xa. Do đó, chồ mẹ của bà H. chỉ biết rằng con gái của mình đã cố chẳng trong hoàn cảnh ngang trái mà thôi.

Bị hồn ma báo oán

Người ta còn tiết lộ thêm, cách đây 11 lâu bà H. có lâu nỗi con điên chạy rong quanh đường tìm chồng. Gia đình phải đưa vào nhà thương Chợ Quán để chữa trị. Nhưng bệnh tình đã hết cách dây một năm Gần đây, tự nhiên bà H muốn đi tu để dứt nợ trần.

Nhưng sau đó, người ta thấy bà bỗng bỏ về nhà và cô lúc tiết lộ với bạn bè rằng trong chùa có ma. Chính bóng ma đã có lần đè cổ bà lôc bà đang quét rước ở vườn sau chùa. Bà cho biết: chú thầy biết có lúc bà trông thấy bóng ma treo tòng teng treo cây trên ở cửa chùa. Rồi bà nằm mơ thấy có người tới gọi bà mới bà đi chơi. Bà sợ quá, thúc giục kêu la inh ỏi. Bà cho biết bà sợ lắm.

Cô lâu bà cho chú tiếu biết nhiều

XEM TRANG 5

Giả Ô Đâm

Của NGUYỄN SƠN

Sàigòn Tín Dụng kỷ niệm Đệ Tam Chu Niên

Đặt kế hoạch mới để Phát Triển nâng đỡ giới tiểu thương

SAIGON — 16-9.74 Tin từ giới Ngân Hàng cho biết, tiếp theo buổi lễ Kỷ niệm đệ tam Chu niên ngày thành lập Ngân Hàng Sàigòn Tín Dụng, đặt dưới sự chủ tọa của ông Trần Bỷ Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị và ông Tổng Giám Đốc Hứa Xiêu, giới đây Ngân Hàng Sàigòn Tín Dụng đã hoạch định một đường hướng phát triển mới, phù hợp với hiện tình kinh tế tài chính của nước nhà.

Ông Chủ Tịch Trần Bỷ, được sự ủng hộ triệt để của Hội Đồng Quản trị và toàn thể các Cổ đông, đã khuyến khích viên các cấp thay đổi lề lối làm việc thích hợp với đường hướng phát triển mới, nhằm đưa Ngân Hàng Sàigòn Tín Dụng trở thành một Ngân Hàng có tầm quy mô hơn, vững mạnh hơn và đáp ứng tối nhiều hơn nữa để phục vụ hữu hiệu các vùng chậm tiến quốc tương mọi nghiệp vụ thương mại, kỹ nghệ.

Được biết đường hướng phát triển mới của Ngân Hàng Sàigòn Tín Dụng đặc biệt chú trọng tới việc giúp đỡ giới tiểu thương và các nghiệp đoàn công nghệ, thủ công nghệ nghiệp.

Do đó, một kế hoạch đã được Hội Đồng Quản Trị Ngân Hàng Sàigòn Tín Dụng nghiên cứu nhằm phát triển thêm chi nhánh tại Sàigòn cũng như tại các Tỉnh.

Người cha tên nhân như thế sao? Người cha không chịu nghĩa gì thương các con nữa, làm sao người đó thương yêu Đất Nước nay được! Kẻ đó bán đất nước nay quê đã đáng! Kẻ đó phạm tội không sẽ lại bắt!

Khi tôi viết bài này thì được tin, Tướng Lịch và Tướng Tư vừa Tòa Án Quân sự Mặt Trận vào ngày hôm nay thứ hai, 16-9-1974. Và sau tội trung phạm, và hai bạn Tướng bị đuổi ra khỏi quân đội, giữa sống cấp bình Nhất, sẽ phải.

XEM TIẾP B TRANG 6

Tại hàng lậu trên sông Nhà Bè 6 người bị bắt

GIA ĐỊNH — 2 giờ 30 chiều 14-9, Giang đoàn 515 rượt theo chiếc xuồng của những người cập theo các hàng người để lấy hàng lậu. Kết quả bắt 6 người chuyển chở hàng lậu trên sông Nhà Bè thuộc ấp 3 xã Phú Mỹ Tây. Tịch thu trên 100 cây thuốc lá 555 và 20 cây xách người quốc.

Hiệp định Balê 27-1-1973 là căn bản cho Hòa Bình tại V.N.

TOÀN

Khi có giúp việc trẻ thì chủ

Vừa tối, bắt thôn nữ vô rừng hãm hiếp, lột giầy chuyền rồi chạy

☐ Chú Nghĩa Quân Trần Hữu lành 5 năm khổ sa 5 năm biệt xứ

SAIGON 16-9. — 7 giờ tối 26-1-74, Nghĩa Quân Lê Hồng Phước sau khi đã bắt đưa cô N-T-H tức đã chỉ cô ba mẹ con ở nhà liền rồi Nghĩa Quân Trần Hữu tên đặp cửa yêu cầu bài mẹ con cô H ra ngoài lệ tập hợp.

Trong lúc Hữu cho mẹ con cô H. thì Phước sang nhà bà cô tên bắt ông L. và con gái cùng đi cần ở người kađốc đầu đường để rão trong cao su, chúng đuổi bà M. và ông L. trở lại tại nơi nhà mình cho con gái được yên thân thì có yêu lăng xô ra. Con muốn lôi thôi chúng sẽ bắn bà cả bao cô trong trường. Được đầu 2 ở H. và L. đi sắp rão trong trong Cao Su rồi mới tên mặt cô H đem việc chỉ hãm hiếp sau đó.

Phước thôn nhân xong đã ăn thăm rồi, lại bắt mẹ Hữu rão trên đi rồi cô thân nữ H. Hữu thì xong mẹ nhân cho lột của cô giầy mới vẹt dây

XEM TIẾP D TRANG 6

bác sĩ trực

Thứ Ba 17-9-74 buổi trưa từ 12g đến 14g30 buổi tối từ 19g đến 7g sáng Thứ Tư)

BS Đặng nhà Khánh 616	Ng. huỳnh Đức	P.NHUẬN
BS Hoàng Nhân 502 —	Trương minh Giảng	SAIGON
— Dư kim Vinh 399/2B	Phan đình Phùng	SAIGON
BS Kiều Quang Chân 88	Đg Huỳnh Tịnh Của	SAIGON
— Nguyễn thị Mai 9	Trần quốc Toản	SAIGON

▶ Điện thoại CẢNH SÁT CỨU CẤP ◀

DÂN SỰ : Gọi số 17

Hoặc các số : 20,093 — 20.094 — 21.791 21.795 — 21.796 — 23.576

QUÂN SỰ : Gọi số 60.017

SỞ CỨU HỎA gọi số 18

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

☐ THỨ BA 17-9-1974

18g05 Tin ngắn
18g10 Thiếu nhi Trường Giang
19g00 Thời sự
19g10 Thăm viếng Quốc Tế
19g20 Hướng về địa phương
19g50 Nhạc chọn lọc
20g00 Tin tức
20g30 Gia đình ông Ký
21g00 Bình luận
21g10 Bạn có biết «Mấy bay trên thông»
21g30 Ẩn bão
21g40 Thời sự truyền hình
21g50 Thấp sáng
22g30 Tin cuối cùng
22g40 Thấp sáng tiếp
23g00 Hình ảnh Bến phương
Đại hiệu Quốc kỳ

Hối lộ 4000 đồng

GIA ĐỊNH.— Lúc 8 giờ 30 sáng 13-9 cảnh sát Tân Bình có bắt giữ tên Hồ Văn Phương 17 ở đường gần tên cô kế khác và hối lộ cho nhân viên ông lấy 4 000 đồng. Nội vụ đang lập biên bản giải tiếp.

2 vụ biển đã bị bắt

GIA ĐỊNH.— 12 giờ 40 trưa 14-9, cảnh sát Bình Hòa có bắt giữ 2 người biểu đã tại nhà số 3 đường Nguyễn văn Trương. Tịch thu 12 biển lai biển đã và 5 000 đồng tiền tang. Đồng thời cuộc Phú Nhuận nó bắt giữ Nguyễn thị Hoa biển đã tại nhà số 721/ 5g Tây Nhì. 2 Cuộc sẽ ghi bị tịch thu với 3,000 đồng tiền tang.

Đi đêm không xách đèn bị bắn

GIA ĐỊNH.— Hồi 7 giờ tối 13-9, tên Nguyễn văn Hai 19 tuổi đi trong đêm không xách đèn bị bắn tại đường đi dân điểm của thôn Bình Chánh bị bắn trong thuộc Cảnh sát Bình Chánh trong giờ giới cấm đã điều tra.

Nhật kiều bị người đẹp lấy 1.000 Mỹ kim

BÔ THÀNH.— Đêm 12-9 vừa qua Nhật kiều Todeo Miyazoi 34 tuổi ở khách sạn Palace, 56 đường Nguyễn Huệ Sàigòn bị người đẹp lấy 1.000 Mỹ kim 18 tuổi đưa về phòng sướt đêm.

Khoảng 2 giờ sáng anh Nhật kiều vậy mất mất ngủ như chết, cô Lê Hồng Hà vừa lấy của chàng 1000 Mỹ kim (Khoảng 600.000 đồng) rồi mất của phòng trên mất.

S.ng ra, anh T. Miyozai thức gặc mất bay liền đến bót cò.

Đạn lọc trúng 2 người

GIA ĐỊNH.— 7 giờ 30 tối 13-9, ông Nguyễn văn Trung Phó trưởng ấp an ninh ấp Tây Ba xã Phú Nhuận chạn sẽ tập du đăng tự tập lại lo hoạt thuốc xã trên Trung bắt kết hết số người nhậy đã bắt chạy sau ông Trung bắn khiến phát sáng, có một người trong bọn đang lại đến ra ông Trung bắn thêm 2 phát nên đạn bọn trong của Nguyễn Thanh Hải 19 tuổi và em Tôn thị Mai Thảo 3 bị thương nặng. Các sau nhân được đưa đến bệnh viện Nguyễn văn Hoc cứu cấp. Ông Trung bị mất đến bót điều tra.

Lạc đạn trọng thương

MỸ THO — Khoảng 4giờ chiều 13-9, một vụ nổ súng làm lực đạn trúng người bị thương xảy ra tại đường Pasteur thuộc thị xã Mỹ Tho. Nạn nhân là cô Phan Thị Ngọc Sử 13, con của bà Nguyễn thị Thực 50 ở số 27/B đường Pasteur Mỹ Tho. Ew Sử đang ngồi chơi trước nhà bỗng nhiên nghe súng nổ và rồi thấy em bị, một viên đạn bay lạc trúng ngay lưng ngã quỵ lại chỗ. Người nhà em hoảng sợ rối chỗ liền Saigon đưa vào bệnh viện ngay.

Công xa chở can phạm dụng Honda

GIA ĐỊNH.— 4 giờ chiều 13-9, công xa số VB-5796 do thượng sĩ Trần văn Tru cùng sự bộ chỉ huy cảnh sát Thủ đô lái chở Trung sĩ I Trần Quang Minh và một gái phạm tên Trần Hoa 49 tuổi đụng với xe Honda số SF-9971 B do Nghĩa quân Lê văn Tài trú đóng tại đồn An Lộc lái. Tai nạn xảy ra gây cho 4 người nói trên bị thương nặng.

Em bé bị bắt cóc?

ĐÔ THÀNH— 8 giờ 30 sáng 13-9, bà Lê Thị Sanh 37 tuổi ở số 255 bến Lê Quang Liêm đến Cảnh sát thăm Nguyễn văn Đ 59 tuổi đự đã chệ em Lê Hồng Hoàng 6 tuổi đi mất.

Hiện nhà chưa trách đã cho một 2 người nói trên để bắt điều tra.

căn bản cho Hòa Bình tại V.N.

Chàng đã có con rồi mà vẫn cèn dòi cưới em,

Chị Trang mến,

Em có một tâm sự rất bối rối mà không biết than thở cùng ai nên cầu cứu tới chị để xin chị trước hết là, thông cảm cho em, thứ đến, là chỉ dẫn cho em.

VI, như chị đã nói, người ngoài cuộc bao giờ cũng sáng suốt hơn nên hôm nay em cầu cứu tới chị đây.

Em và Tịnh quen nhau trong một thời gian khá lâu và rồi sau đó chúng em yêu nhau.

Khôi nói, chị cũng biết là mối tình của chúng em rất thơ mộng vì Tịnh là một người trong đó có may mắn vô tiếu bợt. Sự may mắn ấy Tịnh có nhiều hoàn cảnh cũng như phương tiện để giúp hai đứa chúng em tạo được, ít-ít niềm vui. Thời gian quen và yêu nhau đã qua. Tịnh nói ý cưới em lắm vậy. Trước tiếc nay, em không biết phải diễn tả niềm vui sướng của em đến mức nào vì tiếp đón em, khi đã yêu Tịnh, em chỉ mong có thế. Nay Tịnh long trọng xin cưới em làm vợ thì không có gì làm cho em vui sướng hơn.

Em mang câu chuyện này về thưa với ba mẹ. Ba mẹ chấp thuận cho Tịnh đến ngỏ để tìm hiểu. Và chỉ trong một thời gian ngắn Tịnh đã chinh phục được ba mẹ em để dàng.

Tịnh là 1 người con trai khéo léo, bặt thiệp và thân ngoài nên ba mẹ em rất hãng lòng về Tịnh. Chỉ em dự tính sang năm sẽ làm đám cưới và ba mẹ em cũng bằng lòng vậy.

Tóm lại, đối với em, Tịnh là người chồng trong lí hoàn toàn. Đối với ba mẹ Tịnh là người rể quý mến mà không thể chê một điểm nào nói chàng được.

Cuộc đời em tưởng vậy thì em chẳng gặt thơ nay đến chị và làm phiền chị lên chi. Đúng nay em lại đang ở trong một hoàn cảnh đã làm cho lòng em tan nát.

Số là cách đây không lâu do những người quen biết cho hay thì Tịnh hình như đã có một đứa con chung hai ba tuổi gì đó. Không ai biết đứa con ấy. Tịnh đã nói là đứa trẻ nay hiện đang được ba mẹ của Tịnh nuôi dưỡng.

Vừa buồn, vừa giận và vừa đau khổ nên em đã đem vấn đề nay đến Tịnh. Sau khi nghe lời nói dối quanh co, cuối cùng, Tịnh đã phải nhìn nhận và chàng nói rằng đứa con ấy là đứa con do những lầm lỗi nơi chàng mà ra. Chàng thú ấy hãy nhưng vẫn đã lỗ, cương thì cầu xin em hãy tha thứ cho chàng để hai đứa có thể trở thành vợ chồng và chàng hứa lòng yêu em ngày càng.

Vì quá yêu Tịnh nên em không thể giận chàng đến độ cắt đứt mối tình giữa em với chàng được nhưng em đau khổ vô cùng.

Bây giờ, em của một tuần mất ăn, không biết mọi đứa bé ấy là ai. Nếu em nhận điều tra cho em, nếu em lại sợ sự điều tra ấy sẽ làm cho em đau khổ nhiều hơn khi biết sự thật không như ý em mong mỏi.

Bây giờ em phải làm sao ? Có nên điều tra cho chắng nữa không Nếu đưa con ấy tới ở một sự làm ở nhà Tịnh nói thì em phải làm sao ? Tịnh qui nhân đã có vợ con với một người đâu là như vợ chồng thì sao ?

Ngọc
SAIGON

TRẢ LỜI : Em phải dứt khoát và can đảm một lần việc điều tra về cuộc đời của Tịnh là điều cần thiết để bảo đảm hạnh phúc về sau

Em phải điều tra cho bằng được sự những lỗi, lầm và Tịnh đã gây ra như Tịnh đã nói với em. Sự điều tra ấy chưa là em là một người cầu thận và hay tế chấp không có gì xảy ra cả. Em không nên tự đánh lừa mình và không lo tình bằng của Tịnh. Bởi Tịnh đã có hơn một lần đưa điểm em tả. không có gì cấm cản là Tịnh sẽ nói dối thêm một lần nữa.

Bây giờ vì của quá yêu Tịnh bằng một mối tình trai gái bồng bột nên em đã đặt sự lượng mà tha thứ cho Tịnh những sau nay khi đã thành vợ thành chồng, chắc em sẽ không của sự vững lượng kỳ đó. Chưng đã đi trả và em đau có thể làm lại từ đầu.

Tốt hơn là em phải đi đến tra cho ra sự quả thực của Tịnh trước khi thành vợ chồng.

Nếu đưa con của Tịnh là do một sự lầm lỗi nào đó và sau này bên gia đình Tịnh bằng lòng quên thì em có thể tha thứ cho Tịnh được.

Bằng như em kết hôn với một người đàn bà nào đó rồi mới vợ chồng, dù rằng bà không có bao thì thì em cũng phải dứt khoát mà lựa chọn. Hoặc là em chịu đau đớn hay gia đình là em sẽ phải gánh chịu những hậu quả gồm hơn thế rất nhiều ở tương lai.

Chị biết, cái khó của em là phải lựa chọn giữa hai cái cùng đau đớn cả, nhưng có lẽ không có cách nào khác hơn đau em ơi. Em hãy rằng can đảm một lần. Em hãy rằng dứt khoát một lần để tự cứu vãn đời mình nghe em. Thân ái

Charlotte Rampling: Nữ minh tinh nóng bỏng nhứt Điện Ảnh Âu Châu năm nay

☆ Sau nhiều thất bại giờ đây Charlotte Rampling đã cướp ngôi các nữ hoàng Điện Ảnh Sophia Loren Livullmann nhờ cuốn phim «The Night Porter»

CÁT HỮU thuật

Một mối tình thác loạn với DIRK BOGARDE

Nữ minh tinh nóng bỏng nhứt của điện ảnh Âu Châu hiện nay là ai? 1)Sophia Loren? 2)Geraldine Jaar son? 3)Liv Ullmann? 4)Dominique Sanda?

Không! Câu trả lời phải là: Nữ minh tinh nóng bỏng nhứt hiện nay là Charlotte Rampling.

Được giới điện ảnh xếp chỗ ý phân sáu nay đây đã đem đến đó bởi gái đã tính của Lynn Redgrave trong cuốn phim : Georgy Girl», Charlotte Rampling đã thất bại liên tiếp trong nhiều cuốn phim tầm thường, để rồi cuối cùng đã vọt lên hàng minh tinh vững chắc trong cuốn phim «The Night Porter» (tạm dịch Bồi bàn đêm) một cuốn phim do một công ty gốm ghiếc nước Âu Châu sản xuất, trong đó RAMPLING trao đổi một mối tình thác loạn với nam tài tử gạo cội DIRK BOGARDE.

Trong cuốn Phim The NIGHT PORTER, Charlotte Rampling đóng vai một cô gái 14 tuổi bị nhốt trong một trại tập trung của Đức Quốc Xã (NAZI), và bị một sỹ quan Nazi trong trại bắt phải chăn gối với y, DIRK BOGERDE đóng vai sỹ quan này.

10 năm sau, trong đời sống tự do thời hậu chiến, Nàng lại gặp tên sỹ quan cuồng dâm kia. Và nàng lại cùng trở sỹ quan trau dồi những tình dục thác loạn.

Ẩn khách nhứt hiện nay

Cuốn phim «Nigh Porter» đã gây chấn động tại Âu Châu, và đã làm cho Charlotte Rampling (26 tuổi) trở nên nữ Hoàng của Minh tinh. Nét mặt trẻ trung và tâm thân hình mảnh mai như thời hình gái mới lớn của Charlotte Rampling hiện nay đã trở nên trên bìa các tạp chí Âu Châu, từ những tạp chí đã sẵn cho các bài viết hoàn toàn chỉ tập chí loại cao bao.

RAMPLING nói với nhà báo:— «Các chỉ bằng phim đang thay đổi tôi khác nói, và ai nấy đều mới tôi đóng phim cho họ kỳ đó.

Mỹ Ông chủ nếu phim đã mới tôi đóng vai mới thấu phụ đã chết trong một cuốn phim đã là những kẻ chuyên đi đuổi trên mà».

Bởi nghề nghiệp của ông chủ hãng phim là mua sự và sản xuất những thứ mới lạ.

BRYAN SOUTHCOMBE vừa là chồng vừa là ông bầu của Charlotte Rampling, tuyên bố: «Charlotte biến là sự minh tinh ẩn khách nhứt của điện ảnh Âu Châu».

Ba chim bảy nhỏ

Vào giữa thập niên 60, RAMPLING đã bỏ nghề thư ký đánh máy tại Luân Đôn để xoáy vào nghề ba mươi lăm nghề kiếm mầu (không mấy thành công) được 4 thang rồi nàng được mời đóng cuốn phim «GEORGY GIRL» năm 1965. Nhưng vẫn không đưa nổi Rampling lên đỉnh danh vọng. Nàng bắt đầu lo ngại. Nàng sợ :

— Mọi chuyện xảy tới với tôi quá mau. Tôi đã thực sự bị trật đường rầy!

Những cuộc trật đường rầy của RAMPLING đã bao gồm một vụ vòng Á Phi Hồi để vượt qua thơ phương pháp Á Đông, một thời gian tham mình trong một tu viện Ki Tô Tây Tạng ở Tô Cách Lan, vượt chuyến đi Hollywood không mang gì cho nàng một kết quả nào.

Năm 1971, RAMPLING trở về Luân Đôn để tìm một minh tinh vững vàng sau 2 bạn trai, và một trong 2 bạn trai kỳ cựu nàng là SOUTNCOMBE, một người Tân Tây Lan.

Mỹ Ông chủ nàng phim đã tố cáo nàng một con trai lên 2?

Rampling là con gái một quân nhân ở bắc

Tôi không sợ khỏa thân

Rampling thích xuất đóng một vai bị một hoàn toàn vô cảm thực sự của nàng. Nàng lấm kẻ mãn cho những tạp chí sexy tạo nhất ở bìa của nàng, nhưng nàng đã sang lại phổ nhận những cảm tưởng mà những tấm hình khêu gợi của nàng đã làm nảy sinh trong đầu óc người ngắm hình.

Nàng lấm kiên nhẫn cho sự chỉ PLAYBOY nhưng rồi điều kẹn là nàng phải được cái trước tất cả những tấm hình bị bắn để tránh sự RAMPLING nói:— «Tôi không tự để người ta chụp hình tất trên trường, nhưng rồi không thể để người ta biến thì thành một con đĩ bằng chụp. Nếu tôi chối không để người ta chụp hình thì trăm trường hợp chỉ là một người đạo đức giả».

Giờ đây, trung bình mỗi năm, Rampling đóng tới 4 phim và sự chọn phim để đóng của nàng cũng không ít tính thất nhất của nàng bằng vai đóng trong một cuốn phim Y, trong đó, nàng đã đóng trong nhưng một khác. RAMPLING lại đóng đóng trong một cuốn phim của Pháp mang đề «Tout cela Lion» (FLESA of the ORCAID), trong đó Nàng thú vui có gái đi lang không ai biết và gai đim loan hay bình thường nữa. RAMPLING cười và nói :— «Tôi nghĩ có gái đó hơi giống tôi đó».

THƯ TỪ LIÊN LẠC :
LÊ NHÀ TRÚC
NHẬT BÁO HÒA BÌNH
397, Lý Thái Tổ, S.S.

CHARLOTTE RAMPLING ẩn khách nhất hiện nay.

Sau cuộc họp bế mạc ngồi của HB các đoàn thể, hiệp hội nhảy ngày vào vòng kín

Sắc luật 007 : Một nhà trừng giới một tù ngục tư tưởng qui mô nhứt

☐ Đệ tứ quyền hoàn toàn bị chà đạp. Các tiếng nói độc lập, đối lập xây dựng dân chủ đều bị bóp nghẹt, dân chúng không được biết sự thật, luôn luôn có cảm tưởng bị lừa dối

LTS : Trong quá khứ, báo chí VN đã trải qua nhiều cuộc tranh đấu gay go cho chế độ tự quyền, nhưng chưa có lần nào lại gây được một phản ứng giây chuyền một khi thì mãnh liệt như cuộc tranh đấu diễn tiến từ 2 tuần lễ vừa qua.

Hành động chấm ngòi của Hòa bình qua cuộc họp báo tăng 30-8, xác định tự ý định bắn đã phản đối chính sách tịch thu bừa bãi nhằm giết chết báo chí, đã tạo khắc gây ảnh hưởng rộng lớn và làm bùng nổ dữ dội cuộc tranh đấu cho tự do báo chí, xuất bản.

Các đồng nghiệp nhất loạt hưởng ứng vang lên. Rồi nhanh chóng như ngọn lửa gặp gió, các đoàn thể hiệp hội các giới lập pháp bày tỏ thái độ và hành động quyết liệt về tự do cuộc tranh đấu.

Để qui bạn đọc Hòa Bình có đủ tiếp đón tin đầy đủ diễn tiến cuộc tranh đấu của báo chí, chúng tôi xin trích đăng một số tuyên cáo này, lúc các cuộc đoàn thể, Hiệp hội xác định hành động đối chính quyền thu hồi tất cả luật lệ bịp nghẹt quyền tự do báo chí xuất bản, đặc biệt hồi hành động dân ấn, không bỏ lý

(Tiếp theo)

Báo chí Saigon trong những năm qua, đã chứng biểu phản đối sự vô kỷ cũng như đã vạch trần, phát tiếu và phạt tù đối với các chế nhiệm và các quân lý (ngay cả trong trường hợp những vụ bắn mới là trong chưa phát hành bị tịch thu) để bị sử giảm độc giả rất và không đến toàn tất các tin tức xác thực nhưng kết lại chưa thành quyền và vì không dám siết bằ những sự thật.

Hội Văn Bút VN do linh mục Thanh Lãng lãm chủ tịch, trong đó thăng qua đã lên tiếng bảo động về sự đàn áp không những đối với báo chí mà cả đến áp cả trong lãnh vực văn học nghệ thuật bằng các biện pháp kiểm duyệt độc đoán phi lý. Nên vào Nhật Tiến cách đây nhiều tháng đã đục một bản văn trong đó về tình trạng ngộp thở của văn nghệ sĩ miền Nam cũng như của ngành xuất bản sách báo dưới luồi kéo kiểm duyệt độc nghiệt.

Trung Tâm Văn Bút Việt Nam mới đây cũng đã đây mạnh cuộc những đưa ấp bức chỉ và văn nghệ sĩ bằng cách đánh nhiều điện văn kêu cứu với Hội Nghị Quốc Tế về Văn Hóa cũng như với Trung Tâm Văn Bút Thế Giới, Đây là những tiếng kêu thống thiết với mục đích làm áp lực bắt buộc tự tịch thu và kềm kẹp bào chí. Đây không phải là những kêu đơn độc của một cá nhân một hiệp hội mà chính là đời tố cáo của toàn thể nhà văn nhà báo có lương tâm và yêu chuộng tự do đầu chủ tại miền Nam.

Đáp lại lời kêu gọi thống thiết đó của Trung Tâm Văn Bút và của Linh mục Chủ Tịch Hội Văn Bút, đã bỏ tự tích cực cho... các nhà văn, nhà báo SG, (tháng 10), các DB trong đó không rời chính quyền, xin long trọng tuyên cáo cùng dư luận trong và ngoài nước «xác điểm sau đây :

1) Chính quyền từ lâu nay, kềm kẹp quyền tự do tư tưởng, tự do ngôn luận của nhân dân miền NVN.

Luật 007 vừa bào chí và biện pháp tịch thu giấy bộ đó bóp là một cực tù tư tưởng qui mô nhứt.

2) Kêu gọi mọi người yêu chuộng tự do và hòa bình trong cũng như ngoài nước, khu gọi các đồ giang các đoàn thể tự do và hòa bình nhứt là kêu gọi chính phủ yêu chuộng tự do của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu có thể làm để cho các quyền tự do căn bản thực được trả lại cho toàn dân.

Saigon, ngày 4 tháng 9 năm 74.

Trưởng Khối
D.B Trần văn Tuyên.

Đại biểu: Hà ngọc Nhuận, Nguyễn ngọc Nghĩa, Nguyễn phúc Liên Bảo, Nguyễn công Hoan, Lý trường Trân, Phạm Thiệp, Huỳnh ngọc Điểu, Trần văn Thung Trần ngọc Giao, Trần văn Sơn, Trần cao Đỉ, Phan xuân Huy, Tư đỗ Mạnh, Đinh xuân Dũng, Lê đình Duyên, Lý quý Chung, Kiều mộng Thu, Nguyễn văn Hàm, Nguyễn văn Phước, Nguyễn hữu Thanh, Nguyễn Mậu, Nguyễn Phước Vĩnh Tùng, Mai ngọc Dược, Hà văn Minh, Đoàn Mậu.

Lần tại Saigon ngày 4 tháng 9 năm 1974.

Đại diện các đảm biểu thuộc nhóm quốc gia:

DB Nguyễn Văn Bình
DB Nguyễn Tuấn Anh
DB Đặng Văn Tiếp
DB Nguyễn Văn Cỏ
DB Dương Minh Kinh
DB Nguyễn Trọng Nho
DB Nguyễn Văn Kim
DB Nguyễn Đức Cung
DB Vũ Công Minh
DB Đỗ Sinh Tử
DB Nguyễn Hữu Hiệu

Phá vỡ mọi ép bức

Tiếp theo các DB nhóm Quốc Gia Hạ Viện, khối Dân Tộc xã hội cũng cho biết bản tuyên bố.

Trong phiên họp Khối ngày 4 tháng 9 năm 1974, Sau khi duyệt xét tình hình báo chí tại VNCH, đồng thời trường hợp các nhật báo bị tịch thâu Nam Việt phải đóng phòng trên Bảo vệ Quyền Tự Do Báo Chí Khẩn cấp yêu cầu Liên Đoàn tích cực hỗ trợ cuộc tranh đấu của Báo Chí và Ký giả Việt Nam. (Stop).

Saigon 5-9-1974

Nguyễn Văn Giang
Chủ-Tịch Nghiệp-Đoàn Ký-Giả NV

NDKGNV gởi điện khẩn cho LO Ký Giả Quốc Tế

«Nghiệp Đoàn Ký Giả Nam Việt gửi Liên Đoàn Ký Giả Quốc Tế Bruxelles : Chánh phủ VNCH đang thi hành một chính sách khắc nghiệt, bóp nghẹt mọi tự do báo chí, tự do ngôn luận (Stop) Nhật báo HòaBình phải đình bản để phản đối (Stop) Nhiều ký giả bị bắt một số khác đang bị hăm dọa (Stop). Các đoàn thể chính trị, tôn giáo, báo chí đều công phẫn (Stop) Nghiệp Đoàn ký giả Nam Việt phải đóng phòng trên Bảo vệ Quyền Tự Do Báo Chí Khẩn cấp yêu cầu Liên Đoàn tích cực hỗ trợ cuộc tranh đấu của Báo Chí và Ký giả Việt Nam. (Stop).

Saigon 5-9-1974

Nguyễn Văn Giang
Chủ-Tịch Nghiệp-Đoàn Ký-Giả NV

báo cũ

CƠ QUAN NGÔN LUẬN ĐỐI LẬP VỚI BÁ CÁ ĐỘI

CHỦ TIỆM: HỒ ÔNG (DẦU BẾP) THIÊN LÝ NHÌ (GIÁM ĐỐC CHÍNH TRỊ: CHỈ SĨ) GÀI HÁNG

TRÍ THỨC DẪN THÂN

Thuở kẻ hèn nay còn cắp sách đi học, nghĩa là thời bị thực dân đô hộ, nghe nói ai có cái bằng Sếc, hai cao nữa là bằng Đít lôm lên phục sát đất, vì những người nầy đã trở thành bậc thầy hết rồi, bằng chứng là những vị quan to sứng ngăn của ta bây giờ, xét về phương diện cái bằng cấp cũng chỉ cao cỡ đó là cùng. Bằng nhiên VN chúng ta có độc lập, được hấp thụ đủ mọi nền văn minh nên học vấn của xứ ta lên cao, nhất là khi cái máy IBM du nhập xứ nầy, thì ở là là Đại học hết chỗ chứa, chỉ thiếu nhận những cô cậu đậu cao, Bình hay Bình thứ trở lên, còn đậu Bình thường thì coi như gái số đe. Thanh niên thì đã có nơi dung thân tốt lắm... quân trường chỉ tọi cho các cô em gái, lầm thầy cũng đỡ mà làm tớ cũng đỡ đói, quả chỉ còn cách sống hòa mình với chị em ta tại Cô Vấp là đúng nhất, lại dễ nữa, khỏi cần tập tành gì cả, Mai nay, nước ta hòa bình, khách du sẽ tới tấp nếp sẽ gặp toàn chị em ta nói tiếng Tây, Mỹ như gió, họ sẽ phục sát đất. Thế là chúng ta đã theo kịp nền phát triển của nghề thợ chọi trên thế giới. Hoan hô ông Tổng bộ Võ trang, đã bắt trí thức dẫn thân một cách bất đắc dĩ, thế mà hay...

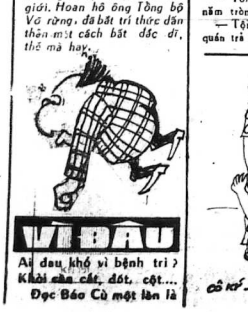

Bị Bóc Lột Tận Xương Tủy

Ba Hội và Sáu Từng chơi với nhau rất thân. Sau đó vì chiến tranh mỗi người chạy tứ tán một phương và bặt tin luôn từ đó.

Một hôm nhân dịp tính cờ hai người đã gặp nhau trong một quán ăn.

Sáu Từng hỏi :

— Anh hồi này làm gì ? Còn đi hát như hồi đó nữa không ?

Ba Hội lắc đầu :

— Cái nghề cầm ca như con tằm nhả tơ ai mà hàm. Chẳng qua bồi đó còn nhỏ hàm chơi cho vui vậy mà. Hồi nay tôi đi áp phe nên cũng đỡ đớ.

Rồi Ba Hội hỏi lại Sáu Từng :

— Còn anh, hình như anh làm bồi bàn ở đây hả ?

Sáu Từng gật đầu đáp :

— Tôi làm ở đây được 6 năm tròn.

— Tội nghiệp ! Thế chủ quán trả cho anh mỗi tháng bao nhiêu ?

Sáu Từng nhe lắc đầu :

— Chủ quán không trả lương.

Ba Hội trón mắt nhìn bạn rồi thốt giọng bất mãn :

—Sao anh lại chịu ăm ờ cho chủ quán nó bóc lột tận xương tủy như vậy ?

Sáu Từng thở dài :

— Lớ rồi biết tính sao. Tui quên nói với anh là tôi đã có 5 đứa nhỏ.

— Con cái thì dầu có ăn nhầm gì đến chuyện này. Anh cứ nghe tôi đâm đơn kiện con mẹ chủ quán ra tòa lao động...

Sáu Từng ngắt lời Ba Hội :

— Nhầm chỗ sao không. Vì con mẹ chủ quán ác độc ghính là vợ tui đấy !

THẢO SƯƠNG
(Tân Đức)

Trời không vì người ta sự lạnh mà thôi nắng Đông, đất không vì người ta sự... mà hẹp lại. Người đắc thời ngồi ở chỗ cả quyền sinh sát, không vì tuy bao chỉ nghị luận vung vít mà thôi bình vì của mình. Trời vẫn có cái đạo thưởng, đất vẫn có cái sở thương, người làm lớn vẫn có cái thế thường vậy.

TÀ LUẬN
(Thiên XXI)

SAU CÁI CHẾT ĐAU ĐỚN CỦA ĐỆ NHẤT PHU NHÂN NƯỚC CỦ SÂM

NHÂN DÂN ĐẠI HÀN DẸP TAN MỌI BẤT ĐỒNG NỘI BỘ NHẤT QUYẾT CHIA «MŨI DÙI» SANG ĐÁ ĐẢO NHỰT BẢN

● TT Phác mất vợ nhưng đổi lại người đã tìm lại sự đoàn kết của toàn dân

Ở đời trong cái hên có cái xui, trong cái xui có cái hên. Không tin cứ coi trường hợp Đại Hàn chi đó nó.

Giữa lúc chính phủ và đối lập đang thọc chau chí chọp. Cựu Tổng Thống đi tù, Gì m mục Công giáo đi tù, đối lập đi tù. Chính phủ bào mãy đang vây gì, loan tác tông mãy Lãnh chính phủ độc tài phát xít. Cả nước đang chới nhau vung vích chỏ, nước miếng ngập sông Hàn, thì đùng đùng Thái Cực Đạo đâu đen xanh, đỏ vàng, đai trắng, đai chàm lòng có vẻ như vậy được đem ra để tính đồng bào mà nhau lại khi vừa mau xét T.T. Phác chánh Hy May cho ông thoát chết nhưng cũng buồn cho ông phải chung kiếp cái chết đau đớn của phu nhân và ông đã khóc.

Nước Cá Sấm đang lục đục nội nhà thì giới đang xôn xao, chỉ trích chính phủ Đại hàn ngăn cản đặc điểm thì đùng một cái xảy ra cái vụ nam-nữ đặc bộ Tổng thống, khiến phu nhân thiệt mạng. Đảo Đại hào bông quên cái mối bất đồng nội bộ quên chuyện đảo chủ, quên chuyện đặc tài, ào ào xuống đường «đả đảo đế quốc Nhật». Cái gì chỗ biểu tình đã đảo Nhật thì chẳng ai cần cho khuyến khích cứu là đồng khác.

Vui ơi là vui ! Bao nhu u mối đưa được chia hết sang Nhật hết. Bao chi quốc tế cũng được dịp đăng hình và tin tức đặc biệt quốc bằng đi

KỲ QUÁ

Cuộc tranh chấp chọc tiết bao ngày cũng sẽ lôn lói kéo theo cả ông Tổng Cường và 1 số DB vào vòng chiến, tạo ra một không cảnh thật lạ, rung rợn, hứa hẹn nhiều sôi nổi. Không biết có phải là phước hay tội cho đám con cháu của Tổng Bí thư giới, chỉ biết là ngày 28-8 vừa qua, tất cả các bàng thật đều không có thịt để bàn. thịt đây là thịt bò đã bay đâu, xin cho biếu lần là thịt, người ở xứ Cờ-lô-lô nào cũng có. Thế nên cao cả đó đây giờ vẫn gió đã lên thang quá rồi, các ông làm thế nào cho vật giá, nhất là thịt có bà mợ tí, thì đàn chẳng bạn bè các ông biết mặt, thứ tranh giành nhau mà chi, bộ ăn phải bà Ba Tàu rồi hay sao mà cái gì cũng cố giữ độc quyền để tự do tăng giá.

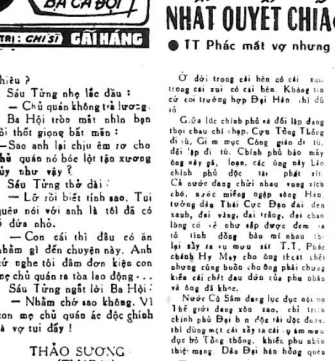

Thầy kỳ — Tôi đầu chóc cả vạt còn có một đoạn. Hậu quả của 15 ngày không làm việc bà chư. Tôi nhìn !!

GIAO CHÂU LỌNG KÝ

Nguyên tác : HỒ ÔNG
Bản dịch : THIÊN LÝ NHÌ

(Tiếp theo)

HỒI THỨ BẢY MƯƠI LÂM

Đôi độc quyền, Vissan chơi mốt bắn
Giữ nồi cơm, dân Mỏ quyết đấu tranh

Sa không thời gian nông cạn tách trà chợt quăng mu rùa là lớn :

— Bò mẹ !

— Cái gì ?

— Vissan từ Đức vô Nam, Bắc lấy nhuốm mỏ anh em...

— Vissan từ Đức vô Nam ?

— Vissan bào hội đặc lãnh ăn cướp...com chim !..

Nói sang, Nhộ Đầu Biểu rất còn đui nỗ đến doanh một phát lên trên nhà Dương Đầu biểu ngạc nhiên cất tiếng hỏi :

— Nả Thanh Sông ?

Nhộ Đầu biểu mặt đỏ tựa ớt tiêu, đẹp :

— Nả Vissan !

Đoạn nói cùng Tế Biểu :

— Bộ ta tuyên bố cho 30.000 đầu cóc bằng nghề chăn suối, mà bro và phân phối thịt. Phải cũng ngu nếu không nỗ người mất.

Liền đó Nghỉ Biểu vội vàng nai nịt cầu đui, ru lô, xách tuya rông, phóng lên tu bin nhằm hướng Tắc Thuận Kiều lao vun vút. Đến nơi thấy quốc Vissan đang đóng rầng bao vây cuộc xe bro trên tay Dân Mỏ. Nhộ Dân Biểu cả gân khoanh vòng quết lớn :

— Ái ái ! Hay cho quốc Vissan cậy thế quốc doanh ăn cướp com chim của đồng bào. Đã ngăn đanh Thiện Xẹ Cón Bưu Hắc Mão Mao Tuyi Nguyễn Triều Nhỡ Dân Biểu, còn chờ gì nữa mà không buông xéng qui bàng ?

(Còn nữa)

thơ hôm nay

HÀ-QUÝ-PHƯƠNG chọn

XIN CHO EM

Cho PHẦN đó

Xin cho em, một ngày xưa thảo ấ:
Chuồi ngày thơ êm đẹp của yêu đương
Của ngày xưa thời áo trắng đến trường
Của mơ ước đều ép vào trang vở.
Xin cho em, tuổi hồn nhiên bé nhỏ
Chút ngọc ngà trong một buổi trường tan
Chút tình thương và một chút bàng hoàng
Chút hồ hởi, nơi bút nghiêng phấn bảng.

Đồng Hoàng Cô Chấy
(Cần Thơ)

TÌNH PHAI

Cho N. đề khóc một người vừa gục ngã ở An Điền

Anh đi rồi vĩnh viễn...
Nhẫm mắt bỏ cuộc đời
Để em sầu tê tái
Lạnh buốt con tim nhỏ
Vành khăn tang em khóc
Áo trắng phủ bồn đơn
Cô đơn nào anh biết ?
Liệu chết giấc mơ dời
Tình phai như lá úa
Con đau dài thống hà

Trần Nguyễn Trang Kim
(Khuong Mây Phố Thoại)

CÁCH BIỆT

«Tặng Nữ ca sĩ THANH LAN»

Chúng ta sống hai phương trời Cách Biệt
Anh vẫn yêu và thương tha thiết em ơi
Mỗi buổi chiều giòng lệ đổ tuôn rơi
Vì nhung nhớ những lời em tâm sự
Mây thu mờ trời Đông vương nhạnh hiu
Quyện hồn anh trong các trọ cô liêu
Nhớ những khi em nũng nịu giận hờn
Anh khe khẽ vạn lời và xin lỗi
Em ơi lẽ mình yêu nhau có tội
Anh bàng hoàng buồn thả thêm sự tư
Mong xin em chỉ cho một tiếng ừ
Bao ngày tháng năm dài anh vẫn đợi

Đặt chiều thương nhớ
DUY PHƯƠNG

NO KIEM CUONG HOA

—70—

CHƯƠNG 75

Kiếm nhũ móng Trời che ngữu đầu Trùy tàng vườn vụt chuyển sơn hà

Chỉ khô cho Mộng Bạch, chạm thằng lần thứ hai, tay chàng đau nhức hơn, lòng bàn tay đu đ ng, tê dại hẳn đi, thật khó tiếp một trùy nữa.

Lam đại tiên sinh bật khen :

— Hay lắm ! Thêm trùy nữa !

Tự biết không thể được, song với tánh quật cường, Mộng Bạch vẫn đáp :

— Thêm thêm !

Chàng miễn cưỡng sáng kiếm, thư thả suy động chân khí. Không ngờ chàng chợt nghe một luồng nóng rần chạy nhanh trong cơ thể. Tay đang tê dại có lại cảm giác ngay. Thì ra lúc chàng toàn tâm dồn động chân khí thì «Lục dương thần chưởng» chàng đã luyện qua và chưa kịp dụng lần nào bỗng sinh hiệu lực.

Nên biết, vì trong tay có kiếm nên lẽ tự nhiên Mộng Bạch quên bẵng thứ thần chưởng ấy. «Lục dương thần chưởng» là chưởng lực dương cương nhứt thiên hạ bỗ khuyết liễn khí lực chưa đủ của Mộng Bạch. May mắn cho chàng ở chỗ tiếp nhận dược nhiều bí kỹ tuyệt thế. Bằng không thì chàng làm sao đánh vũ đề phần biệt thấp cao với Lam đại tiên sinh ?

Chưởng lực phát kình, tay Mộng Bạch hết tê ngay. Chàng cả mừng vung kiếm công thăng. Lam lão cũng đưa trùy chạm thăng.

Một tiếng trùy chạm nhau, quần hào ù tai vì một tràng tiếng chát chúa. Quần hào cho thấy thêm cây đả bay vù vù song hết nghe được gì nữa. Kế thấy một mảnh trùy từ tay Lam lão bay ra..,

Lại thấy Lam lão thu mình thối lui ba trượng... Ngòn trùy trong tay lão chỉ còn phân nửa !

Nguyên thiết kiếm trong tay Mộng Bạch thuộc loại «thần binh lợi khí» mà trùy của Lam lão lại đúc bằng sắt tinh chế. Sau hơn mười lần va chạm, trùy [illegible] kiếm chặt đôi.

Nửa mảnh trùy bay vụt lên không, với cách xa mấy trượng, rớt vào lưng núi. Ở đó bỗng vang lên tiếng thét thê thảm, người đang mai phục ở đó đã bị trùy đập nát thây!

Lam lão sững sờ, dừng nhìn nửa trùy trong tay, lão nhìn đến xuất thần rồi bỗng bật cười :

— Hay ! Hay ! Sướng quá, Sướng quá !

Tuy có thần công hộ thể, qua trên mười chiêu chạm thăng, Mộng Bạch thở hổn hển, gượng nói :

— Lại... lại đây ?

— Ngươi...

Lam lão chỉ nói được một tiếng, kế thấy [illegible] ngay trương có hai bóng người dùng thư [illegible] ng bay lướt xuống. Áo họ phất phới [illegible] cùng hạ.

Quần hào [illegible] nhận được hai bóng ấy là ai. Lam lão đã cười :

— Hay lắm ! Tiêu tương Tôn, lão cũng đến rồi... Đến hay hay lắm !

Họ chân chấm đất, thần sắc của Cốc chủ vẫn thong dong, siêu thoát như người từ ba bốn thước nhảy xuống. Người thứ nhì là Đỗ Vân Thiên, tuy cũng hạ chân không gây tiếng động nhưng sắc diện phấp phới, dường không thể được với Cốc chủ.

Mộng Bạch mừng rỡ, a đầu gọi chào.

Cốc chủ quay sang Lam đại tiên sinh mỉm cười :

— Đến không phiền chớ ?

Không trả lời câu hỏi, Lam tiên sinh miễn nan nói :

— Các hạ đến rất hay ! Lão phu là chủ nhân Tỉnh tiên, lão phu luyện tên hại người. Bây giờ cảm thấy tội nhiều, tùy các hạ và các người muốn định đoạt cách nào cũng được.

Lão nói cách tính bơ khiến Mộng Bạch thầm nghĩ :

— Nội công thâm sâu, nội lực thâm hậu nếu Lam đại tiên sinh tới đầu cũng ta, nào chắc ai đã hơn ai ? Sao lão định bỏ cuộc ?

Nghĩ đến đây, Mộng Bạch vừa tự hẹn vừa tự hỏi. Tự thẹn vì chàng biết rõ vị đệ nhứt danh hiệp voi mấy mươi năm tu dưỡng nội công, nội lực cũ lão thâm hậu hơn chàng mấy phần. Tự hỏi vì chàng đã dốc toàn lực trong một cuộc ác đấu mà ai nghe nói cũng chẳng đâm tin rằng thật.

Từ cuộc đấu này, Mộng Bạch nổi danh «Nộ kiếm» danh trùm thiên hạ !

Quần hào nghe Lam đại tiên sinh nói đều rất xúc động, tranh nhau phát biểu ý kiến khiến không ai nghe rõ tiếng nói của ai.

Cốc chủ liền cao giọng trấn át :

— Tại hạ là Tiêu Vương Tôn có thể đem tăng mạng mình bảo đảm Lam đại tiên sinh tuyệt đối không phải là Tình nhân tiến chủ nhân. Lam huynh ! Tội gì huynh chịu tội thay người ?

Quần hào giật nảy ngưng ồn ào. Trong vũ lâm tên tuổi của Đế vương cốc chủ lớn không bì được. Sức nặng lời nói của người cũng không gì sánh bằng.

Lão lão nét xúc động, song miệng vẫn cười dòa :

— Lắm rồi ! Lắm rồi ! Ai bảo ta nhận tội thay người ? Tại sao ta đi nhận tội thay người chớ ?

Lam huynh nhận tội thay người tất có lý do. Thật chẳng Lam huynh không ngại tiểu đệ nói thẳng ra đây ?

— Vui không ?

— Vui chứ, lên đài sẽ, rồi đi bẫy chim ngỗng.

— Anh khoái bẫy chim ngỗng ?

— Tí nữa anh đi theo hai đứa này.

— Thu Kim bẫy sao ?

— Không, trẻ con bẫy sao được, phải người lớn, chúng mình đi theo mấy người bẫy chim, rồi gần đến bưỡi chiều mình cùng ngựa đi chơi.

— Trong đồn điền có ngựa không ?

— Thiếu gì, nhưng mình không cưỡi, lấy được cũng phải có người dẫn đi.

Trong phút chốc Thuỵ quên ngay những chuyện xảy ra phố Nỉ.

Những ngày ở đồn điền Nam Lý của Thuỵ là những ngày thần tiên. Tây đã rút qua phố Nỉ, nhưng không vào tới đồn điền Nam Lý, vì cách tới hai cây số, nên Nam Lý tạm thời yên ổn. Người ta nói rằng Tây không đủ quân để [illegible] vào những nơi xa xôi, chúng còn phải bảo toàn lực lượng để rút về. Suốt đọc đường chúng bị bộ đội quân đánh tơi bời nên sự tàn ác của chúng càng gia tăng. Những toán bộ đội nhận đánh Tây phía ngoài công đồn Tứ Tạo bị thệt hại khá nặng nề, buộc phải lui xuống. Thuỵ thấy từng toán bộ đội rút về đồn điền Nam Lý mang theo từng chiếc võng nhỏ có giọt xuống lối đi. Đó là những thương binh.

Bộ đội tạm thời thời lập quán y viện ngay trong đồn điền. Không ngày nào bà ngoại không gỡ trâu giết bò khao quân. Ông ngoại Thuỵ ca vẻ không bằng lòng, ông luôn luôn cần nhắc vì sự phí phạm của bà ngoại. Nhưng bà ngoại nhẩn nại giải thích :

— Khổ lắm, tôi phải làm ra cái vẻ như thế, chứ thật ra tôi đâu có muốn, nếu mình không cho chúng ăn chúng uống chúng có thể kết tội mình kẻ bần, lúc nào là lúc phải nhà ra cho chúng ăn thì yên mà không cho chúng ăn thì cũng khó với chúng Ông không thấy đồn điền Tứ Tạo đó sao, phải bỏ cả đồn điền mà đi...

TÓM LƯỢC «MÂY THÀNH» Phố Nỉ, một khu phố nhỏ bé nằm dọc theo đường quốc lộ 46 đường đi từ Hà Nội lên Thái Nguyên. Nơi ghi dấu những di tích lịch sử thời Phù Đổng Thiên Vương đánh đuổi giặc Ân.

Từng thế kỷ trôi qua, phố Nỉ chìm trong đời sống bình lặng cho tới ngày cuộc kháng chiến chống Pháp của toàn dân bùng nổ. Phố Nỉ chuyển mình trong một đời sống mới. Những bộ mặt của Phố Nỉ bắt đầu lộ diện. Lần lộn trong tình yêu nước cuồng nhiệt là gian trá, hủ doạn, tàn bạo. Tất cả những diễn tiến đó đã được ghi nhận qua mắt nhìn của một cậu bé 10 tuổi tên Thuỵ, đứa em tên Luận và một cô bạn gái tên Phương.

Cuộc kháng chiến của toàn dân bị lực lượng viễn chinh Pháp dồn đuổi khắp vùng Trung Du Bắc Việt. Phố Nỉ cũng cùng chung hoàn cảnh. Sự Cuộc Pháp từ Thái Nguyên dồn về, trên qua Phố Nỉ. Phố Nỉ phát động nhân dịch «tiêu thổ kháng chiến». Dân chúng tản cư vào vùng rừng. Gia đình cậu bé Thuỵ phải tản cư vào đồn điền Nam Lý của ông ngoại. Cậu bé Thuỵ tiếp tục chứng kiến những cuộc xử tử tù binh Pháp...

— Họ là dân Tây, họ bỏ đi là phải, còn mình là người Việt Nam mà, đã dành giúp đỡ kháng chiến nhưng cũng vừa phải thôi chứ, một mặt chúng cứ ăn một mặt chúng cứ đánh thuế thật lấy đầu mà đóng cho chúng. Bà để dẫy cho tôi.

Vậy là ông ngoại và bà ngoại Thuỵ to tiếng, bà ngoại nói :

— Để cho ông hả, để cho ông để chúng giết cả nhà sao, ông thấy đồn điền Cái Thành Long tiên Thái Nguyên không, cho ăn ngập họng ta mà chúng còn kiếm chuyện kia.

— Bà muốn làm mẹ chiến sĩ chứ gì, tôi chán quá bà ơi, ai lại bà làm mẹ chiến sĩ cho cả sự đuổi lấy đầu ra mà cho chúng ăn tuần là thứ chết đói ăn như hùm như beo. Bữa bao cũng hết thịt heo đến thịt bò mà chúng còn chưa vừa lòng, ta thấy con cái tôi không, bữa nào cũng chỉ cơm rau muống luộc ăn với muối vừng...

— Thôi thôi tôi xin ông, ông nói khẽ chứ, đến tai chúng nó là chết cả nhà đấy.

Ông ngoại Thuỵ dịch bớt lên, nhưng bà ngoại đã chặn lại kịp, bà vạn lấy ông ngoại, nước mắt bà chảy ròng ròng :

— Tội hiểu lắm, tôi xin ông.

— Tôi mặc xác bà, tôi sẽ tìm đường về Hà Nội, tôi không thể nào chịu đựng được nữa đâu, bà cho xếp cho tôi đi, tôi nói cho bà biết bà còn ở đây thế nào cũng có ngày chúng giết bà, thà rằng vứt hết, bỏ hết đi khỏi đây còn hơn.

— Ông về Hà Nội ông về với ai?

(Còn nữa)

THẰNG CU CẢI ĐI

69) Truyện — MẶC KHÁCH

Bà Cả lại cười cười nói.

— Vâng ạ, thưa cụ lắm lúc tôi cũng bị hoa mắt như thế đấy ạ.

Ông chủ tôi lại thở dài, chép miệng nói :

— Thật là không phải quá. Bà tha lỗi cho tôi nhé. Cả cả rồi nên nó [illegible] dám ra lắm cảm như thế.

Ông chủ tôi chán đời quá đã định đi về thì... hì hì... lại xảy ra chuyện rắc rối.

Và vì trong cái hòm gỗ nó có mấy con chuột làm tổ ở đấy. Lúc tôi mới trao vào nằm thì không thấy gì, chắc là tại hai vợ chồng con chuột còn đi vắng.

Nhưng đúng cái lúc ông chủ tôi đang dựng nói chuyện với bà Cả thì... eo ôi... tôi đang nằm sắp lên đống quần áo bỗng thấy có cái con gì nó bò bò, chạy chạy ở trên lưng, khiếp quá đi mất.

Đến lúc nghe thấy tiếng chỉ...chíp bên tai thì tôi hoảng hồn hoảng vía... vì từ thuở bé tôi vốn sợ chuột... rồi ác một cái là hai vợ chồng con chuột về nhà sợ chủ đánh cho nên chào lên nhà bà Cả, định đợi lúc sáu chủ đi ngủ tôi thì chào mới chui hàng rào chạy về...

Ông chủ tôi giảm ngay lên :

— A ! Mày lại còn muốn chối nữa hả ! Mày tưởng mày che mắt được tao hả ! Đâu, mày đi lên Huyện với những đứa nào mày thử nói cho tao nghe xem.

Tôi giật mình. Cứ yên chí là nói dối như thế chắc ông chủ phải tin, ai ngờ bị hỏi vặn lại biết trả lời ra làm sao đây. Thế là thằng bé cuống cả người lên, ấp úng đáp :

— O... thưa chủ... mấy cái thằng ấy... chúng nó ở làng trên cơ ạ, chứ không biết chúng nó đâu...

Ông chủ tôi lại gầm lên :

— Sao tao lại không biết ! Chúng nó là con cái nhà ai, mày phải khai ra, để tao đi hỏi lại xem cái phải không, nếu phải thì thôi, còn nếu không phải thì mày làm sao với tao nào ?

Cái này mới thật là cái chết ! Biết kể tên đứa nào bây giờ ? Tôi lại nếu miệng nói :

— Thưa chủ, mấy cái thằng ấy... cháu cũng mới [illegible] thôi... cho nên chưa biết tên... cũng chưa biết là con cái nhà ai mà chỉ nghe nói chúng nó ở làng trên thôi ạ.

Thế là ông cháu lại bị ông chủ nọc ra đánh cho một trận nữa vì cái nói lếu.

Đánh đã cháo tay rồi, ông chủ tôi hầy cho giận, còn đi lấy giây thừng trói nghiến ngay ông cháu lại, cột vào chân gương.

Rồi ông chủ tôi kéo ghế ra ngồi ngay trước mặt, giơ roi ra nói :

(Còn nữa)

TỶ LAN PHU NHÂN

truyện dài TRẦN ĐỨC LAI

Lời tác giả : *Tỷ Lan Phu Nhân là một tác phẩm tưởng tượng lấy bối cảnh xã hội để xây dựng tác phẩm. Về Địa Lý, nhân vật có trùng hợp với bất cứ ai, đó là điều ngẫu nhiên ngoài ý muốn của tác giả.*

TRẦN ĐỨC LAI

—70—

Vào nghiệp cầm ca

TÓM LƯỢC TỶ LAN PHU NHÂN. — Lan mồ côi cha, ở với mẹ, từ Bắc đi cư vô Nam mẹ Lan tái giá, Lan lớn lên trong gia đình thiếu giáo dục. Dượng ghẻ của Lan chiếm đoạt đời con gái của Lan rồi cho Lan đi học hết chương mốt đoán hết thì lại bị bầu cảnh dụ dỗ.

Bậc đình sợ vợ, Lan lang thang gặp một nhạc sĩ đưa tới phòng trà Bức Tường. Lan vào đời bằng con đường lầng lơ, dâng hiến.

Một phòng trà đón đưa Lan về hát. Lan chấp thuận...

Vân năn nỉ :

— Tôi biết Tỷ Lan thân với chú lắm ! Chỉ có chủ nói với Tỷ Lan được mà thôi ! Hôm nay, không có chú làm sao Tỷ Lan đến đây tối nay có phải không ?

Chú giúp được chuyện này, công ơn của chú chẳng bao giờ tôi dám quên cả !

Phương mia mai :

— Bây giờ tôi trở thành một ma cô hay sao ?

Vân cau mặt :

— Chủ nói quá đáng đây cũng là chuyện làm ăn chứ có phải ma cô hay ma cao đâu chủ Phương ?

Phương lắc đầu :

— Chuyện này tôi khó nói quá !

— Chú ước thử coi sao ?

Phương đáp :

— Anh để tôi nghĩ đã chứ !

Vân năn nỉ :

— Chúp gú tôi đi nhen mai tôi kỷ giao kèo với Tỷ Lan.

Phương dửng dậy nói :

— Làm nhạc sĩ lại kiếm cả ma cô nữa thì chết tôi rồi còn gì nữa anh ơi !

Vân thở dài :

— Thôi chú cố giúp tôi. Bây giờ mình đang nghèo, phải nhờ người tai người ta bảo gì mình cũng chịu hết ! Tỷ Lan đi được với ông Trương là mai mình có tiền rồi chủ Phương ơi !

Phương lại cố Tỷ Lan ngồi khu bên Tỷ Lan :

— Lan ra đây, anh nói chuyện này ?

— Chuyện gì thưa anh ?

— Sang bàn bên kia !

Cầu xin lỗi bọn Trương sang bàn bên nói chuyện với Nhạc Sĩ Phương.

Vắc mặc rỡ khẽ nói với Trương :

— Phương sang điều đình với Tỷ Lan đã Tỷ Lan đi với anh đây !

Trương cười :

— Như thế nhứt chú rồi !

Thủ cười :

— Chắc gì Tỷ Lan bằng lòng mà vội mừng !

Trương cáu :

— Mày ghen hả ?

— Tôi làm gì mà ghen với anh cơ chứ ! Tôi sợ mất gì với Tỷ Lan đâu ông ơi !

Vân cười :

— Thôi hai anh lo gì nữa, chẳng ai mất phần dầu mà lo. Chỉ cần hôm nay, Tỷ Lan đi chơi với Đại Ca đây là được rồi...

Trương cáu với Vân :

— Chủ làm như Tỷ Lan là con điếm không bằng ! Đi với tôi hôm nay, mai lại đi với người khác hay sao ?

Vân hoảng sợ :

— Em đâu dám nói như thế !

— Chủ vừa nói với Thủ đấy còn gì nữa !

Vân vẫn chối :

— Em đâu có nói gì thưa Đại Ca...

Tỷ Lan quay trở lại bàn của Trương ngồi. Nàng tươi cười nói chuyện với Trương.

— Sau đây anh đi đâu anh Trương ?

— Đi chỗ khác. Tỷ Lan có đi cho vui không ?

Tỷ Lan gật đầu :

— Em đi với anh nhé !

— Như thế tốt lắm ! Ngồi đây cũng chán rồi, nghe em hát còn được, chứ nghe mấy cô sĩ khác hát chán quá !

Tỷ Lan cười :

— Anh thương Tỷ Lan, anh nói như thế chứ các chị ấy hát cũng hay lắm.

— Thế mà anh lại không thích nghe thì đã sao chưa ?

— Anh Trương mê em rồi đấy Tỷ Lan !

— Cám ơn... Sợ anh Trương mê nhiều người rồi đấy chứ, đâu phải riêng mình em ?

Trương cười :

— Anh xin thề, mới gặp em mà anh đã mê rồi !

Tỷ Lan hỏi :

— Anh đi chưa ?

Trương gật đầu :

— Đi em...

Tỷ Lan sách vì đứng dậy với Trương.

(Còn nữa)

GIẤC ĐÀM

tiểu thuyết NGUYỄN SƠN

(70)

Nàng như tới giấc ngủ bất chợt vừa qua, sau giấc ngủ đó thì cuộc đời của nàng không còn gì nữa và nàng lại được nghe lão Từng giải thích về chứng bịnh kỳ lạ của Hứa tiên sinh là chỉ yêu trong giấc ngủ, nên càng nằm ít để kiếm điểm xem giấc ngủ mới vừa rồi, nàng có bị kẹt gì không.

Tuyết Nga cố tìm hiểu, tự kiếm đề lại bản thân xem nghe có gì lạ chăng, nàng phải vận dụng tất cả trí thông minh để kiếm điểm nhưng không nghe có gì lạ nàng mới cưa mình mở mắt ra.

Hứa tiên sinh thấy nàng thức dậy ông ta hỏi nhỏ :

— Em bé cũng đã ngủ một giấc ngon chớ ?

— Dạ, cám ơn tiên sinh. Em bỗng ngủ một giấc quá ngon lành, nhưng rồi em lại hỏng thấy gì ạ.

Tuyết Nga suýt nữa đã nói tới cái điều mà nàng được nghe lão Từng kể về chứng bịnh lạ của Hứa tiên sinh xảy ra trong giấc ngủ, nhưng nàng kịp thời không nói tiếp, nhưng Hứa tiên sinh lại hỏi :

— Em bé nói gì ta chưa hiểu ?

Tự nhiên, Tuyết Nga lại dám ra ghẹo giáo Hứa tiên sinh, bịnh của ông ta mà ông ta còn làm bộ làm tịt như hồng biết gì hết.

Quả là con người ngoài miệng thì lúc nào cũng nói là lớn tuổi, là phế nhơn, nhưng trong giấc ngủ thì hông ai chịu ông ta nổi.

Tuyết Nga cố gượng cười :

— Em nói là ngủ được một giấc ngon lành nên trong người hồng nghe một mỗi bải oải đó, tiên sinh à...

— Ta cũng thế, một giấc làm cho ta có cảm tưởng như ta đã uống một thang thuốc tiên !

Ông ta quay người qua để ấp yêu ve vuốt người con gái đẹp nây.

Bất giác, Hứa tiên sinh thở dài buồn bã, mấy ngày đêm trôi qua với chung quanh là những người con gái đẹp, thế mà ông ta vẫn chưa tìm hưởng được một cái gì hết.

Hứa tiên sinh định sẽ cho giải tán lễ mừng lục tuần của ông ta vào sáng ngày mai, nhưng rồi ông ta lại thấy luyến tiếc.

Một năm mới có một lần, trong thì cần tới ba người con gái kia nên cho họ ra về thì uổng quá.

Đã biết cho Lạc Mai, Băng Trinh và Bích Thu mỗi người một số tiền lớn rồi, tới phiên Tuyết Nga thì cũng phải tưởng thưởng xứng đáng, nếu tưởng thưởng ba người con gái còn lại ít hơn thì mất đi tên tuổi của Hứa vương Ngâu, mà tưởng thưởng trọng hậu như những người đã được với vào phòng đặc biệt này với ông ta thì thiệt thòi cho những cô nây quá.

Hứa tiên sinh lần bàm :

— Hay là mình cho con bé Lạc Mai, Băng Trinh, Tuyết Nga về như con bé Bích Thu, còn ba con bé kia thì mình mời ở lại kéo dài thêm lễ mừng lục tuần của mình vài ngày đêm xem sao ?

Hứa tiên sinh đã có ý nghĩ ngày mai cho thêm ba người ra về, tin này mà tới với lão Từng chắc lão buồn bã lắm.

Tuyết Nga có một vóc dáng thon thon nhỏ thiệt là dễ thương. Hứa tiên sinh phải nhìn nhận, nàng có một thân hình gọi là mình hạc xương mai, thướt tha cốt cách.

Hứa tiên sinh hỏi nàng mấy hơi rất khẽ hỏi :

— Ta quên hỏi thăm em bé, em bé họ gì ?

— Dạ, em họ La.

— Cũng đẹp. Tại sao toàn là những họ nghe lạ tai quá ! Người thì họ Bành, người họ Lỗ, người họ Trần, bây giờ em bé lại tới họ La ! La thị Tuyết Nga, có phải thế chăng em bé ?

— Dạ..

— Em bé có rốn muốn ở đây chơi mừng lễ lục tuần của ta hay muốn về vậy ?

— Dạ, xin tiên sinh cho em về...

— Em bé ở Chợ Lớn chớ ?

— Dạ...

— Em bé có người yêu chưa ?

Tuyết Nga gì gửi vừa trả lời mà đôi má nóng rang nóng :

— Người yêu của em bé mang họ gì thế ?

Tuyết nga thành thật đáp đại với Hứa tiên sinh :

— Dạ anh mang họ Tô.

— Họ Tô ? Nhắc tới họ Tô, ta lại thấy nhớ tới vợ của ta, nàng Tô Tuyết Hương... Nè, em bé họ La. Họ Tô anh bu lắm nhé. Không chừng người yêu của em bé mang họ Tô đây là người bàn gia đình vợ của ta đó. Ngày nào có lấy chồng, nhớ gởi thiệp về báo tin cho ta hay, ta sẽ gởi quà vui tới chúc mừng cho em bé đó. Em bé muốn ngày mai ra về chớ ?

— CÒN NỮA —

ĐỘC MỘC

★ Tiểu thuyết của LỆ HẰNG

—42—

CHƯƠNG 3

Từ lâu lắm, chồng ta không còn bên mình ta...

Nàng đặt ngón tay run của vầng trên môi trong đêm. Có tất cả, thiếu những chiếc hôn tình tự của thủa đầu, của những lần thành khẩn thương mau.

Một ý nghĩ vụt tới : tôi chỉ là một người đàn bà cần phải có cho một người đàn ông, những đêm... nếu không là tôi, một cô đàn bà khác chăng cần cần và cũng đủ như thế.

Thảo vụt ngồi nhổm dậy. Minh đã ngủ say.

Nàng cảm ngay những lời vụt muốn hết lên, nàng ngồi dựa lưng vào tường, ngó chồng như một người vô cùng lạ mặt.

— ....

Nàng vuốt ve ngực mình.

— Sao bao giờ, anh cũng ngủ say.

Mình vẫn thở bình yên, mọi khi, nàng yêu thiết cha khi nhìn chồng say ngủ, nhưng đêm nay, những đau bỏi, [illegible] những con thất vọng cần xâu xét [illegible] thay yêu [illegible], nàng thù và ghét vẻ mặt thỏa mãn và say sưa của chồng.

Nhưng tại đây lòng, điều mà cần đó, con của chàng nàng đang cưu mang và giữ chặt trong lòng. Không mình ơi, em còn yêu anh, đã yêu anh chứ không phải là cho, tình có bao giờ mất, em chưa thấy tình yêu bay, em thấy ấi ấn chăm, thất chìm.

Nàng nhẹ tay trên chân của chồng, hai cẳng chân đẹp với những vòng lông xoáy tròn như mỉ hôn. Cảm giác êm ái lại đến với nàng, khi bàn tay nàng chạm lên đó. Chàng giựt mình như muốn co chân lại trong giấc ngủ.

Thảo nhìn vàng chàng, vùn vụt ùa tới, giọng cười rốc rắc của bà Vân, gợi cho nàng như những tiếng cười rúc rích trong đêm của người đàn bà thử nhạt trong đời chồng ! Tường Vi, bóng ma của hạnh phúc, vực sâu của địa ngục. Ta chưa một lần gặp — Ước chi tôi mù mắt, điếc tai để không biết, không nghe gì nữa hết ! Rồi mở mắt ra trong thế hạnh phúc mù lòa của tôi, ngày chưa bẻ tới tên Tường Vân, lòng ta nhẹ bẫng bao.

Nàng lẩm bẩm :

— Anh không yêu tôi, anh chỉ cần tôi thôi, cần một người đàn bà đầu phải tình yêu. Tự tôi đem thân tôi dâng lên, tự tôi hiến thân tôi cho anh như hiến thân cho một hung thần. Chỉ có Vinh, Vinh, mới là tình yêu, thứ tình yêu cao đẹp, không phải là một nhu cầu, không phải Vinh cần tôi, không, chẳng ai không cần có tôi đã là bàn tay nây, dù là vô tác nữa... Không buồn giữ cho tôi về với anh chăng đem tôi nhốt vào cái chuồng chim đẹp nhất, chúng không sợ lấy tôi, tôi mũa tay mắn chân lên như anh... Vinh ơi ! Nhưng em trốt yêu Minh rồi, trốt đã cho thật hết... Em đã có yêu anh hay là không yêu anh hả Vinh, hả Vinh ?

Nàng đặt nhẹ tay lên vai chồng, mới người giờ đêm. Minh gắt :

— Yên cho anh ngủ...

Nàng khựng lại... yên cho anh ngủ, yên cho anh ăn, yên cho anh chơi với con, yên cho anh nói chuyện với mẹ... Còn tôi, tôi chỉ là một cái máy tình. Machine Love ! Nàng mở lớn mắt ra nhìn chồng rồi thở dài khẽ khẽ. Mới người giờ đêm ! Nàng nhớ thăm Chàng đi làm về, vật người ra ngủ, ăn thăm ăn trưa, chiều về; chàng hỏi sắn con nhỏ, hỏi nó đánh răng ứa mặt chưa, rồi chàng ăn chiều và leo lên giường, tình yêu không đợi, không thơ ngây không chan chứa như con bé Thảo mười tám tuổi hàng ôn hàng ngài. Thường như nghĩa chuyện linh tinh khác, cũng có ngày chán ngán nhau; cũng có ngày mê cuồng bưng bít.

Mười ngày đêm, TV phòng ngủ con đang nói, chàng đã ngủ say sau phát no nê. Thảo tìm đếp mở cho của đi ra ngoài. Lũ em chồng con nhỏ tuổi đã bị lũng lạc nên im lặng ngồi nằng như ngồi người lạ. Trừ mấu ít, cậu út được cô tâm tình phỏng không và bất cần, cô cái ghế bên cạnh :

— Ngồi đây chị Thảo.

Mấy bà ? chỉ đâu ngồi sát vào chồng hơn, cho Thảo thấy đề buồn.

Đình cười vui chọc đầu bà tuổi [illegible] Sinh xong chỉ đi thì hoa hậu đi, con nhỏ hoa hậu xì hơn chỉ nhiều cái mặt quá khay.

Mấy bà chị khó chịu quay mặt đi không muốn nghe. Thảo nhỏ giọng [illegible]

— Đình đừng cười đùa nữa, mắc chi giận [illegible] Đình bỏ nhỏ (MPC).

— CÒN NỮA —

TIẾP THEO A TRANG 3

dưới chân Lê. Em chẳng cần bà mẹ dạy đưa chỉ những thứ người cần làm, liên gọi ra rồi, tình lên thế nào bịnh viện Nguyễn cần Học cần tập, nhưng bà vẫn bắt bà phương cần ở nhà. Bà Các chết không để lại thơ tuyệt mạng, cả điều người ta gặp nhận trong đêm đó bà đã mở tủ chức tủ kê trước giường ngủ cho sự chồng bà lục lạm chức đó, đến người ta phát hiện ra

GIA ĐÌNH TUỔI XANH

NGHỆ THUẬT XẾP GIẤY NHẬT BẢN (ORIGAMI)

GẤP CON VỊT

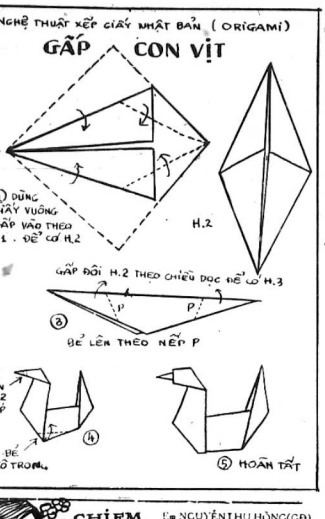

Thơ

Và hợp mặt

Đường về lại hàng cây
Ru hồn lạnh vai gầy
Nỗi buồn dâng nào biết
Ơi ngày rót trên tay

oOo

Bạn bè như cánh chim
Theo ngày tháng êm đềm
Hồng ngoan bên sách vở
Nay bỗng chốc xa êm

oOo

Này bạn bè muốn nơi
Hãy lên chim giữa trời
Bay lượn đây lạp mặt
Hỡi bạn bè em ơi

HOÀI LINH VŨ
(Cô-Công)

Như hạt mưa bay

(Tặng Hội)

Nắng ngủ sân trường
Ươm những yêu thương
Vì qua lối nhỏ
Nỗi nhớ vấn vương
Nắng hồn mới hồng
Thấm mấy giọt bông
Khơi hồn nhung nhớ
Thơ fu mênh mông
Tìm về kỷ niệm
Ngại bước chân đi
Tâm hồn chất lịm
Thuở học tò - i
Mấy đưa em về.
Ngày xưa cổ tích
Cỏ bướm vàng bay
Nỗ đùa thơ thích
Như hạt mưa bay

— THIÊN BẤT HỦ —

Chuyện cổ tích

Chuyện chàng Bạo Niêm

Ngày xưa, tại làng Bao Mạch, Kinh đô xứ Tích Lợi Á có một phú thương tên là Abu Eshan. Nhờ tài kinh doanh và sức cần cần cần, Abu bun dương nên cự nghiệp to lớn nhất đất thành. Phú thương có 2 người con: 1 trai, 1 gái. Người con trai tên Ga Niêm. Người trong phố rất yêu thích chàng. Người ta yêu thích chàng chẳng những vì chàng đẹp trai mà còn bực nhiều biểu rộng, vì sự bật thiệp, người con gái tên là An cầu Luu mọi người đều đồng lòng nói rằng nếu ai có lấy được chàng thì người Abu e bun qua đón để lại ngoài những nhà cửa và vàng bạc rồi sẽ, một kho tàng chứa 100 kiệu gồm và bằng lụa thương hảo hạng. Nhưng biết bao kẻ đã đến được gót cột cầu thang, trên mỗi kiệu có để mấy chữ đại ý: Ba cách Đạt.

Ba Cách Đạt là kinh đô của xứ Y Lạc một đế quốc cường thịnh thời bấy giờ. Tích lợi Á là một nước chuẩn bị hàng năm phải triều cống Vua xứ Y Lạc là hoàng đế Hoa Dung Ai Lạc Sỹ thường tên xưng là vị lãnh đạo tối đa Hồi Giáo, đóng đô tại Ba cách Đạt. Vua xứ Tích lợi Á là Mô ha mích thường gọi là Dũ sẽ bị đóng đô tại Bao Mạch. Hai vua là anh em thúc bá đồng đường.

Một hôm nhân bữa việc nhà, Ga Niêm hỏi mẹ ý nghĩa câu chữ Ba cách Đạt viết trên những kiệu hàng Bà mẹ bèn giải đáp:

— Con ơi! Buổi sinh tiền cha con thường đi ra ngoài quốc buôn bán. Tất cả các thành phố lớn, xa cũng như gần, không nơi nào là không đi đến. Mỗi lần ra đi, cha con đều viết trước lên trên những hàng bảo tên thành phố định đến. Lần cuối cùng, đặt sang thành Ba cách Đạt. Nhưng vừa sửa soạn xong thì...

Nói đến đó mẹ lòng khóc lên. Ga niêm đem Đông khóc theo. Hồi lâu, thấy mẹ đã bớt cơn buồn thảm, chàng ôch lại cầm tay mẹ thưa:

— Thưa mẹ, cha con đã định đưa hàng hóa sang Ba cách Đạt mà chưa được đi, thì hồn phận con phải thực hiện ý định ấy. Con thiết tưởng nên đi gặp, vì để lâu hàng sẽ bị hư hoặc giá cả bị hạ. Như thế bất lợi.

Con xin

Trẻ con

Một anh cao bồi ở Mỹ khệnh khạng bước vào quán rượu, thao sau là đã vợ và thằng con trai lên năm. Anh ta hất hàm:

— Cho 2 cốc Whisky đi!

Thằng bé thắc thỏm:

— Sao vậy ba? Mà không uống à?

Không được

Một bọn xì dật giả vờ giữa ruộng hỏi người ta điền:

— Ông có thể cho tôi vẻ mây của trâu của ông không?

— Không được, tôi thích chúng có mây như vậy.

Đi nhanh

Trên một khúc đường Stigbo kẻ xe chạy rất bỗ qua chậm, trong khi đó khách quá gấp ông khách bên cạnh:

— Bác lái xe đi nhanh hơn chút nữa được không?

Bác lái đáp:

— Đi nhanh là được, nhưng tôi không được phép rời khỏi xe.

Còn tôi

Hai anh phóng lãm học gặp nhau ngoài phố, tay bắt mặt mừng:

— A, anh Mích! Trông anh bảnh quá! Anh đi đâu đấy? Con tôi thế nào?

SƯU TẦM

(Tiếp theo)

Những trò ảo Charles lại thông minh là lùng có vừa tập trung tư tưởng rất mạnh và sâu. 14 tuổi đã nhập Châu Âu vơi tài vô thanh mau kinh khủng. Chàng sống trong 1 hợp cầu rộng lớn. 4 phòng có thể nhìn 1 cơ sở hàng trăm vạn. 1 cơ sở trăm khác trong thời gian sớm 1 cái nhìn.

— Hai tay vô địch nhảy dù Pháp Gil Delmaire 38 tuổi và Jean Claude Dubos 25 tuổi vượt biển Nước bằng cánh mang dù bọc gió bay bằng lên sóng 1 thuyền may kéo. Từ Pháp sang Anh Delmaire mất 95 phút từ Anh sang Pháp Dubos mất 74 phút.

Nói rồi đó lấy bà hoa và đem cắm tạm thời trong một bình bằng thấy tình đề trước bàn làm việc. Mặt lát sau, ông Mạc Kinh vào đề trước:

— Hôm nay tôi đến gặp cô vì mặt của bối quan trong liên hệ đến toàn bộ kế hoạch mà tôi đã sửa soạn sẵn.

— Chắc ông thắc mắc tại sao không rời việc ấy Đông Hưng vượt ngục là nằm trong sự tính toán trước của các ông chứ gì?

— Đúng Mạc Kinh bèn lên:

— Đúng như vậy.

Chị Thu Dung mỉm cười:

— Chẳng có gì là lý kỳ bí! Chúng tôi đoán mà

— Không có lý lẽ nào có cũng phải đưa trên một vài yếu tố xem sao đã.

— Vâng thì cũng phải nắm được yếu tố mới đưa vào đó mà suy đoán được chứ. Trước hết là lời mời của ông đại với hai chị em chúng tôi về việc tham dự một cuộc bạch triển nữ Tuyên Mã.

— Vâng, tôi có nhớ.

— Đó là nói là phần chỉ một

CHƯƠNG BỐN

Công ty Ấn Loát Hai Cây Dừa

Sáng hôm sau, theo đúng lời hẹn, ông Mạc Kinh tới tìm cô Thu Dung vào lúc 9 giờ. Trên xe của ông kèm theo một bộ hoa hồng. Đã Lại trắng mới như cô đang bơi vương. Chị Thu Dung mỉm cười:

— Anh bán Cách Sử là không biết sử sự đúng tế nhị.

Ông Mạc Kinh tỏ lời ngượng nghịu:

— Gọi là để tạ lỗi với cô về sự ấn hấp bất đắc di của nhân viên dưới quyền ấy hôm, xin người!

— Các ông nhờ đại hãi Vệ phần tôi, tôi quên chuyện ấy từ lâu rồi. Tuy vậy, tôi vẫn cứ nhận số hoa hồng bạch thư bao tôi thích nhất.

Ông Mạc Kinh tra lời ngượng nghịu:

— Con là để tạ lỗi với cô về sự ấn hấp bất đắc di của nhân viên dưới quyền ấy hôm, xin người!

— Các ông nhờ đại hãi Vệ phần tôi, tôi quên chuyện ấy từ lâu rồi. Tuy vậy, tôi vẫn cứ nhận số hoa hồng bạch thư bao tôi thích nhất.

LÁ CHỐC THỦ NHẤT TIẾN

Bài CỎ con chuột túi

LÊ VĂN KHOA

64) Loại mèo rừng nhỏ rất lẻo, dài ngắt một thước lẩy. Nó chuyên ăn thịt rắc, bò cầm, và đi nhiều, không phá chuột cái. Con mèo rừng chỉ leo cây mặn. Nó thấy con chuột tới liền đa. Con chuột đang nhỏ mỉ bỗng tới mèo. Con mèo rừng chẳng được miếng. Nó nghĩ đến bữa ăn ngon lành mà không phải nhọc công săn đuổi. Con chuột tới nhỏ sẽ rất vừa miệng ăn. Con mèo nghĩ, nó chỉ cần vỡ tay là bắt được ngay.

65) Con mèo rừng phóng lên thân cây và leo lẻo. Nó biết con chuột tới là 1 thứ rất ngu và trong đó phàm chạp. Nó tin thắc thế sẽ con bắt được chuột ăn không cần vội và làm gì. Nó đi lẻo ra nhánh cây, nơi Đại cố đang ẩn mặc. Khi Đại cố giựt mình nhìn lại, thì con mèo đã ra gần tới rồi. Đại Cố vội chạy ra nhánh cây thật nhỏ, quẩn đuôi vào đóva thông mình xuống chịu trận.

66) Con mèo có từ từ bước từng bước ra. Ra cùng ra, nhánh cây cùng nhỏ. Nhánh cây không chịu nổi sức nặng của con mèo rừng nên nẩy xuống. Con mèo có thể nhưng nhẩm không khám, không đêm ra xa hơn. Nó đương vẫn say nghĩ mà lúc rất đành bỏ cuộc đi mất. Đại Cố bỏ nhẩm thoát nạn. Mừa thu tới. Trong khi đang ở trên cây Đại Cố nghe tiếng bầy chim sẻ đã vang từ đầng bờ suối đội lên.

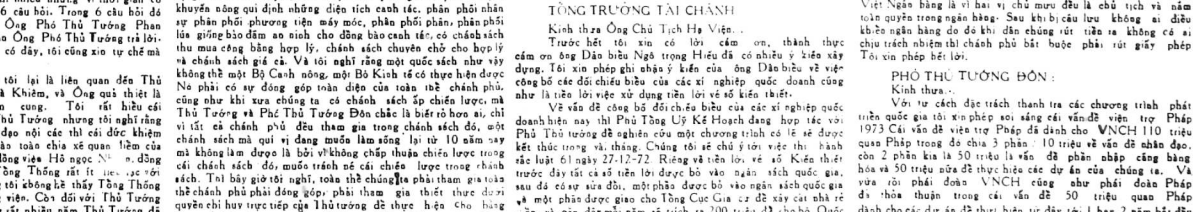

CHIỆM TÂM SỰ

Em NGUYỄN THỊ HỒNG (GĐ) Tên chỉ có nhiều nguyên tắc như gì đó, xa bằng thường, tóc bị khô uốn ít nhiều v v... Em mua đầu gội đầu mà dùng và cũng bớt đi nhiều chế đó. Cám ơn em đã đánh nhiều tâm tình cho chị.

Em PHAN THỊ HUỆ (Tuyên Đức): Chị đang tay đưa bé vào vườn đầy nắng. Đừng có sợ gì nhé em.

Em CHUNG CHÍ ĐỨC (PM) Thế sao cũng có hôm chị em mình gặp nhau mà, viết thư đông đúng bốt đó nhé cưng.

Em CHU THỊ LAI (SG): Mến mà lại sợ chị, không sợ chị buồn sao em, cứ đối ít khi, làm chi mất có quá đi, vì chị không phải tài tử mà, em gái.

Em NGUYỄN MINH ĐÔNG (SG) Em ơi, chị đã được chúc thăm tất nhiều kỳ rồi, em cho chúc thăm chế chị không cần lợi qua cửa quà bài của em đang đọc, rằng cho em nhé.

Em NGUYỄN THỊ HẢI (Pleiku) Em viết chỗ đẹp lắm sẽ đăng bài của em.

HỎI

DÂN BIỂU NGÔ TRỌNG HIẾU

Thưa Ông Chủ Tịch Hạ Viện,
Thưa Thủ Tướng Chánh Phủ và phái đoàn nội các,
Thưa quí đồng viện,

Những thắc mắc của tôi thì nhiều nhưng vì thời gian có hạn nên tôi tự chế chỉ nêu lên 6 câu hỏi. Trong 6 câu hỏi đó thì lại có một câu liên quan đến Ông Phó Thủ Tướng Phan quang Đán mà chỉ có thể cả nhân Ông Phó Thủ Tướng trả lời. Vì Ông Phó Thủ Tướng không có đây, tôi cũng xin tự chế mà không đặt lại.

Câu hỏi thứ 1 của chúng tôi lại là liên quan đến Thủ Tướng. Thủ Tướng quí danh là Khiêm, và Ông quả thiệt là người khiêm tốn và khiêm cung. Tôi rất hiểu cái vị trí khó khăn đây tế nhị của Thủ Tướng nhưng tôi nghĩ rằng khi đã lãnh đạo quốc dân lãnh đạo nội các thì cái đức khiêm tốn đó nó không hợp lý. Tôi hoàn toàn chia xẻ quan điểm của Ông đồng viện Trần văn Tuyên, đồng viện Hồ ngọc Nhuận, đồng viện Nhữ văn Quý khi trách Tổng Thống rất tỉ mỉ, tôi chúng tôi và quí 3 năm rồi chúng tôi không kể thấy Tổng Thống đọc thông điệp trước mặt lưỡng viện. Cho đối với Thủ Tướng thì tôi cũng xin trách rằng trong rất nhiều năm Thủ Tướng đã không hề lên vô tuyến truyền hình để giải thích một số vấn đề cần phải giải thích nói lên lập trường của CP. cần phải nói lên có những vấn đề cần phải trần an và nhất là có những vấn đề Thủ Tướng cần phải chia xẻ với quốc dân đồng bào, bởi vì sự sống còn của đất nước nay không phải là độc quyền của chính phủ mà là nhiệm vụ của toàn quốc toàn dân. Nếu Thủ Tướng không nói lên thì làm sao toàn dân biết được những khó khăn mà nội các gặp. Mà nếu không biết được những khó khăn của nội các gặp thì làm sao mà thông cảm. Đây chỉ là một lời khuyến nghị, cho nên chúng tôi cũng không đòi xin Thủ Tướng phải trả lời, trả lời hay không xin tùy ý Thủ Tướng.

Câu hỏi thứ hai của chúng tôi là, chúng ta bắt buộc các ngân hàng hàng năm, có khả năng lực cá nguyệt, phải tuyên bố bản tổng kết cuối năm hay là cuối lực cá nguyệt. Chúng tôi không hề bao giờ thấy chánh phủ bắt buộc các công ty quốc doanh tuyên bố bản tổng kết cuối năm để cho chúng tôi xét cách xử dụng tài nguyên của các công ty quốc doanh đó có hợp lệ, hợp lý hay không. Vấn đề tiền thu vẻ xổ số kiến thiết được xử dụng như thế nào, chúng tôi chỉ toàn là ước đoán, bởi vì không hề bao giờ có một sự công bố. Vậy tôi xin đặt vấn đề với Ông Tổng Thường tài chánh có nên từ nay bắt buộc các công ty quốc doanh và tổng cuộc Kiến Thiết phải tuyên bố bản tổng kết cuối năm hay mỗi lục cá nguyệt hay không?

Vấn đề thứ ba, là vấn đề viện trợ Pháp. Vấn đề viện trợ Pháp, BV cũng đã được viện trợ y như ta, và cho đến ngày hôm nay Bắc Việt đã xử dụng hoàn toàn xong xuôi cái số viện viện trợ đó. Còn ở chúng ta thì ngoài mấy cái lầm lửa ở tại Cầu Tiêu, chúng ta chưa bắt đầu thực hiện cái công cuộc viện trợ đó. Và như chúng tôi được biết thì công ty điện, công ty nước, hàng không dân sự, Bưu điện có những dự án hết sức hoàn bị mà vẫn chưa được phép thực hiện. Chúng tôi muốn xin biết vì sao? Ai là người trách nhiệm trong cái vấn đề chậm trễ cái vấn đề xử dụng viện trợ Pháp như vậy?

Vấn đề thứ 4, là vấn đề kiểm soát của Ngân Hàng quốc gia. Chúng tôi như được biết Ngân hàng các ngân hàng Trung Hoa được kiểm soát mỗi năm mấy lần. Thứ 2 chúng tôi muốn biết chúng ta chỉ tuyên bố những sự không cần có thể đầu đề làm được tại làm sao chúng ta không tuyên bố những phương tiện chế tài? Sao không tuyên bố, sao không tuyên bố những hình pháp chế tài các ngân hàng đã vượt quá số tiền được phép xài. [illegible] pháp hữu hiệu để giữ vững lòng tin của dân chúng, hơn là để cho những sự bậy bạ xảy ra rồi mới rút giấy phép. Tôi cũng biết Ông Tổng Trưởng Tài Chánh không có quyền hạn gì đối với Ngân hàng quốc gia. Nhưng vấn đề nầy, nếu không vị nào trong chánh phủ tôi lời được vì sự vắng mặt của Thống đốc Ngân hàng thì chúng tôi cũng xin đồng trả lời.

Câu hỏi cuối cùng của chúng tôi là chúng ta có quá nhiều chánh sách quá nhiều chương trình trong khi tôi nghĩ rằng, theo như ý của chúng tôi, nghĩ rằng chỉ cần thành công trong một chánh sách ngoại quốc sách chống ngoại, quốc sách bảo vệ hòa bình thì chúng ta chỉ thành công trong một quốc sách là chúng ta cũ g có thể cứu nguy đân tộc đang đói khổ nầy. Đó là chánh sách sản xuất lúa gạo và nông phẩm. Chúng ta cần một kế hoạch rộng, sâu, toàn diện và kế hoạch đó phải gồm một kế hoạch khuyến nông qui định những diện tích canh tác, phân phối nhân sự phân phối phương tiện máy móc, phân phối phân, phân phối lúa giống bảo đảm an ninh cho đồng bào canh tác, có chánh sách thu mua công bằng hợp lý, chánh sách chuyên chở cho hợp lý và chánh sách giá cả. Và tôi nghĩ rằng một quốc sách như vậy không thể một Bộ Canh nông, một Bộ Kinh tế có thực hiện được. Nó phải có sự đóng góp toàn diện của toàn thể chánh phủ, cũng như khi xưa chúng ta có chánh sách ấp chiến lược mà Thủ Tướng và Phó Thủ Tướng Đôn chắc là biết rõ hơn ai, chỉ vì tất cả chánh phủ đều tham gia trong chánh sách đó, một chánh sách mà qui vị đang muốn làm sống lại từ 10 năm nay mà không làm được là bởi vì không chấp thuận chiến lược trong cái chánh sách đó, muốn tránh nề cái chiến lược trong chánh sách. Thì bây giờ tôi nghĩ, toàn thể chúng ta phải tham gia toàn thể chánh phủ phải đóng góp, phải tham gia thiết thực dưới quyền chỉ huy trực tiếp của Thủ tướng để thực hiện cho hàng được chính sách canh nông. Chúng ta không thể nào gạo nhưng việc đó cho nhữ g bộ lẻ tẻ mà cần phải có toàn thể chánh phủ làm sao cho người dân bộ mặt cổ 3 trông, đóng thuế cho chánh phủ đi nhiên phải làm, đóng thuế cho CS mà chúng ta không thể nào ngăn chặn kiểm soát được. Và đóng thuế ngay cả cho những người có bằng phân bảo vệ an ninh cho đồ g bào nông thôn canh tác. Chúng ta không thể nào để cho ông Tỉnh trưởng toàn quyền quyết định một chánh sách thu lúa Cầu Chánh sách thu mua nó chỉ là một tổ kinh gạo cho Tỉnh trưởng để tỉnh trưởng hành ha dân làm giả và bóp cổ dân để ăn hối lộ. Chúng ta không thể nào để cho sự chuyên chở phải chịu tất cả những khó khăn ở đọc đường. Ông Tổng trưởng Tư pháp có nói tư pháp không bênh vực ai, và hề đem các hồ sơ đây đủ bằng chứng thì ông Tổng trưởng tư pháp sẽ hạ lệnh cho công tố viên điều tra trong trị và xử phạt, nhưng chúng ta đang làm cách mạng, chúng ta không thể nào trông đợi một hồ sơ đầy đủ bằng chứng. Tại sao ông Tổng trưởng Tư pháp không thi hành như ông Tổng trưởng Nội vụ đã làm lên chỉ ec xe đồ đi theo đọc đường tử đây ra Huế để mà nhận xét tất cả những chặn đường mà người đi xe đồ chở xe phải đổ gì thuế, mỗi một đồn bót là một nơi đóng thuế công khai, gần như vô lý.

Đành rằng chúng ta phải chịu ảnh hưởng của gió nhiễm liệu và nguyên liệu, đành rằng chúng ta phải cam chịu sự bất hanh của công dân của một nước mà tiền bạc ngày càng xuống giá đành rằng chúng ta chịu sự lấn áp ự hiếp của ngoại bang bắt buộc chúng ta phải có những chánh sách phụ quyền lợi của nhân dân, nhưng ai cấm chúng ta dùng hết nỗ lực để ngăn chặn sự tăng giá do tham nhũng, do hối lộ? Chúng tôi rất tha thiết mong rằng chánh phủ thành công trong chánh sách nông dân trong chánh sách lúa gạo, bởi vì nếu thành công trong chánh sách đó là đủ cho dân đỡ khổ đỡ chết.

Xin cám ơn Ông Chủ Tịch, Thủ Tướng, phái đoàn chánh phủ và quí vị.

Đáp

THƯ TƯỞNG CHÁNH PHỦ

Chúng tôi xin phép Ông Chủ Tịch cho Phó Thủ Tướng Phan quang Đán vừa trả đặc tham dự. Tôi nghĩ có nhiều vấn đề liên quan tới phần vụ của Ông Đán.

Trong số 6 câu hỏi tôi xin phép để cho Ông Tổng Trưởng Tài chánh, Ông Phó Thủ Tướng Đôn, Ông Tổng Trưởng Tư pháp trả lời.

(Sau một hồi bàn cãi, phái đoàn chánh phủ không quyết định đề ai nói. Ông Chủ Tịch Hạ viện mời Ông Tổng Trưởng Tài chánh nói).

TỔNG TRƯỞNG TÀI CHÁNH

Kính thưa Ông Chủ Tịch Hạ Viện...

Trước hết tôi xin có lời cảm ơn, thành thực cảm ơn ông Dân biểu Ngô trọng Hiếu đã có nhiều ý kiến xây dựng. Tôi xin phép ghi nhận ý kiến của ông Dân biểu về việc công bố các đối chiếu biểu của các xí nghiệp quốc doanh cùng như là tiền lời việc xử dụng tiền lời về số kiến thiết.

Về vấn đề công bố đối chiếu biểu của các xí nghiệp quốc doanh hiện nay thì Phủ Tổng Ủy Kế Hoạch đang hợp tác với Phủ Thủ tướng để nghiên cứu một chương trình có lẽ sẽ được kết thúc trong vài tháng. Chúng tôi sẽ chủ ý tới việc thi hành sắc luật 61 ngày 27-12-72. Riêng về tiền lời, về số Kiến thiết trước đây tất cả số tiền lời được bỏ vào ngân sách quốc gia, sau đó có sự sửa đổi, một phần được bỏ vào ngân sách quốc gia và một phần được giao cho Tổng Cục Gia cư để xây cất thì rồi [illegible], và gần đây mỗi năm vẽ trích ra 200 triệu để cho bộ Quốc phòng xây cất cư xá cho các gia đình binh sĩ. Về viện trợ Pháp vì ông Tổng Ủy trưởng Kế Hoạch hôm nay đi vắng tôi cũng xin phép thay mặt để xin trình bày sự lược qui vị rõ. Số viện trợ Pháp độ 20 triệu Mỹ kim, tuy nhiên phần nửa dành cho việc nhập cảng hàng hóa và phần nửa dành cho các dự án. Thì đây là lần đầu tiên sau bao nhiêu năm tạm gián đoạn giao thương giữa Pháp và VN cho nên việc nước Pháp viện trợ cho VNCH một số tiền 20 triệu Mỹ kim đã đem tới một sự thích thú và bắt ngờ cho những dự án trước giờ chưa được tài trợ. Tuy nhiên như qui vị cũng đã rõ dự án cho tới ngày nay có rất nhiều vấn đề chánh, về kỹ nghệ, như về canh nông mà Tổng thống đã cho ưu tiên, cho đến nay chưa được soạn thảo đầy đủ, sự chậm trễ do đó có hại lý do. Lý do thứ 1 do những thủ tục nhập cảng mà từ trước tới giờ nước Pháp chưa kỷ kết với VN cho nên cần một thời gian, cái thứ 2 là các dự án chưa có sẵn.

Về vấn đề ngân hàng quốc gia nếu được ông Chủ tịch Hạ viện cho phép tôi xin những lời cho ông Thống đốc Ngân hàng quốc gia có mặt tại đây để giải thích.

THỐNG ĐỐC NGÂN HÀNG QUỐC GIA

Kính thưa...

Nếu tôi không lầm hai câu hỏi của ông DB N T Hiếu đối với ngân hàng, cái thứ I Ngân hàng quốc gia có kiểm soát các ngân hàng Trung Hoa như ngân hàng khác không? và bao nhiêu lần kiểm soát? Tôi xin nói: Đối với Ngân hàng QG, bất cứ ngân hàng nào cũng là một ngân hàng, không kể ngân hàng VN hay ngân hàng ngoại quốc, chúng tôi chỉ dựa trên những yếu tố kỹ thuật. Nếu ngân hàng vững chắc chúng tôi kiểm soát ít hơn những ngân hàng yếu kém chúng tôi kiểm soát nhiều hơn. Cái điểm thứ II, là tại sao kh ng tuyên bố những chế tài của ngân hàng quốc gia để đợi cho khi nào có biến cố xảy ra thì dân chúng mới biết.

Thưa qui vị vấn đề chế tài của ngân hàng quốc gia đối với ngân hàng thương mại là một vấn đề rất là chuyên môn, nếu chúng tôi tuyên bố ra có thể dân chúng không hiểu mà thành ra một sự hoang mang và có thể làm nguy hại đến nền tài chánh quốc gia. Mặt khác, không có ngân hàng nào bị sự phạt vì lý do vi phạm luật lệ N.H, hết. Tính trung sự đồ ngân hàng thực tình không phải là sự đã là vi chính phủ rút giấy phép hoạt động mà vì có sự vi phạm hình luật. Tôi xin nói rõ rằng ngân hàng quốc gia chịu trách nhiệm về luật lệ ngân hàng, còn những người vi phạm về hình luật phải đi theo cái thủ tục về hình luật đưa ra biện lý cuộc đưa ra cảnh sát điều tra, đưa lên tòa án phán quyết coi có tội và chế tài như thế nào hay không. Ngân hàng quốc gia chúng tôi không có quyền hạn gì mà nói rằng một người vi phạm hình luật hay không. Chúng tôi chỉ biết một số yếu tố và những yếu tố đó chúng tôi phải trình lên cho biện lý cuộc để biện lý cuộc phán quyết đoán coi có đủ yếu tố để mà điều tra thêm hay không. Khi biện lý cuộc điều tra, cảnh sát cầu lưu những người có tội hoặc là những người tình nghi thì đất ta cái vấn đề dân chúng sẽ hoang mang đối với ngân hàng, và chúng mới đặt cái vấn đề rút giấy phép.

Sở dĩ phải rút giấy phép, đối với Tín nghĩa và Nam Việt Ngân hàng là vì hai vị chủ mưu đều là chủ tịch và nắm toàn quyền trong ngân hàng. Sau khi bị cầu lưu không ai điều khiển ngân hàng do đó khi dân chúng rút tiền ra không có ai chịu trách nhiệm thì chánh phủ bắt buộc phải rút giấy phép. Tôi xin phép hết lời.

PHÓ THỦ TƯỚNG ĐÔN:

Kính thưa...

Với tư cách đặc trách thanh tra các chương trình phát triển quốc gia tôi xin phép soi sáng cái vấn đề viện trợ Pháp 1973. Cái vấn đề viện trợ Pháp đã dành cho VNCH 110 triệu quan Pháp trong đó chia 3 phần: 10 triệu về vấn đề nhân đạo, còn 2 phần kia 50 triệu là vấn đề phân nhập cảng hàng hóa và 50 triệu nữa để thực hiện các dự án của chúng ta. Và vừa rồi phái đoàn VNCH cùng như phái đoàn Pháp đã thỏa thuận được cái vấn đề 50 triệu quan Pháp dành cho các dự án để thực hiện từ đầy tới 1 hay 2 năm bắt đầu từ bây giờ, thì 50 triệu đã dành phần nhập cảng hàng hóa đã xử dụng 38 triệu cón 12 triệu được xúc tiến xử dụng từ đầy cho đến cuối năm. Sự thỏa thuận đó để thực hiện cách đây mấy ngày cho nên vấn đề viện trợ Pháp 1973 không còn đặt nữa mà chúng ta phải đặt lại cái vấn đề viện trợ Pháp cho năm 1974 trong một vài tháng nữa.

Tôi xin hết.

TỔNG TRƯỞNG THƯƠNG MẠI KỸ NGHỆ

Kính thưa...

Chúng tôi xin phép trả lời câu hỏi chót của DB N.T. Hiếu liên hệ đến chánh sách của chánh phủ trong lãnh vực nông nghiệp đặc biệt là chánh sách thu mua lúa gạo, chúng tôi đồng quan điểm với Ông DB là chánh sách nông nghiệp phải được quan niệm toàn diện chứ không thể bàn quan niệm riêng rẽ cho I bộ cho cơ quan nào phụ trách và do đó tử khi Tổng Thống phát động phong trào tăng gia sản xuất nông nghiệp tự túc về thực phẩm kể từ tháng 10-73 nhất là sau khi có những khủng hoảng về thực phẩm trên thế giới, chúng tôi cũng với các bộ liên hệ đã có những sự phối hợp cần thiết để mà làm sao chánh sách phát triển nông nghiệp đặc biệt là tức về thực phẩm được phối hợp nhịp nhàng từ Trung ương tới địa phương.

Về phát triển nông nghiệp không phải chỉ là sản xuất mà phát triển nông nghiệp gồm các giai đoạn biến chế, chuyên chở tồn trữ phân phối trong xứ cũng như xuất cảng ra ngoại quốc. Tất cả những tiến trình đó, tất cả những giai đoạn đó đều cần phải được phối hợp từ trung ương đến địa phương qua các bộ và liên hệ. Riêng đặc biệt về chánh sách lúa gạo chúng tôi cũng xin Jồng quan điểm với Ông DB rằng là trước hết chánh sách thu mua lúa gạo là do chánh phủ từ trung ương đề ra và các tỉnh trưởng thi hành và chánh phủ giao cho bộ chúng tôi chịu trách nhiệm đôn đốc kiểm soát theo dõi và làm theo chánh sách của chánh phủ được thi hành đúng mức, chứ không phải là do ông Tỉnh Trưởng đề ra cái chánh sách thu mua đó. Chúng tôi xin xác nhận lại để tránh những sự ngộ nhận, tôi cũng xin đồng quan điểm với Ông DB rằng tất cả chánh sách về lúa gạo cũng như là về phát triển nông nghiệp đều được phối hợp từ trung ương đến địa phương cùng như tất cả các cơ quan ở trung ương. Chúng tôi xin hết.

(Còn nữa)

NHIỀU CÁI LẠ

— Thế sao có chính lửa tối bao hết rồi.

— Tôi phải dầu bốn số đồ cho ông giả tôi. Hồi này ông đọc báo thay uống rượu đi chơi ở. Trước kia hễ đi bán bảo về tối phải mua rượu đã một xỉ đế, nhưng từ khi phải mua, ông bảo chán tiền mua rượu để mua báo cho ông. Thôi ông cứ lấy đại đi, tôi về ngang phố tôi kiếm khách cho ông.

Đó là điều lạ thứ hai.

Từ hơn mười năm nay, hễ nói đến tranh đấu là người ta nghĩ ngay đến mấy nhân vật tên tuổi quen thuộc. Nhưng từ mấy tháng nay, đặc biệt mấy tuần nay, tên tuổi những người chấm đầu tranh đấu đều ẩn ở hoặc, nhất là đều được tiếng là hiền lành, đều không hề có thói quen sinh hoạt chính trị : Nhà trường hợp Cha Trần Hữu Thanh, Cha Nguyễn văn Bình, chánh sở Phủ Cam, Cha Nguyễn văn Lập. Bà Trần Đặn Phận Huế. Vậy mà giờ đây chính những người hiền khô đó đang cầm đầu những cuộc tranh đấu cam go. Điều lạ thứ hai là tôi thấy chính tôi đang trở thành lạ với chính mình. Tôi vốn hiền và sốt đó chẳng gây gổ với ai. Tôi nhớ khi còn bé, tôi chỉ có bị bắt nạt chứ chưa hề biết bắt nạt đứa nào, và hễ đứa nào đọa là tôi chuồn, ai cũng bảo tôi hiền và nhát nữa. Vậy mà tôi phải tranh đấu dài dài suốt hai năm qua và đang tranh đấu thế thảm mấy tuần nay. Tôi thấy tôi bị người ta đẩy tôi phải tranh đấu chứ tranh đấu không phải bản chất tự nhiên của tôi.

Văn Bút tranh đấu suốt hai năm qua, không ai chỉ ý tới. Trước sự thờ ơ, hai Bộ Văn Chiêu Hồi và Văn Hóa Giáo Dục, thừa thắng xông lên, trả thù và diệt trừ Văn bút bằng thích Nhất Hạnh tuần qua, rồi cả mọi giới, từ nghị sĩ, dân biểu, đến cả chủ báo, kỳ giả đồng thanh ủng hộ cuộc tranh đấu của Văn Bút. Tất cả các báo đều sốt sắng đăng nguyên văn những kháng thư của Văn Bút, khiến nhiều bạn bị tịch thu. Đó là điều lạ thứ năm.

Điều lạ thứ sáu, cũng là điều lạ nhất, đó là sự gặp lại hên nhau của những người lá hoặc tại phòng khánh tiết Hạ viện.Trong phòng lọp đông trên dưới hai trăm người : thiên tả như bà Ngô Bá Thành, Nguyễn Huyền Liên, LM Nguyễn Ngọc Lan, thiên hữu như nhà văn Tam Lang, kỳ giả Ng. Vạn An, LM Nguyễn văn Khoat, rồi tả hữu lần lộn như Hội đồng bảo chí, Hội Chủ báo, Nghiệp đoàn kỳ giả Việt Nam, Nghiệp đoàn kỳ giả Nam Việt, Hội Nhân Quyền và Dân Quyền Việt Nam, Hội Văn Bút Việt Nam, rồi dân biểu, nghị sĩ, các thân chính, cả độc lập, cả đối lập... tất cả, nhiều khi xa lạ nhau, từ lạ mặt đến lạ mục tiêu đều ngồi lại với nhau, đặc biệt nhất là đều nhất trí : tất cả đều đồng đây nhất trí đối đầu ba sắc luật 005,019/009,007, tất cả đều đồng lên nhất trí thống quan hàm Tuyên ngôn Tự do báo chí và xuất bản, tất cả đều đồng lên nhất trí gia nhập mặt trận chống tịch thu báo chí.

Trong ngày ra mắt Lực Lượng Hòa Giải Dân Tộc của Phật giáo ngoài việc tuyên bố cương lĩnh hoạt động Nội Bộ, Hàng Giáo Phẩm cũng như cư sĩ Phật Giáo đều không hết lời ca ngợi sự dân thân của linh mục và giáo dân công giáo. Và Hàng Giáo Sĩ cũng như Giáo dân Thiên Chúa Giáo không tiếc lời than phiền việc làm cao cả và đúng lúc của Giáo Hội Phật Giáo. Đó là sự ý lớn nhất hào hùng nhất, khi mà trong bao nhiêu năm qua, do mặc cảm, do hiểu lầm, nhiều khi hay có sự e dè trong sự tương giao giữa hai khối tôn giáo.

Đó là những sự lạ đầy ý nghĩa và đáng suy nghĩ cho mọi người. Người dân đang nao nức nhìn về những sự lạ đó như là điềm lạ mà Đức Phật mang đến cho nhân loại cách nay 2500 năm, mà Đức Kitô cũng mang đến cho nhân quân cách nay 2000 năm. Đó là điềm lạ giải thoát và cứu khổ của Đức Phật, đó là điềm lạ cứu

TIẾP THEO 6 TRANG

Hãy để cho những người đầy nhiệt huyết với chánh nghĩa tự do nhưng không dính dáng đến chánh quyền tham gia vào cuộc đấu tranh sống còn nếp tới vẫn hơn.

Để họ có thể tham gia, phải nới rộng tự do ngôn luận!

Vàng đắt cuối cùng này là của tất cả những người Việt yêu chuộng tự do dân chủ, không phải của riêng một cá nhân nào, một nhóm người nào.thì việc cứu nước Nam không thể là độc quyền của một số người nào cả !

Như trên đã nói, tính trung bào chí và xuất bản ngày nay đã là cả những ai không phải chánh quyền ngoài vòng đấu tranh chánh trị với Cộng sản.

Luật lệ báo chí và tính thân của giới chức hữu quyền liên hệ đến ngành sách báo làm cho người viết báo, viết văn có cảm tưởng như làm vào trận... một nhóm, một mà của Thiếu lâm tự. Vì là một nhóm, một mà nên những cả đánh rất bạt mạng, người bị đánh không biết đường nào mà đỡ, mà bắt đánh cũng vô tâm, bắt kể văn học, nghệ thuật, lịch sử, kinh tế, chánh trị, bắt kể tính nghĩa...

Đọc bài của L.S. Trần văn Tuyên trên nhựt báo Sóng Thần đề ngày 14-9-1974, bạn thấy rằng với luật lệ báo chí hiện hành, người viết báo có thể bị truy tố một cách hết sức bất ngờ tùy sự giải thích đầy hài hước của người có quyền tưởng thuật một vụ VC giết chốc đồng bào, ta có thể bị truy tố về tội đã cao Cộng sản, ra Tòa án quân sự mặt trận, bị kết án như một tên phản quốc! Biết bao nhiêu kỳ giả đã bị truy tố như thế, từ ngày sắc luật 007 ra đời ! Cũng trong số báo ST nói trên, giáo sư Vũ văn Mẫu đưa ra 1 chuyện không kém trào phúng, trong quyền tập Đường Thi của Trần Trọng Kim, một bài thơ của Đỗ Phủ bị kết được bỏ vì vì đã điển tả thực cảnh chiến tranh hồi... thế kỷ thứ 8!

Đâu tự cao đến đâu, chúng tôi cũng không dám tin rằng những người lãnh đạo tu cao của chánh quyền hiện hữu chủ trương như vậy.

Nhân dịp này, chúng tôi xin trình bày một vài lỗ lịch trong lịch sử cổ kim mà khắp thế giới không ai phạm phải.

Ông Vũ văn Mẫu không nói rõ, nhưng có lẽ bài thơ của Đỗ Phủ là bài Thạch Hào lại. Tự ngàn xưa, các cụ của ta cũng đã ngàm nga bài ấy hăng vài tỷ lần rồi và bài cũ một quyển thơ Đường nào từ thời Pháp thuộc đến thời Nguyễn Khánh cũng đều có ghi. Một cậu bé trong tập thơ đọc Đường thi đều biết qua bài ấy. Nghĩa là kiểm duyệt cũng bằng thừa nếu không có một dụng ý nào đó !

Đỗ Phủ kể lại chuyện bọn nhà lại ở huyện Thạch Hào bên... Tâu hỏi thế kỷ của nhà thơ là thế kỷ thứ... tám ! Bọn ấy đêm khuya xét nhà bắt thanh niên đi lính. Chàng vào nhà nọ thì vợ già hơn 60 leo tường trốn thoát, còn lại một bà già. Bà kể lể có mấy đứa con trai đi lính, đứa thì chết trận, đứa đang tại ngũ, xin chúng tha cho ông già bình hoạn, và tính nguyên theo quan đầu bếp thay chồng. Thế là chúng bắt bà già lôi đi...

Quốc gia chúng ta đầu có tân nhân đến bực đó. Ta có bắt ông già 60 đi lính bao giờ ? Có bắt bà già vào quân đội nếu cơm hỏi nước ? Thế tại sao lại Kiểm Soát một bài thơ tuyệt đẹp của đại thi hào của kẻ nghĩa nhân, khốn khổ như Đỗ Phủ ? Phải chăng là ở mạ lỵ, i xu không, i phản tuyên truyền trăng trơn, gây khó khăn cho những người sẽ đứng ra đấu tranh với Cộng sản sau này ?

Nếu một ngày kia, một thế hệ trẻ bị bạnh bết Cộng sản, trong một cuộc tranh luận trước đông bàn, xin tuyên đọc thơ Đường Thi của Trần Trọng Kim tại hàn năm 1974 và chất vấn hùng ta, chắc chắn chúng ta sẽ tại bế và phải trả lời với cho quân chúng, sự thám thật !

Nhưng chưa hết !

(Còn tiếp)

Thời cuộc hôm nay

không phạm tội, chẳng bao giờ ông chịu từ chức như vậy. Tội đó không phải là tội không khéo đối xử mà là thứ tội phản lại Đảng, phản lại Dân chủ.

Tội đó, dân chúng Mỹ không chịu tha thứ cho ông. Bởi vậy khi TT Ford ân xá cho ông Nixon trước khi thủ tục truy tố công dân Nixon bắt đầu, dư luận phần không mạnh và uy tín của ông Ford xuống thấp.

Người ta chưa rõ lý do thực sự khiến TT Ford ân xá một lệnh ân xá vội và như vậy. Có thể là vì tình trạng sức khỏe và tinh thần của cựu TT Nixon đã suy kiệt đến mật độ nguy hiểm, de doạ tính mạng của ông, nên ông Ford phải cứu ngày bằng sự ân xá để ông Nixon yên lòng mà đừng... tự vẫn nữa. Nhưng cũng có thể là vì có sự giao ước từ trước, khi ông Nixon còn ngồi ở Bạch Cung và còn do dự có nên ra đi hay không.

Người ta chưa thể rõ ngay những gì bí ẩn của phía sau sân khấu chính trị.

Dù sao, trong mấy ngày qua, nhiều tin tức đã loan truyền về tình trạng sức khoẻ và tinh thần của ông Nixon.

Người ta cho biết cục mãn đồng ở chân ông Nixon đã biến chứng, khiến chân của ông sưng lên và làm ông đau đớn. Nhưng đau đớn hơn hết có lẽ là tâm hồn quản quại của ông, khiến ông hầu như mất trí và đôi khi điên khùng. Ước ước chăng ? Hay hối tiếc ?

Đối với người dân Mỹ, Tổng Thống sự nhận định có thể giản dị là... Trừng phạt.

Triết lý Á Đông từ ngàn xưa vẫn có lối suy luận đưa theo thâm quyền là người làm chính trị mà để cho nhân oán thân oán thì hậu quả khôn lường. Giá vì thử ông Nixon bị bạo bịnh hay tai nạn mà chết trong thời gian ông làm TT, có lẽ ông đỡ còn may mắn cho ông.

Đáng này ông không được chết và còn phải sống mà lãnh đủ, chịu bùa riu dư luận và đành để những con điểu hâu rỉa nát xác chết chính trị của mình.

Câu hỏi đặt ra là Ông Nixon đã làm gì để đến nỗi phải chịu sự trừng phạt ghê gớm như vậy ?

Ông Nixon đã có một hoài bão là xây dựng một nền hòa bình thế giới. Hoài bão đó có thể là thiện chí có thật, bị thúc đẩy bởi một lòng hám muốn danh vọng quá cao. Nhưng ông đã làm gì chúng của ông nên giận chế vì đường lối không chính đáng của ông, một đường lối tạo sự phân tán nhân tâm và đưa đến đổ tan.

Sự mù quáng của quyền hành là rất bình thường thường của các nhà cầm quyền và hậu quả là một sự nuốt không vô mà khạc cũng chẳng ra.

TIẾP THEO 6 TRANG

tiếp xúc với các phong trào đấu tranh đòi tự do báo chí và xuất bản, các Lực lượng Hòa giải Dân tộc, phong trào chống tham nhũng, nhằm đánh gục độc thái hiếu chiến, tham nhũng.

LỐI NGƯỢC GIÒNG

TIẾP THEO TRANG 1

đăng của làng báo làng văn v.v.. TH vốn là "nhân chi sơ tính bản thiện" nên cứ nghĩ toàn điều đẹp đẽ cho mấy ông Nghị sĩ Dân biểu cả phe ta. Lẽ ve vác bút định nhào vô hợp với ông UB Thông tin và UB Định chế là vì thế.

Ấy nhưng chẳng đắc cơ, chuyện cũ ai ngờ ! Khi đọc văn thư mấy ông mời họp mới thấy toàn chuyện ăn trết không à ! Ai đời văn thư có những câu nào là "ủy ban chúng tôi cần phải nghe tiếng nói trung trực của giới làm báo", nào là mấy ông muốn được "trình bày vẻ thực trạng nền báo chí Việt Nam" và "những khó khăn của báo giới khi hành nghề, nếu có, và nguyện vọng". Báo toàn chuyện cả chớn, ăn trết không là vậy. Hỏa ra mấy ông chả đọc báo đọc bộ ở Hội trên. Cái nhận định số 1 của Ủy Ban tranh đấu, cái thông cáo 6 điểm của Hội chủ báo, các bài vở, tin tức đăng tùm lum trên báo chí suốt 2 tuần nay, tế ra các ông cứ như ở trên rừng mới ở ! Cả chớn nhất là 2chữ "nếu có" không vào các "những khó khăn của báo giới khi hành nghề nếu có" Bộ những khó khăn ấy không có thiệt hay sao ? Hai tuần lễ làng báo nhà văn đã xô vào tranh đấu sau khi báo HB bị bức tử là cái gì, đây hả quí vị ?

Thiệt hết chỗ chê ! Cho nên khi đọc lại văn thư mời của 2 ông Nghị sĩ Chủ tịch UB Thông tin và UB Tự pháp định chế, TH bèn nhắt định đảm thêm vào không tới hợp nữa. Nói thiệt qui vị đừng cố buồn. Chắc là ông chả có ông chủ bảo và kỳ giả nào mất công tới họp để trình bày cho quí vị "những khó khăn của báo giới khi hành nghề, nếu có" đâu. Có ông chủ báo có kỳ giả nào lại cả chớn đến vậy chớ !

T.H.

MÂY CHÓ...

(Tiếp theo trang 1)

Về cuộc đấu tranh đòi tự do báo chí, ông Trần văn Lâm, chủ tịch Thượng Viện, và cũng là chủ tịch quốc hội, tuyên bố với một nhật báo rằng: "Hiện nay các ủy ban Thông tin ngoại giao và Tư Pháp Định Chế Thượng nghị Viện đang theo dõi và nghiên cứu... để đưa kết đưa vấn đề ra trước khoảng đại, và Thượng nghị viện sẽ tán cứ vào những đúc kết ấy để có đường lối thích ứng".

Tuyên bố vô trách nhiệm và ngớ ngẩn. Vô trách nhiệm và ngớ ngẩn, y như lời tuyên bố của ông Nguyễn trường Trần văn Lâm năng : Chánh phủ VNCH chỉ tôn trọng hàn văn hiệp định Ba lê 27-1-1973 viết bằng Anh ngữ ; chính phủ VNCH không biết đến bản hiệp định viết bằng Việt Ngữ. Trong khi đó, chính ông Lâm đã đặt bút ký vào cả hai bản. Việt Ngữ và Anh Ngữ.

Ai cũng thừa biết rằng sắc luật 007 vô bào chí là một sắc luật phân dân chủ và ngu dốt nhất. Vả ai cũng thừa biết rằng sắc luật ấy được đem đốc thi hành bởi chính ông chủ tịch có bốn chữ : tịch thu và đục đeo. Tịch thu và đục đeo một cách bừa bãi, gần như hàng ngày.

Những thực tế ấy, ai cũng nhìn thấy. Chỉ trừ có quốc hội. Và bây giờ ngoài được đã hàng chấy, bạn bè Thượng Tin và Tư Pháp Thượng Viện mới bắt tay vào việc nghiên cứu và theo dõi.

Đó là vẻ phong trào đấu tranh cho tự do báo chí.

Còn vẻ phong trào chống tham nhũng, đặc biệt là vẻ bản cáo trạng 6 điểm, ông Nghị sĩ Chủ tịch Lâm tuyên bố rằng : "Nay thì TV chưa tuyên bố gì cả. Và lại những điều tố cáo hiện hệ trực tiếp đến Tổng Thống, hành pháp sẽ giải thích. Chúng tôi để công việc của chánh quyền cho Chánh quyền".

Lại vô trách nhiệm và ngớ ngẩn lắm lắm. Quốc hội không được dân bầu lên, chỉ đã hành luật : nhiệm vụ quan trọng ngang hàng với nhiệm vụ lâm luật, là kiểm soát hành pháp. Trong những nước nhược tiểu, mà quyền hành nam trong tay những người không hề được dân tạo đề năm quyền hành, thì nhiệm vụ kiểm soát hành pháp còn quan trọng hơn gấp bội nhiều vụ lâm luật.

Nghị sĩ Lâm bà không biết điều ấy sao ? Nay lại chủ trương rằng cái gì của hành pháp giải quyết, quốc hội không nên ý đến.

Thật đúng với câu : hỏi anh thợ đóng giầy, đừng nên nhìn cao hơn cái mũi giầy của mày.

Đêm đã khuya, trời Mây đỉnh ngừng bút. Nhưng lại chợt nghĩ đến câu nói của ông Lâm : "Chúng tôi để công việc của chánh quyền cho chánh quyền". Sực Mây hỏi : quốc hội không phải là chánh quyền sao ? Nếu không nằm trong chánh quyền, thì quốc hội nằm ở đâu ? Không lẽ nằm ở ngoài bưng. Bưng nghĩ ở đâu !

S.M.

TIẾP THEO 3 TRANG 1

chuyến bay Saigon Huế trước đây nhưng nay đành phải bỏ tay để rồi phải vinh viễn ra đi trong kỷ niệm.

Theo tin trên, phi hành đoàn ngày tử phút đầu đã thông báo cho đài kiểm báo không lưu và hứa tục nhận chứng chỉ thị của Air VN bằng mọi giá không thể bay ra Bắc theo ý của không tặc. Vì không thể đáp ứng yêu cầu tối vả lại ông ta nguyên là Sĩ quan nên phi công quyết định bắn chết anh tử vì không tặc.

Nhân chứng cuối cùng

Người ta cũng không rõ nhân giảnh giựt vào phút lâm nguy

TIẾP THEO 4 TRANG 1

Khối DTXH sẽ đặt vấn đề theo thủ tục hiến định đề đưa TT Nguyễn văn Thiệu ra trước Đặc Biệt Pháp Viện.

DB Trường Khối DTXH, Trần văn Tuyên công nhận, việc đưa TT ra trước Đặc Biệt Pháp Viện là khó khăn,vì theo điều 87, Hiến Pháp VNCH, muốn truy tố TT phải có 2 phần 3 tổng số dân biểu và nghị sĩ thuộc Lưỡng Viện kỳ tên. Và muốn truy tố, phải có 3 phần 4 tổng số dân biểu và nghị sĩ chấp thuận.

Khi chấp thuận truy tố, phải ngưng hiến pháp lại. Và Đặc Biệt Pháp Viện, cũng phải có 4 phần 5 thành phần Đặc Biệt Pháp Viện ấy chấp thuận mới kết tội được TT.

DB Trần văn Tuyên cho biết, mặc dù những khó khăn như vừa kể, Khối DTXH vẫn sẽ đặt vấn đề trước Hạ viện.

Báo chí ly chay họp với TV

SAIGON 16-9 (HB).— Hai Uỷ Ban Thông Tin ngoại giao và Tư Pháp Định chế Thượng nghị viện mời đầy có gởi cho báo chí và 2 nghiệp đoàn của kỳ giả một văn thư mời họp để "nghe tiếng nói trung thực của giới làm báo", nghe "trình bày vẻ thực trạng nền báo chí VN, những khó khăn của báo giới khi hành nghề, nếu có, nguyện vọng."

Sau phiên họp chiều 15-9 " Uỷ ban Tranh đấu đòi Tự do Báo chí và Xuất bản " đã ra 1 thông cáo nhận định rằng :

Qua lời lẽ của văn thư đề ngày 12-9-74 hai Uỷ Ban Thông Tin và Tư Pháp Định Chế của Thượng Nghị Viện đã chứng minh gần đây họ không hề đọc qua báo chí nên tuyệt nhiên không hay biết báo chí bị gây khó khăn đủ điều, kỳ giả bị khủng bố.

Sở dĩ báo chí bộ nghiệp ngày nay cũng tại Thượng Nghị Viện đã biểu quyết luật ấy quyền trong điều kiện vội vàng mờ ám. Và Hành pháp đã dựa vào đó mà ban hành luật 007/72 ngày 12-6-72, đã mọi khó khăn hành nghề, bóp nghẹt tự do báo chí.

Vì vậy Uỷ Ban Tranh đấu Đòi Tự Do Báo Chí và Xuất bản nhận thấy sự hiện diện của các Uỷ viên không cần thiết trong phiên họp do hai Uỷ Ban Thông Tin và Tư Pháp Định Chế Thượng Nghị Viện tổ chức.

TIẾP THEO 5 TRANG 1

đập, lớp bị ngất xỉu, non mửa... trong khi giáo dân ra đi ăn bữa, không một tác sát que cối trong tay, chỉ mang theo đồ dược ngăn biết" vẻ quốc nạn thảm những mà chính Tổng Thống Thiệu cũng hô hào tận diệt.

Phải chăng vì một lý do thâm kín, thiếu chính đáng, mà thượng cấp đã ra lệnh cho nhân viên cảnh

Thuốc nhập cảng Pháp-Quốc

Thérops

Thuốc mỡ và thuốc bột

trị các bịnh ngoài da : mặt, tay, chân

• ngứa ngáy

• DA CHÁY NƯỚC

• LỞ LOÉT

Công hiệu

Viên bào-chế Millot - Paris

KN79 BYT/QCPP/27.6.74

TIẾP THEO 1 TRANG 1

đưa về Saigon quản tại nhà xác Bv Grall. Con các nạn nhân phải chờ các thân nhân đến Phan Rang nhận diện.

Việc bồi thường hiện phải chờ Lệt quả điều tra và thông cáo của sở bảo hiểm tổ tụng.

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP NƠI

GS Hàng Thanh, đem hết sở đắc cô đọng lại trong Bộ Sách LÁ HÁN QUYỀN PHÂN THỂ

Sách có hình bên

THIỀU LÂM THÁI CỰC KIẾM

LÁ HÁN QUYỀN PHÂN THỂ

TÂN QUANG Tổng phát hành

đây là cuốn sách dạy võ bình khí cao minh, rất dễ luyện.

VIỆT NAM CỘNG HÒA
Saigon, ngày 10 tháng 9 năm 1974
BỘ CÔNG CHÁNH VÀ GIAO THÔNG
Số 4687-STC/TVN/VMur
SAIGON THỦY CỤC

Cáo thị đấu thầu công khai

Lần thứ nhì

I.— MỤC TIÊU :
Công tác cung cấp và gắn thang máy cho Trụ Sở Trung Ương Saigon Thủy Cục tại số 86 Đồng Thập Tự Saigon.

II.— TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG :
Bảy Mươi Bảy Triệu Đồng (77.000.000đ00).

III.— TIỀN KỲ QUỸ TẠM :
Một Triệu Chín Trăm Hai Mươi Lăm Ngàn Đồng (1.925.000đ00)

IV.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :
09 giờ ngày 19 tháng 9 năm 1974 tại Văn Phòng Giám Đốc Saigon Thủy Cục, 86 Nguyễn Thông Đề Saigon Đô Thành.

V.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ ĐIỀU KIỆN SÁCH RIÊNG :
1/ Phòng Mãi Lộ Ước Saigon Thủy Cục, Số 86 đường Nguyễn Thông (Lầu 2) Saigon.
2/ Văn Phòng Kiến Trúc Sư Nguyễn Quang Nhạc, số 12 Đường Tân Saigon trong những ngày giờ làm việc.

SAIGON THỦY CỤC
NGUYỄN HỮU TUẤN

VIỆT NAM CỘNG HÒA
BỘ CÔNG CHÁNH và GIAO THÔNG
NHA HÀNG KHÔNG DÂN SỰ

Cáo Thị Gọi Thầu (Lần Thứ 3)

— Liệt kê công tác : Công tác đại tu bồ Đài Locator HYD Phi Trường Liên Khương / Đà Lạt
— Trị giá công tác : 4.604.071.000
— Tiền kỷ quỹ tạm : 76.700.000
— Thời hạn thi hành công tác : 100 ngày
— Ngày giờ và nơi mở thầu : Ngày 21 tháng 9 năm 1974 hồi 10 giờ 00 tại Nha Hàng Không Dân Sự, 104 Đại Lộ Cách Mạng Gia Định.
— Nơi tham khảo hồ sơ : Nha Hàng Không Dân Sự, 104 Cách Mạng Gia Định :
Ô.Ô. Chủ Sự Phòng Mãi Dịch
Trường Tỷ Điện Cơ
" Trường Tỷ Điện Tử

SAIGON, ngày 11 tháng 9 năm 1974
GIÁM ĐỐC NHA HÀNG KHÔNG DÂN SỰ

VIỆT NAM CỘNG HÒA
VIỄN THÔNG VIỆT NAM

THÔNG CÁO

Viễn Thông Việt Nam trân trọng thông cáo :

Liên tiếp các số báo từ ngày 16-8-1974 đến nay, Nhựt Báo Dân Luận đã trắng trợn đăng tải một loạt bài có tính cách bôi lọ cá nhân, nói dung và lời lẽ có ý xuyên tạc sự thật, công khai vu không, mạ lỵ các giới chức chỉ huy tại Cơ quan Viễn Thông Việt Nam, gây hoang mang trong dư luận quần chúng.

Trước hành động phá hoại, cố tình làm phương hại uy tín Cơ quan công quyền, Viễn Thông Việt Nam đã quyết định trực tố Nhựt Báo Dân Luận trước Tòa Án do Thẩm Phát lại LÊ VĂN BÁ tống đạt cho Nhựt Báo Dân Luận lúc 16 giờ 30 phút ngày 27-8-1974 và sẽ được Tòa Án xét xử ngày 03-10-1974.

Cũng cần nhắc lại, thể theo đường hướng cách mạng hành chánh, để trách mọi khó để cho đông bào, việc cấp phát điện thoại tại những vùng có thể cấp được sẽ tiếp tục được phổ biến rộng và trên báo chí, truyền thanh, truyền hình như trước đây. Viễn Thông Việt Nam cương quyết loại bỏ những phần tử bất xứng, những lạm trong mọi dịch vụ liên quan đến vấn đề điện thoại.

Saigon, ngày 07 tháng 9 năm 1974
TỔNG GIÁM ĐỐC VIỄN THÔNG VIỆT NAM
LÊ BÁ TRỰC

CÔNG TY BIẾN LỰC VIỆT NAM
NHÀ TRANG BỘ
Thủ Đức, ngày 13 tháng 9 năm 1974
Số 4706/CDV/TĐKLV.

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

CÔNG TÁC : Thực hiện hầm đã chặn đất, đắp đất và xây tường chắn đất tại trạm biến điện Nha Trang.

THỜI GIAN THỰC HIỆN : 03 tuần lễ
TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : 3.533.169đ00
TIỀN KỲ QUỸ TẠM : 90.000đ00
TIỀN KỲ QUỸ THIỆT THỰ : 100 trị giá thầu thầu
NGÀY VÀ NƠI NHẬP ĐƠN ĐẤU THẦU : Nộp đơn dự thầu tại Phòng Hợp Nha Trang Bộ — Công Ty Điện Lực Việt Nam, Số 64 Ước tại Thủ Đức cách điện nhà máy Điện Biên Saigon).
NGÀY VÀ NƠI MỞ THẦU : Mở thầu vào 9giờ sáng ngày 1-10-1974 tại Phòng Hợp Nha Trang Bộ — Thủ Đức.
NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ LẤY MẪU THƯ THUẬN THẦU :
1.— Nha Trang Bộ Công Ty Điện Lực Việt Nam, Số 64 Ước tại Thủ Đức cách điện nhà máy Điện Biên Saigon).
2.— Nha Hành Chánh Công Ty Điện Lực Việt Nam, 72 Hồ Bá Trung Saigon (Sở Hành Chánh Tổng Quát).

CÔNG TY ĐIỆN LỰC VIỆT NAM

Cáo Thị Đấu Thầu Công Khai

— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :
— Ngày 17 tháng 9 năm 1974 hồi 9 giờ tại trụ sở Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp Lâm Đồng, số 14 Đại lộ Cộng Hòa Bảo Lộc.

MỤC ĐÍCH VIỆC ĐẤU THẦU :
— Công tác nối rộng trụ sở Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp Lâm Đồng Bảo Lộc.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG :
— Trị giá ước lượng công tác là : Ba triệu năm trăm bốn mươi sáu ngàn đồng ròng (3.546.000đ).

TIỀN KỲ QUỸ TẠM :
— Tiền kỳ quỹ tạm là : Năm mươi chín ngàn đồng bạc (59.000đ)

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ :
— Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp Saigon, (Phòng Vật Liệu, lầu III) số 7 bis, Bến Chương Dương, Saigon.
— Trụ sở Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp Lâm Đồng tại Bảo Lộc, số 14 Đại lộ Cộng Hòa Bảo Lộc.

Saigon ngày 28 tháng 8 năm 1974
Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp

NHẠC TRẺ TẠI PHÁP

• OLYMPIA không còn vẻ bán khi ADAMO trình diễn những nhạc phẩm nào ?
• Thính giả Đài Phát Thanh PARIS mỗi ngày đang nghe FRANCE GALL, SHEILA, M. SARDOU... qua những bản nhạc nào trong chương trình nhạc trẻ chọn lọc ?
• Những đĩa nhạc đang dẫn đầu số bán hiện nay :
✡ THE MOST BEAUTIFUL GIRL (CHARLIE RICH)
✡ SWEET WAS MY ROSE (VELVET GLOVE)
✡ IF YOU GO AWAY (TERRY JACKS)...

Tất cả những tính hoa Nhạc Trẻ của Hè 1974 đều tập trung trong bảng nhạc :

la nouvelle SELECTION 9

Phát hành ngày 14-9-1974
tại THÚY NGA (crystal palace)